

राजाहरूको पहिलो पुस्तक

अदोनियाह राजा हुन इच्छुक

१ राजा दाऊद साहै बूढा भएका थिए। उनी आफूलाई न्यानो राख्न सक्दैन थिए। उनका नोकरहरूले उनलाई कम्बल ओढाए, तर उनी तातिएनन्। यस कारण उनका नोकरहरूले उनलाई भने, “तपाईंको हेरचाह गर्नकोलागि हामी एउटी युवतीको खोजी गर्नेछौं। ऊ तपाईंसँगै सुत्ने गर्छे अनि तपाईंलाई न्यानो पार्छे।” यसकारण राजाका नोकरहरू राजालाई न्यानो पार्नकोलागि एउटी सुन्दरी युवतीको खोजी इस्राएल देशको प्रत्येक ठाउँमा गर्न थाले। उनीहरूले अबीशग नाउँ भएकी एउटी केटी भेट्टाए। ऊ शूनम्म शहरकी थिई। उनीहरूले युवतीलाई राजा कहाँ ल्याए। युवती साहै नै राम्री थिई। उसले राजाको हेरचाह र सेवा गरी। तर राजाले ऊसित संभोग गरेनन्।

५-६ अदोनियाह राजा दाऊद अनि उनकी पत्नी हग्गीतका छोरा थिए। अदोनियाह साहै सुन्दर मानिस थिए। अदोनियाहको जन्म उनको दाजू अब्शालोम पछि भएको थियो, तर अदोनियाह साहै घमण्डी भए अनि राजा हुने निश्चय गरे। अदोनियाहको साहै राजा हुन इच्छुक थिए, यसकारण उनले आफ्नो लागि एउटा रथ, घोडाहरू अनि ५० जना मानिसहरू आफू अघि हिँडाउन ठीक पारे। राजा दाऊदले आफ्नो छोरालाई कहिल्यै सपारेनन्। उसले उनलाई कहिल्यै सोधेनन्, “तैले किन यस्तो व्यवहार गर्दैछस्?”

७ अदोनियाहले सरूयाहका छोरा योआब अनि पूजाहारी एबीयातारसँग कुराकानी गरे। उनीहरूले उनलाई नयाँ राजा हुनमा सहायता गर्ने निर्णय लिए। ८ तर धेरै मानिसहरू अदोनियाहले गरेको कामसँग सहमत थिएनन् उनीहरू दाऊदका नै भक्त थिए। उनीहरू पूजाहारी सादोक, यहोयादाका छोरा बनायाह, नातान अगमवक्ता, शिमी, रेई अनि राजा दाऊदका विशेष अंगरक्षकहरू थिए। यसर्थ यी मानिसहरू अदोनियाहको पक्षमा भएनन्।

९ एक दिन अदोनियाहले एन्रोगेलको छेउमा जोहेलेत चट्टानमा केही भेडाहरू, गाईहरू अनि बलियो बाछाहरू एउटा मेलबलि जस्तै बलि चढाए। अदोनियाहले आफ्ना सबै दाज्यू-भाइहरू अर्थात् राजा दाऊदका अरु छोराहरू अनि यहूदाका सबै अधिकारीहरूलाई निम्त्याका थिए। १० तर अदोनियाहले पिताका विशेष अंगरक्षकका आफन्त, आफ्नो भाइ सुलेमान, बनायाह अथवा अगमवक्ता नातानलाई निम्तो पठाएनन्।

नातान र बतशेबा सुलेमानको पक्षमा

११ तर नातानले यस विषयमा सुने अनि सुलेमानकी आमा बतशेबा कहाँ गए। नातानले उनलाई सोधे, “हग्गीतका छोरा अदोनियाह के गरिरहेको छ, के तपाईंले सुन्नु भएको छ? ऊ आफूलाई राजा ठान्दैछ अनि हाम्रा मालिक राजा दाऊद यस विषयमा केही जान्दैनन्। १२ तपाईंको जीवन अनि तपाईंको छोरो सुलेमानको जीवन संकटमा पर्न सक्छ। तर म तपाईंलाई आफूलाई बचाउन के गर्नुपर्छ, बताउने छु, १३ राजा दाऊद समक्ष जानुहोस, अनि उनीसँग भन्नुहोस्, ‘महाराज, मेरा स्वामी, तपाईंले मलाई वचन दिनु भएको थियो। तपाईं पछि मेरो छोरो सुलेमान राजा हुनेछ भनी वचन दिनु भएको थियो। तब किन अदोनियाह नयाँ राजा हुँदैछ?’ १४ तपाईंको बात राजासित गरेको समयमा, म भित्र आउँनेछु अनि तपाईंले भनेका कुराहरूलाई पुष्टि गर्छु।”

१५ यसकारण बतशेबा राजासँग भेट गर्न उनको भित्री कोठामा गइन्। राजा साहै नै बूढा भएका थिए। शूनम्मकी केटी अबीशग त्यहाँ उनको हेरचाहा गर्दै थिई। १६ बतशेबा राजाअघि निहुरिन्। राजाले भने, “म तिम्रोलागि के गर्न सक्छु?”

१७ बतशेबाले जवाफ दिइन्, “मेरो स्वामी म तपाईंको दासलाई परमप्रभु परमेश्वरको नाउँमा मलाई एउटा शपथ गर्नु भएको थियो। तपाईंले भन्नु भएको थियो, ‘तपाईंको छोरा सुलेमान तपाईं पछि राजा हुनेछ। उ मेरो सिंहासनमा बस्नेछ।’ १८ अहिले अदोनियाहले उ आफैलाई राजा बनाइरहेको छ अनि तपाईं यसको लागि पनि होशियार हुनुहोस्। १९ अदोनियाहले विशाल मैत्री भोज दिँदा धेरै गाईहरू तथा राम्रा भेडाहरू मारेर बलि चढायो। अदोनियाहले तपाईंका सबै छोराहरूलाई निम्तो दियो। उसले पूजाहारी एबीयातार अनि सेनापति योआबलाई निम्तो दियो। तर उसले तपाईंको विश्वासी छोरा सुलेमानलाई निम्तो दिएन। २० हे मेरा मालिक अनि महाराज, अहिले इस्राएलका सबै जनगण तपाईंलाई नै हेरिरहेका छन्। तपाईं पछि अर्को राजा को हुनेछ, यस निर्णयका लागि तिनीहरू तपाईंलाई नै परिर्खरहेका छन्। २१ तपाईंको मृत्यु अघि नै तपाईंले केही गर्नु पर्छ। तपाईंले केही गर्नु भएन भने, मृत्युपछि तब तपाईं तपाईंको पिता-पुर्खासित गाडिनु भए पछि, मेरो छोरा सुलेमान र म अपराधी ठाहरिनेछौं।”

२२ राजासँग बतशेबा कुराकानी गरिरहेकी थिइन् कि अगमवक्ता नातान उनलाई भेट्न आए। २३ चाकरहरूले राजालाई भने, “अगमवक्ता नातान आउनु भएको छ।” नातानले राजा अघि निहुरिएर ढोग दिए। २४ अनि भने, “हे मेरा मालिक अनि महाराज, तपाईं पछि अदोनियाह नयाँ राजा हुनेछ भनी के तपाईंले घोषणा गर्नु भयो? के तपाईंले निर्णय लिनु भएको छ, अब अदोनियाहले शासन चलाउने छ? २५ किन भने आज उसले तल बेंसीमा धेरै साँढहरू, मोटा-मोटा बाछाहरू अनि भेडाहरू मेलबलि चढाउन ओर्लिएका छन्। उसले तपाईंका सबै छोराहरू, सेनापतिहरू अनि पूजाहारी एबीयातारलाई निम्ताएका थिए। तिनीहरू अहिले उनीसँग खानपानमा व्यस्त छन्। अनि तिनीहरू भन्दै छन्, ‘राजा अदोनियाह दीर्घायु होऊन्!’ २६ तर उनले मलाई अथवा पूजाहारी सादोक अथवा यहोयादका छोरा बनायाह अथवा तपाईंको आज्ञाकारी छोरा सुलेमानलाई निम्तो दिएनन्। २७ मेरो मालिक महाराज, हामीलाई नभनी के तपाईंले यस्तो गर्नु भयो? कृपा गरेर हामीलाई बताउनुहोस्, तपाईं पछि अर्को राजा को हुनेछ?”

२८ तब राजा दाऊदले भने, “बतशेबालाई भित्र बोलाऊ!” यसकारण बतशेबा भित्र राजासामु आइन्।

२९ तब राजाले शपथ गरे: “परमप्रभु परमेश्वरले मलाई प्रत्येक खतराबाट बचाउनु भएको छ। जसरी परमेश्वर जीवित हुनुहुन्छ। म शपथ यो तिमीसँग गर्दैछु। ३० आज म अतीतमा दिएको वचन पूरा गर्नेछु। इस्राएलका परमप्रभु परमेश्वरको शक्तिको आधारमा मैले त्यो वचन दिएको थिएँ। म पछि तिम्रो छोरा सुलेमान अर्को राजा हुनेछ भनी मैले वचन दिएको थिएँ। म पछि ऊ मेरो राज सिंहासनमा विराजमान हुनेछ। म आफ्नो प्रतिज्ञा पूरा गर्नेछु।”

३१ तब बतशेबाले राजा दाऊद सामु भुईँमा निहुरेर ढोग गरिन्। अनि भनिन्, “दाऊद राजा दीर्घायु होऊन्।”

सुलेमानलाई नयाँ राजा चुनियो

३२ तब राजा दाऊदले भने, “पूजाहारी सादोक, अगमवक्ता नातान अनि यहोयादका छोरा बनायाहलाई यहाँ बोलाई देऊ।” यसकारण तीन जना व्यक्तिहरू राजासँग भेट गर्न आए। ३३ तब राजाले उनीहरूलाई भने, “तिमीहरूसँग मेरा अधिकारीहरूलाई लिएर जाऊ। मेरो छोरा सुलेमानलाई आफ्नो खच्चडमा सवार गराऊ। उसलाई गीहोन स्रोतसम्म लिएर जाऊ। ३४ त्यस ठाउँमा पूजाहारी सादोक अनि अगमवक्ता नातानले उसलाई इस्राएलको नयाँ राजाको रूपमा अभिषेक गर्नेछन्। तुरही बजाऊ अनि घोषणा गर, ‘यिनी नयाँ राजा, सुलेमान हुन्!’ ३५ त्यसपछि उसँग यहाँ फर्केर आऊ। सुलेमान मेरो सिंहासनमा बस्नेछ अनि मेरो ठाउँमा नयाँ राजा हुनेछ। मैले सुलेमानलाई इस्राएल अनि यहूदाको शासकको रूपमा छानेको छु।”

३६ यहोयादका छोरा बनायाहले राजालाई जवाफ दिए, “आमेन! मेरा मालिक अनि महाराज! परमेश्वर स्वयमले यो भन्नु भएको छ। ३७ मेरा मालिक अनि महाराज, परमप्रभु तपाईंसँगै हुनुहुन्छ। अनि अहिले विश्वास गर्हु परमप्रभु सुलेमानसँग हुनुहुनेछ। म आशा गर्हु सुलेमानको राज्य बढ्नेछ अनि उनी तपाईं भन्दाअभै शक्तिशाली हुनेछन्, मेरा मालिक राजा दाऊद।”

३८ यसकारण सादोक, नातान, बनायाह अनि राजाका अधिकारीहरूले राजा दाऊदको आज्ञा पालन गरे। तिनीहरूले सुलेमानलाई राजा दाऊदको खच्चडमा सवार गराए अनि ऊसँग गीहोन स्रोत गए। ३९ पूजाहारी सादोकले पवित्र पालबाट तेल लगे। सादोकले उनलाई राजा देखाउनका लागि सुलेमानको शिरमा तेलले अभिषेक गरे। तिनीहरूले तुरही फुके अनि सबै मानिसहरूले हर्षित हुँदै भने, “राजा सुलेमान दीर्घायु होऊन्।” ४० तब सबै मानिसहरू सुलेमानको पछि-पछि शहरमा आए। तिनीहरू बाँसुरी बजाउँदै थिए अनि भुईँ थर्किने गरी कराउँदै थिए।

४१ त्यस समयमा अदोनियाह अनि उनका अतिथिहरू खानपान शेष पाउँ थिए। तिनीहरूले तुरहीको आवाज सुने। योआबले सोधे, “त्यो हल्ला के हो? शहरमा के भइरहेको छ?”

४२ जब योआब बोल्दै थिए, पूजाहारी एबीयातारका छोरा जोनाथन आइपुगे। अदोनियाहले भने, “यहाँ आऊ! तिमी असल मानिस हो। तिमीले मेरो निमित्त शुभ समाचार ल्याएको हुनुपर्छ।”

४३ तर जोनाथनले जवाफ दिए, “होइन, तपाईंको लागि यो शुभ समाचार होइन! राजा दाऊदले सुलेमानलाई नयाँ राजा बनाए। ४४ राजा दाऊदले पूजाहारी सादोक, अगमवक्ता नातान, यहोयादका छोरा बनायाह अनि राजाका व्यक्तिगत अंगरक्षकहरू पनि ऊ सँगै पठाए। तिनीहरूले उसलाई राजाको आफ्नो खच्चडमा सवार गराए। ४५ तब पूजाहारी सादोक अनि अगमवक्ता नातानले गीहोन स्रोतमा सुलेमानलाई अभिषेक गरे। अनि तिनीहरू शहरमा गए। जन साधारणले उनको स्वागत गरे अनि अहिले शहरका जनता औधी प्रसन्न छन्। तपाईंले सुनेको हल्ला त्यही नै हो। ४६-४७ सुलेमान राज-सिंहासनमा बसेका छन्! राजाका अधिकारीहरू राजा दाऊदलाई अभिवादन पनि गर्दैछन्। तिनीहरू भन्दै छन्, ‘राजा दाऊद, तपाईं महान् राजा हुनुहुन्छ: अब हामी प्रार्थना गर्छौं, तपाईंको परमेश्वरले सुलेमानलाई पनि महान् राजा बनाउनुहुनेछ। हामी आशा गर्छौं तपाईंको परमेश्वरले सुलेमानलाई तपाईंभन्दा बढी नै प्रख्यात बनाउनु हुनेछ अनि हामी अभै आशा गर्छौं, सुलेमानको राज्य तपाईंको भन्दा पनि विशाल हुनेछ!’ यहाँ सम्म कि राजा दाऊद पनि त्यहाँ थिए।

राजा दाऊदले आफ्नो ओच्छानबाट निहुरेर सुलेमानलाई ढोग गरे। ४८ अनि भने, ‘इस्राएलका परमेश्वरको स्तुति

गर। परमेश्वरले मेरा छोराहरू मध्ये एक जनालाई मेरो सिंहासनमा बसाउनु भयो अनि यो हेर्न मलाई जीवित राख्नुभयो।”

४६अदोनियाहका सबै अतिथिहरू तर्सिए अनि छिट्टै गए। ५०अदोनियाह पनि सुलेमानसित डराए। यसकारण उनी वेदीमा गए अनि वेदीको सींग समाते। ५१तब कसैले सुलेमानलाई भने, “अदोनियाह तपाईंसित डराएको छ, राजा सुलेमान। अदोनियाह वेदीको सींग समाते र पवित्र पालमा बसेको छ अनि छोड्न पनि चाहदैन। अदोनियाह भन्दै छ, ‘राजा सुलेमानलाई बाचा गर्न भनी देऊ, उसले मलाई नमारोस्।’”

५२सुलेमानले जवाफ दिए, “यदि अदोनियाह साबित गर्छ कि ऊ एक जना असल मानिस हो, तब म प्रतिज्ञा गर्छु उसको टाउकोको एउटा केशलाई पनि केही हुनेछैन। तर यदि उसले नराम्रो काम गर्नु भने उ मारिने छ।” ५३तब राजा सुलेमानले केही मानिसहरूलाई अदोनियाहलाई लिन पठाए। मानिसहरूले अदोनियाहलाई राजा सुलेमान समक्ष ल्याए। अदोनियाह राजा सुलेमानको सामु गए अनि निहुरेर ढोग गरे। तब सुलेमानले भने, “घर जाऊ।”

राजा दाऊदको मृत्यु

२ दाऊदको मर्न समय आइसकेको थियो। यसकारण दाऊदले सुलेमानसँग कुरा कानी गरे अनि उनलाई भने, “सबै मानिस जस्तै म मर्न आँटको छु। तर तँ शक्तिशाली हुँदै जादैछस् अनि महान् व्यक्ति बनिदैछस्। ३अब परमप्रभु तिम्रो परमेश्वरको सबै आदेशहरू सावधानीका साथ पालन गर। उहाँका सबै नियम, आदेश, निर्णय, सल्लाह र करार सावधानीका साथ पालन गर। मोशाको व्यवस्थामा लेखिएका प्रत्येक कुराको पालन गर। यदि तैले यसो गरिस् भने तब आफूले गरेको प्रत्येक काममा अनि गएको प्रत्येक ठाउँमा सफल हुनेछस्। ४यदि तैले परमेश्वरको आज्ञा पालन गरिस्, भने परमेश्वरले मलाई दिनुभएको वचन पूरा गर्नुहुनेछ परमेश्वरले भन्नु भएकोछ, ‘यदि तेरा छोराहरूले मेरो आदेश अनुसार हार्दिक श्रद्धाका नियमहरू पालन गरे भने तब तेरो परिवारबाट एक जना मानिस सदा नै इस्त्राएलको राजा हुनेछ।’”

५दाऊदले यो पनि भने, “तैलाई थाहै छ, सरूयाहको छोरा योआबले मसित के गरेका थिए? उसले इस्त्राएलीहरूको सेनाका दुइजना सेनापतिहरू, नेराको छोरा अबनेर अनि येतेरको छोरा अमासालाई मारेको थिए। याद गर, उनले तिनीहरूलाई शान्तिको समयमा मारेका थिए। यी मानिसहरूको रगतले उसको तरवारको बेंड पटुका र खुट्टाको जुत्ता रंगिएको थियो। मैले उसलाई दण्ड दिनु पर्थ्यो। ६तर अब राजा तँ छस्। यसकारण तैले उसलाई आफूले सोचेर बुद्धिमत्तापूर्ण दण्ड दिनुपर्छ। तर

तैले उसलाई मारु नै भनेर निश्चय गर्नुपर्छ।) उसलाई बूढेसकालमा शान्तिका साथ मर्न मौका नदिनु।

७“गिलादको बर्जिल्लैका सन्ततिप्रति दयालु हुनु। तिनीहरूलाई आफ्नो मित्र सम्झनु अनि आफ्नो मेजमा भोजन गराउनु। तेरो दाजु अब्शालोमबाट भागी हिँड्दा तिनीहरूले मलाई सहायता गरेका थिए।

८“अनि याद गर, गेरका छोरा शिमी अभै यहीं छन्। उनी बहूरीमको बिन्यामीन कुल समूह हुन्। याद गर, म महनेमतिर भागेको दिन उनले मेरो विरुद्धमा नराम्रो कुरा भनेका थिए। तब उनी मसित भेट गर्न यर्दन नदीमा आएका थिए। तब मैले उनलाई वचन दिएको थिएँ। मैले परमेश्वर सामु प्रतिज्ञा गरेको थिएँ म शिमीलाई मारिदिन। ९अब उनलाई दण्ड नदिई न छोड। तिमी बुद्धिमान मानिस हो, उनीसित के गर्नुपर्छ तिमी राम्ररी जान्दछौ। तर उनलाई बूढेस कालमा शान्तिका साथ मर्न नदेऊ।”

१०तब दाऊदको चोला उठ्यो। उनलाई दाऊदशहरमा गाडीयो। ११दाऊदले इस्त्राएलमा ४० वर्षशासन चलाए। उनले हेब्रोनमा सात वर्ष अनि यरुशलेममा ३३ वर्ष शासन गरे।

सुलेमानद्वारा राज्यको शासन-नियन्त्रण

१२अब सुलेमान राजा भए। आफ्ना पिता दाऊदको सिंहासनमा उनी विराजमान भए अनि आफ्नो राज्यको शासन पूर्ण नियन्त्रणका साथ गर्न थाले।

१३तब हग्गीतको छोरा अदोनियाह सुलेमानकी आमा बतशेबा समक्ष गए। बतशेबाले उनलाई सोधिन्, “के तिमी शान्त मन लिएर आएका हो?”

अदोनियाहले जवाफ दिए, “ज्यू, यो शान्तिपूर्ण भेट नै हो। १४मैले तपाईंलाई केही भन्नु छ।”

बतशेबाले, “भन भनिन्।”

१५अदोनियाहले भने, “तपाईंलाई सम्झना छ कुनै समय राज्य मेरो थियो। इस्त्राएलका सबै जनगण मलाई राजा ठान्दै थिए। तर स्थिति बदलियो। अहिले मेरो भाइ राजा भएको छ परमेश्वरले उसलाई राजाको रूपमा चुन्नुभयो। १६यसर्थ अहिले म तपाईंसँग एक कुरा सोध्न चाहन्छु। कृपया मलाई हुँदैन नभन्नु होला।”

बतशेबाले भनिन्, “तिमी के चाहन्छौ?”

१७अदोनियाहले भने, “मलाई थाहा छ तपाईंले भनेको कुनै पनि कुरा राजा सुलेमान मान्नु हुन्छ। कृपया शूनम्मी युवती अबीशगसँग विवाह गर्ने अनुमति मलाई उनीबाट दिलाई दिनुहोस्।”

१८तब बतशेबाले भनिन्, “ठीक छ, म तिम्रो लागि राजासँग कुरा गर्नेछु।”

१९यसकारण बतशेबा राजा सुलेमानसँग कुराकानी गर्न गइन्। राजा सुलेमानले उनलाई देखे अनि उनीसँग कुरा गर्न उभिए। तब उनले निहुरिएर ढोग भेट गरे

अनि सिंहासनमा बसे। उनले चाकरहरूलाई आमाका लागि अर्को सिंहासन ल्याउन भने। तब तिनी उनको दाहिने पट्टि बसिन्।

२०बतशेवाले उनलाई भनिन्, “म तँलाई एउटा सानो कुराका लागि भन्छु। कृपया मलाई हुदैन नभन्नु।”

राजाले भने, “आमा, तपाईंले चाहेको कुनै पनि कुरा माग्न सक्नु हुनेछ। म तपाईंलाई नइनास्ति हुदैन (भन्नेछैन।)”

२१यसर्थ बतशेवाले भनिन्, “शूनम्मी अबीशगसँग विवाह गर्ने अनुमति तेरो दाजु अदोनियाहलाई दे।”

२२राजा सुलेमानले आफ्नी आमालाई जवाफ दिए, “तपाईं किन मसित अबीशगलाई दिन माग्नु हुँदैछ? यो मलाई उसलाई राज्य देऊ भनी माग्नु जस्तै नै हो। जे भए ता पनि उनी मेरो ठूला दाज्यू हुन्। पूजाहारी एबीयातार र सरुथाहका छोरो योआबले उनलाई सधाउने छन्।”

२३तब राजा सुलेमानले परमप्रभुको नाउँमा शपथ गरे। उसले भने, “यदि मैले यसका लागि अदोनियाहलाई दण्ड दिइन् भने परमेश्वरसित मलाई नराप्नो गर्नुहोस् भनी प्रार्थना गर्नेछु अनि उसले आफ्नो जीवनद्वारा मूल्य चुकाउनु पर्नेछ। २४परमप्रभुले मलाई इस्त्राएलको राजा बनाउनुभयो। उहाँले मलाई मेरा पिता दाऊदको राज-सिंहासन दिनुभएकोछ परमेश्वरले आफ्नो वचन पूरा गर्नुभयो अनि राज्य म र मेरो परिवारलाई दिनुभयो। जसरी साचै नै परमप्रभु जीवित रहनु भने अदोनिया आज नै मर्नेछ।”

२५राजा सुलेमानले यहोदाका छोरा बनायाहलाई आदेश दिए। बनायाह बाहिर निस्किए अनि अदोनियाहलाई मारे।

२६तब राजा सुलेमानले पूजाहारी एबीयातारलाई भने, “मैले तँलाई मार्नु पर्थ्यो, तर म तँलाई आफ्नो घर अनातोत फर्किने मौका दिन्छु। म तँलाई अहिले मार्ने छैन किनभने तैले परमप्रभु हाप्नो मालिकको पवित्र सन्दूक मेरो पिताको राजा दाऊदको निमित्त बोकेको थिइस् अनि मेरो पिताको सबै कष्ट विभाजन गरेको थिइस्।” २७सुलेमानले एबीयातारलाई परमेश्वरको पूजाहारीको रूपमा सेवा गर्न नपाउने कुरा बताए। यो यसरी नै भयो जसरी परमेश्वरले बताउनु भएको थियो। परमेश्वरले पूजाहारी एली अनि उनको परिवारको विषयमा शीलोमा बताउनु भएको थियो। एबीयातार एली परिवारका थिए।

२८योआबले यस विषयमा सुने अनि डराए। उनले अदोनियाहको समर्थत गरेका थिए, तर अब्शालोमको गरेनन्। योआब परमेश्वरको पालतिर दगुरे अनि वेदीको सींग समात्न पुगे। २९कसैले राजा सुलेमानलाई बताए योआब परमेश्वरको पालको वेदीमा छ। यस कारण सुलेमानले यहोदाका छोरा बनायाहलाई गएर उसलाई मार्ने आदेश दिए।

३०बनायाह परमेश्वरको पालमा गए अनि योआबलाई भने, “राजाको आदेश छ, बाहिर आइज!”

तर योआबले जवाफ दिए, “होइन, म यहीं नै मर्छु।”

यसकारण बनायाह फर्केर राजा कहँ आए अनि उनलाई योआबले भनेको कुरा बताए। ३१तब राजाले बनायाहलाई आदेश दिए, “ऊ जसो भन्छ त्यसै गर! उसलाई त्यहीं मार अनि गाडिदे। तब मेरो परिवार अनि म योआबको दोषबाट मुक्त हुनेछौं। योआबले निर्दोष मानिसहरूको हत्या गरेको हुनाले यो दोष सृष्टि भएको थियो। ३२योआबले ऊ भन्दा धेरै निर्दोष मानिसहरूको हत्या गर्‍यो। तिनीहरू नेरका छोरा अबनेर अनि येतेरका छोरा अमासा थिए। अबनेर इस्त्राएलको सेनाका सेनापति थिए अनि अमासा यहूदाको सेनाका सेनापति थिए। मेरो पिता दाऊद यहाँ थिएन तिनीहरू योआबद्वारा मारिएको हो भनि यसकारण परमप्रभुले योआबलाई उसले मारेका मानिसहरूको दण्ड दिनुहुनेछ। ३३तिनीहरूको मृत्युका लागि ऊ अपराधी हुनेछ अनि उसको परिवार पनि सदाका लागि दोषी हुनेछ। तर परमेश्वरले दाऊद, उनका सन्तानहरू, उनको राज परिवार र उनको राज्यलाई सदा नै शान्ति दिनु हुनेछ।”

३४यसै कारण यहोदाका छोरा बनायाहले योआबलाई मारे। योआबलाई मरुभूमिमा उनको घरको नजिकै नै गाडीयो। ३५तब सुलेमानले यहोदाका छोरा बनायाहलाई योआबको ठाउँमा सेनाको सेनापति बनाए। सुलेमानले एबीयातारको ठाउँमा सादोकलाई नयाँ पूजाहारीको पदमा नियुक्त पनि गरे। ३६त्यसपछि राजाले शिमीलाई बोलाए। राजाले उनलाई भने, “यहाँ यरुशलेममा आफ्नोलागि एउटा घर बनाऊ। त्यस घरमा बस अनि शहर नछोड। ३७यदि तिमी शहर छोड्छौं अनि किद्रोनको खोल्चा पारी जान्छौं भने तिमीलाई मारिने छ अनि यो नै तिम्रो आफ्नो दोष हुनेछ।”

३८यसकारण शिमीले जवाफ दिए, “महाराज, ठीकै छ। म तपाईंको आदेश पालन गर्नेछु।” यस कारण शिमी लामो अवधिसम्म यरुशलेममा बसे। ३९तर तीन वर्षपछि शिमीका दुइ जना दासहरू भागे। तिनीहरू गातका राजा, माकाका छोरा आकीश कहँ गए। शिमीले सुने, उनका दासहरू गातमा छन्। ४०यसर्थ शिमीले आफ्नो जिन खच्चडमाथि राखे अनि गातमा राजा आकीशसमक्ष आफ्ना दासहरू लिन गएका थिए। उनले तिनीहरूलाई त्यहाँ भेटे अनि घर फर्काए।

४१तर कसैले सुलेमानलाई सुनायो, शिमी यरुशलेमबाट गात गए अनि फर्केर आए। ४२यस कारण सुलेमानले उनलाई बोलाए। सुलेमानले भने, “मैले परमेश्वरको नाउँमा तँ सित शपथ गराएको यदि तैले यरुशलेम छाडिस भने तँ मर्ने छस्। मैले चेताउनी दिएको थिएँ, यदि तँ कतै गइस् भने तँ मारिने छस् अनि त्यो तेरो आफ्नै दोष हुनेछ जे भनेको थिएँ त्यसमा तँ समहत भइस् तैले भनिस् तैले मेरो आज्ञा पालन गर्नेछु।”

४३परमप्रभुको नाउँमा तैले बनाएको प्रतिज्ञा किन उलंघन गरिस्? किन तैले मेरो आज्ञा पालन गरिन्स्? ४४तँलाई थाहा छ तैले मेरा पिताको विरुद्धमा धेरै भूल कामहरू गरेको थिइस्। अब ती भूल कामका लागि परमेश्वरले तँलाई दण्ड दिनु हुनेछ। ४५तर परमेश्वरले मलाई आशीर्वाद दिनु हुनेछ। उहाँले दाऊदको राज्यलाई सँधै नै सुरक्षित राख्नु हुनेछ।”

४६तब राजा सुलेमानले यहोयादको छोरा बनायाहलाई शिमीको हत्या गर्ने हुकूम दिए अनि उनले त्यसै पालन गरे। अब राज्यमा सुलेमानको पूर्ण नियन्त्रण थियो।

सुलेमानलाई बुद्धिको चाहना

३ सुलेमानले मिश्रका राजा फिरऊनकी छोरीसँग विवाह गरेर उनीसँग सन्धि गरे। सुलेमानले उनलाई दाऊद शहरमा ल्याए। यस समयमा सुलेमान आफ्नो महल र परमप्रभुको मन्दिरको निर्माण गर्दै थिए। सुलेमान यरुशलेमको वरिपरि पर्खाल पनि बनाइरहेका थिए। मन्दिरको निर्माण-कार्य पूरा भइसकेको थिएन। यस कारण मानिसहरू अग्लो ठाउँहरूमा बनाइका वेदीहरूमा पशु बलि दिइरहेका थिए। सुलेमानले परमेश्वरलाई प्रेम गर्थे। उसले उसका पिता दाऊदले गरेको आज्ञाहरू पालन गरेर देखाए। तर सुलेमानले दाऊदले उसलाई नभनेका कुरो गरे। यद्यपि सुलेमान अभै बलि चढाउनु, धूप बाल्नु अग्ला ठाउँहरूको उपयोग गर्दै गए।

४ राजा सुलेमान बलि चढाउन गिबोन गए। उनी त्यस ठाउँमा जाने कारण के थियो भने त्यो सबै भन्दा महत्वपूर्ण अग्लो स्थल थियो। सुलेमानले त्यस वेदीमा १,००० बलि चढाए। ५ सुलेमान गिबोनमा भएको समयमा राति सपनामा परमप्रभु उनकहाँ देखा पर्नुभयो। परमेश्वरले भन्नुभयो, “तँलाई जे चाहिन्छ भन्। म तँलाई त्यो दिनेछु।”

६ सुलेमानले जवाफ दिए, “आफ्ना भक्त मेरा पिता दाऊद प्रति तपाईं औधी दयालु हुनुहुन्थ्यो। उहाँले तपाईंको अनुसरण गर्नुभयो। उहाँ धर्मी अनि इमान्दारी थिए। उहाँ पछि, उसलाई एउटा छोरा उसको सिंहासनमा बस्न दिएर महान दया देखाउनु भयो। ७ परमप्रभु मेरो परमेश्वर, मेरा पिता दाऊदको स्थानमा मलाई राजा हुने अनुमति दिनु भएको छ। तर म सानो केटा मात्र छु, मानिसहरू दोहयाउन गर्ने अनुभवको कामेछ। ८ म, तपाईंको दास हूँ अनि तपाईंले चुनिएको मानिसहरू मध्ये एक हूँ जो असंख्य छन्। त्यो गन्न सकिदैन। यसकारण शासकले तिनीहरूबीच धेरै निर्णय लिनु पर्छ। ९ यसै कारण म तपाईंसमक्ष बुद्धिको माग गर्दैछु जसको कारण म राम्ररी शासन गर्न सकूँ अनि सहीढंगमा जनतालाई न्याय दिन सकूँ। यसले मलाई सही र भूलबीच अन्तर छुट्याउने योग्यता दिने छ। यस महान्,

बुद्धिको अभावमा यी महान् मानिसहरू माथि शासन गर्न सम्भव छैन।”

१० सुलेमानले आफ्नो बुद्धिको लागि माग गरेकोमा परमप्रभु प्रसन्न हुनुभयो। ११ यसकारण परमेश्वरले उनलाई भन्नुभयो, “तैले आफ्नो लागि दीर्घायु मागिन्स् अनि तँहिले धन-सम्पत्तिको माग पनि गरिन्स्। तैले आफ्ना शत्रुहरूको मृत्युको माग पनि गरिन्स्। तर तैले बुद्धिका लागि बिन्ती गरिस् अनि सही निर्णय लिइस्। १२ यस कारण म तैले मागेको कुरा दिनेछु। म तँलाई बुद्धि र विवेक दिनेछु। म तँलाई यस्तो महान् बुद्धिजीवी बनाउने छु जस्तो अतीतमा कोही भएको थिएन। अनि भविष्यमा तँ जस्तो अरु कुनै हुने छैन। १३ तँलाई पुरस्कृत गर्नका लागि तैले नमागेको कुराहरू पनि म तँलाई दिनेछु। तेरो सम्पूर्ण जीवनमा सम्पत्ति र सम्मान प्राप्त हुनेछ। संसारमा तँ जस्तो महान् अरु राजा हुने छैन। १४ म चाहन्छु, तैले मेरो आज्ञा मान तँ मेरा अनुसरण गर अनि मेरो नियम र आज्ञाको पालन गर। यो काम त्यसरी नै गर जसरी तेरा पिता दाऊदले गरेका थिए। यदि तैले मेरो इच्छा अनुसार काम गरिस भने म तँलाई लामो जीवन दिनेछु।”

१५ सुलेमान बिउँभे। उनलाई थाहा भयो सपनामा परमेश्वरले उनीसँग कुराकानी गर्नुभएको। तब सुलेमान यरुशलेम गए अनि परमप्रभुको करारको सन्दूकसामु उभिए। उनले परमप्रभुलाई होमबलि चढाए अनि मेलबलि दिए। त्यसपछि उनले शासन गर्नमा सघाउने सबै प्रमुख व्यक्ति अनि अधिकारीहरूलाई भोज दिए।

१६ एक दिन दुइ जना स्त्रीहरू जो बेश्या थिए, सुलेमान कहँ आए। तिनीहरू राजाको सामु उभिए। १७ एक जना स्त्रीले भनी, “महाराज, यो स्त्री र म एउटै घरमा बस्छौं। हामी दुवै जना गर्भवती थियौं अनि नानी जन्माउने बेला भएको थियो। मैले मेरो नानी जन्माएँ त्यस बेला ऊ मसँगै थिई। १८ तीन दिनपछि यस आइमाईले पनि आफ्नो नानी जन्माई। त्यस घरमा हामीसँग अरु कुनै मानिस थिएन। हामी दुइ जना मात्र थियौं। १९ एक रात यो आइमाई आफ्नो नानीसंग सुतेकी थिई, नानी मरेछ। २० राति नै म सुतेको बेला उसले मेरो नानी मेरो ओछ्यानबाट लगी। मेरो ओछ्यानमा मरेको नानी राखी। २१ बिहान म ब्यँभिउँ अनि मेरो नानीलाई दूध खुवाउन लागें। तर मेरो नानी मरेको थियो। तब मैले त्यसलाई राम्ररी नियालेर हरेँ। मैले देखेँ, त्यो मेरो नानी थिएन।”

२२ तर अर्की स्त्रीले भनी, “होइन! जिउँदो नानी मेरो हो। मृत नानी तेरो हो।”

तर पहिलो स्त्रीले भनी, “होइन, तँ गलत छेस्! मृत नानी तेरो हो अनि जिउँदो नानी मेरो हो!” यस प्रकार दुइ जना स्त्री राजा सामु तर्क गर्न लागे।

२३तब राजा सुलेमानले भने, “तिमीमध्ये प्रत्येकले जिउँदो नानी मेरो हो भन्दै छौं अनि मृत नानीलाई तिमीहरू अर्काको बताउँदैछौं।”

२४तब राजा सुलेमानले सेवकलाई तरवार लिन पठाए। २५अनि राजा सुलेमानले भने, “हामी यही गर्ने छौं। जिउँदो नानीलाई दुइ टुक्रा गरी काट्नेछौं अनि दुवै आइमाईलाई नानीको आधा-आधा भाग दिनेछौं।”

२६अर्की आइमाईले भनी, “यो ठीक छ। नानीलाई दुइ टुक्रा पार्नुहोस्। तब हामीमध्ये कोही पनि उसलाई पाउने छैनौं।”

तर पहिलो आइमाई, जो असली आमा थिई, उ आफ्नो नानीको मायाले व्याकुल थिई। उसले राजालाई भनी, “महाराज, नानीलाई कृपया नकाटनुहोस् बरु उसलाई नै दिनुहोस्।”

२७तब राजा सुलेमानले भने, “नानीलाई नकाट! यसलाई पहिलो आइमाईलाई दिइहाल। ऊ नै असली आमा हो।”

२८इस्त्राएलका मानिसहरूले राजा सुलेमानको निर्णय सुने। तिनीहरूले उनको धेरै नै आदर र सम्मान गरे किनभने उनी बुद्धिमान थिए। तिनीहरूले देखे सही न्याय गर्नमा उनीसँग परमेश्वरको बुद्धि थियो।

सुलेमानको राज्य-शासन

४ राजा सुलेमानले इस्त्राएलका जनता माथि शासन गर्न थाले। २शासन गर्नमा उनलाई सहयोग गर्ने प्रमुख अधिकारीहरूको नाम यी हुन।

सादोकका छोरा अजर्याह। अजर्याह पूजाहारी थिए।

३शीशाका छोराहरू एलीहोरेप र अहियाह। एलीहोरेप र अहियाह लेखकहरू थिए।

अहीलूदका छोरा यहोशापात। यहोशापात जनगणको इतिहासको विवरण लेख्ने गर्दथे।

४यहोयादाका छोरा बनायाह। बनायाह सेनापति थिए।

सादोक र एबीयातार। यिनीहरू पूजाहारीहरू थिए।

५नातानका छोरा अजर्याह। अजर्याह जिल्ला राजपालको हाविकम थिए।

नातानका छोरा याबूद। याबूद राजा सुलेमानका सल्लाहकार अनि पूजाहारी थिए।

६अहीशार। अहीशार महलको प्रत्येक वस्तुका लागि जिम्मेवार थिए।

अब्दाका छोरा अदोनीरामः अदोनीराम दासहरूको अध्यक्ष थिए।

७इस्त्राएललाई बाह्रवटा क्षेत्रहरूमा विभाजन गरिएको थियो जसलाई जनपद भनिन्थ्यो। सुलेमानले प्रत्येक

जनपदको राजपाल छान्ने गर्दथे। राजपाललाई आफ्नो जनपदबाट खाद्य संकलन गर्ने अनि राजा तथा उनको परिवारलाई खाद्यान दिने आदेश दिइएको थियो। प्रत्येक वर्षको एक महीनामा राजालाई खाद्यान सामग्री जम्मा गर्ने दायित्व बाह्र जना राजपालहरू माथि थियो।

८बाह्रजना राजपालहरूका नाउँ यी हुन्:

बेनहर एप्रैमको पार्वत्य प्रदेशको राजपाल थिए।

९माकश, शाल्वीम, बेतशेमेश अनि एलोनरबेत-तनानका राजपाल बेन्दकेर थिए।

१०अरूबोत, सोको अनि हेपेरका राजपाल बेन-हेसेद थिए।

११बेन अबीनादाब नपोत दोरका राजपाल थिए। उनले सुलेमानकी छोरी तापत-सँग विवाह गरेका थिए।

१२अहीलूदका छोरा बाना तानाक अनि मगिहो तथा सारतानको छेउमा भएको सबै बेतशानको राजपाल थिए। यो यिज्बेलको तल बेत-शानदेखि लिएर योकमाम पारि आबेल-महोलसम्म थियो।

१३बेन-गेबेर रामोत गिलादका राज्यपाल थिए। उनी गिलादमा मनश्शेका छोरा यार्ईरको सबै शहरहरू अनि गाउँका पनि राज्यपाल थिए। उनी बाशानमा अर्गोब अञ्चलका पनि शासक थिए। यस इलाकामा वरिपरि ठूला-ठूला पर्खालले घेरेका साठीवटा शहरहरू थिए। अनि शहरहरूको मूल ढोकामा काँसाका बारहरू थिए।

१४इहोका छोरा अहीनादाब महनेमका राजपाल थिए।

१५अहीमास नप्तालीका राजपाल थिए। उनको विवाह सुलेमानकी छोरी बासमत सँग भएको थियो।

१६हूशैका छोरा बाना आशेर र आलोतका राजपाल थिए।

१७पारूहका छोरा यहोशापात इस्साकारका राजपाल थिए।

१८एलाका छोरा शिमी बिन्यामीनका राजपाल थिए।

१९ऊरीका छोरा गेबेर गिलादका राजपाल थिए। गिलाद त्यो प्रदेश थियो जहाँ एमोरीहरूका राजा सीहोन अनि बाशानका राजा ओग शासन गर्दथिए। तर गेबेर मात्र यस जनपदका राजपाल थिए।

२०यहूदा र इस्त्राएलमा धेरै संख्यामा मानिसहरू थिए। मानिसहरूको संख्या समुद्रतटका बालुवाका कण जति नै थिये। मानिसहरू सुखी जीवन व्यतीत गर्दथिएः तिनीहरू खानपीन गर्दथिए अनि खुशी थिए।

२१सुलेमान यूफ्रेटिस नदी देखि लिएर पलिशती मानिसहरूको धर्ती-सम्म शासन गर्दथे। उनको राज्य

मिश्र देशको सीमानासम्म फिँजिएको थियो। यी देशहरूले सुलेमानकहाँ उपहार पठाए अनि जीवनभरि नै आज्ञा पालन गरिरहे।

२२-२३ सुलेमानलाई प्रत्येक दिन चाहिने खाद्य सामग्री यो थियो ऊ आफ्नै निम्ति अनि उनीसँगै मेजमा भोजन गर्ने सबै मानिसहरूका निम्ति:

- ३० मुरी राम्रो पिठो,
- ६० मुरी अन्न,
- १० वटा राम्रो अन्न खाने त्यो गाईहरू,
- २० वटा मैदानमा पालीएको गाईहरू,
- १०० वटा भेडाहरू,
- जंगली जनावरहरू जस्तो मृग, जराया,
- चित्तल अनि शिकार गरिएका चराहरू।

२४ सुलेमान यूफ्रेटिस नदीको पश्चिम तिरका सबै देशहरूमा शासन गर्दथे। यो क्षेत्र तिप्सादेखि गाजासम्म थियो। सुलेमानले राज्यको चारैतिर शान्ति कायम गरेका थिए। २५ सुलेमानको जीवनकालमा यहूदा अनि इस्राएलमा, दानदेखि बेशेबासम्मका सबै मानिसहरू शान्ति अनि सुरक्षामा थिए। मानिसहरू आफ्नै अंजीरका रुख अनि दाखको लहरा मुनी शान्तिका साथ बस्ने गर्दथे।

२६ सुलेमानसित उनका रथहरूका ४,०००* घोडाहरू राख्ने र घोडा सैनिकहरू बस्ने ठाउँ थियो अनि उनीसित १२,००० घोडाको हेरविचार गर्ने मानिसहरू (साएसहरू) थिए। २७ प्रत्येक महीना बाह्र जनपद मध्ये एक जना राजपालले सुलेमानलाई ती जिनिसहरू दिने गर्दथे जो उनलाई चाहिन्थ्यो। राजाको मेजमा भोजन गर्ने प्रत्येक मानिसका लागि यो पर्याप्त थियो। २८ शासकहरूले यी पशुहरूका निम्ति प्रचुर मात्रामा खाना अनि जौ जुटाउने गर्थे। तिनीहरूले ती अन्नहरू निश्चित ठाउँमा ल्याए।

सुलेमानको बुद्धि

२९ परमेश्वरले सुलेमानलाई ज्यादै बुद्धिमान बनाउनुभयो। सुलेमान धेरै किसिमका कुरा बुझ्न सक्थे। उनको बुद्धि यति महान, थियो, कल्पना गर्न सकिन्न। ३० सुलेमान पूर्वी देशहरूका सबै मानिसहरू अनि सबै मिश्रीहरू भन्दा ज्ञानी थिए। ३१ उनी विश्वमा सबै मानिसहरूभन्दा बढी बुद्धिमान थिए। उनी एज्रही एतानभन्दा पनि बढी बुद्धिमान थिए। उनी हेमान, कलकोल अनि दर्दा भन्दा बढी बुद्धिमान थिए। यिनीहरू माहोलका छोरा थिए। राजा सुलेमान इस्राएल र यहूदाको वरिपरिका सबै देशहरूमा प्रख्यात भए। ३२ आफ्नो जीवन-कालमा सुलेमानले ३,००० ज्ञानवर्द्धक शिक्षाहरू अनि १,००५ गीतहरू रचे।

३३ सुलेमान प्रकृतिको विषयमा धेरै जान्दथे। उनले

लबानोनका विशाल देवदारु रुखहरूको विषयमा शिक्षा दिदा थिए, बाबरी बिरुवाको विषयमा जो भित्ताहरू माथि उम्रिन्थ्ये। उनले जनावरहरू, चराचुरुङ्गी, घस्रने जन्तुहरू अनि माछाको विषयमा पनि वार्तालाप गर्दथे। ३४ सबै राष्ट्रहरूका मानिसहरू राजा सुलेमानको ज्ञानका कुरा सुन्न आउने गर्दथे। सबै राष्ट्रका राजाहरू आफ्ना बुद्धिमान मानिसहरूलाई राजा सुलेमानको कुरा सुन्न पठाउँने गर्दथे।

सुलेमान द्वारा मन्दिरको निर्माण

५ हीराम सोरका राजा थिए। हीराम दाऊदका मित्र थिए। यसकारण जब हीरामले दाऊदपछि सुलेमान नयाँ राजा भएको सुने, उनले सुलेमान कहाँ दासहरू पठाए। २ सुलेमानले राजा हीरामलाई जे भने, यो हो: ३ "तपाईंलाई थाहै छ, मेरा पिता दाऊदले चारैतिर धेरै नै युद्ध गर्नु परेको थियो। यस कारण परमप्रभु उहाँको परमेश्वरको सत्कारमा उहाँ एउटा मन्दिर बनाउने योग्य हुनु भएन। राजा दाऊद तबसम्म पर्खिरहे जबसम्म परमप्रभुले उनलाई सबै शत्रुहरू परास्त गर्ने वरदान दिनुभएनन्। ४ तर अहिले परमप्रभु मेरा परमेश्वरले मेरो देशको चारैतिर मलाई शान्ति दिनुभएकोछु। अब मेरो कोही शत्रु छैनन्। मेरा प्रजाहरू संकटमा छैनन्।

५ "परमप्रभुले मेरा पितासँग एउटा प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो परमप्रभुले भन्नुभयो, 'तँपछि तेरो छोरालाई राजा बनाउनेछु अनि तेरो छोराले मेरा सत्कारमा एउटा मन्दिर बनाउने छ।' अब म परमेश्वरको सत्कारमा मन्दिर निर्माण गर्ने योजना गर्दछु। ६ यसकारण म तपाईंलाई सहयोग गर्ने अनुरोध गर्दछु। तपाईंका मानिसहरू लबानोन दिनुहोस्। त्यहाँ तिनीहरू मेरा लागि धूपीका रुख काट्ने छन्। मेरा सेवकहरू तपाईंका मानिसहरूसँगै काम गर्नेछन्। आफ्ना मानिसहरूको मजूरीको रूपमा तपाईंले तोक्नु, भएको रकम म दिनेछु। मलाई तपाईंको सहयोगको खाँचो छ। हाम्रा काठकर्मीहरू सीदेनका काठकर्मीजति सियालु छैनन्।"

७ जब हीरामले सुलेमानले मागेको कुरा सुने, उनी औधी खुशी भए। राजा हीरामले भने, "यो विशाल राष्ट्रको शासन गर्ने बुद्धिमान छोरा दाऊदलाई दिएकोमा आज म परमप्रभुलाई धन्यवाद दिन्छु!" ८ तब हीरामले सुलेमान कहाँ सन्देश पठाए। सन्देशमा भनिएको थियो, "तपाईंले भन्नु भएको कुरा मैले सुने। तपाईंले मागेको सबै धूपी अनि सल्लाका रुखहरू दिनेछु। ९ मेरो सेवकहरूले यी रुखहरू लबानोनदेखि समुद्रसम्म ल्याउनेछन्। तब ती रुखहरू बाँध्नेछु अनि तपाईंले इच्छा गर्नु भएको ठाउँसम्म बगाएर पठाउने छु। त्यहाँ म तिनीहरूलाई जम्मा गर्ने छु अनि तपाईंले तिनीहरूलाई आफ्नो साथ लिएर जान सक्नु हुन्छ।" बदलामा तपाईंले मेरो घर परिवारको लागि खान पठाईदिनुहोस्।"

१०यसकारण हीरामले सुलेमानलाई उसलाई चाहे जति सक्दो देवदारु अनि गोब्रेसल्लाको रुखहरू जुटाए। ११सुलेमानले हीरामलाई २०,००० मुरी* गेहुँ र २० मुरी* भद्राक्षको तेल प्रत्येक वर्ष उसको परिवारको निम्ति जुटाए।

१२परमप्रभुले प्रतिज्ञा गर्नुभए अनुसार सुलेमानलाई बुद्धि दिनुभयो। हीराम र सुलेमान माभक शान्ति थियो। यी दुइ राजाहरूले आपसमा सन्धि गरेका थिए।

१३राजा सुलेमानले यस कार्यमा सघाउ पुऱ्याउन इस्त्राएलका तीस हजार मानिसहरूलाई बोलाए। १४राजा सुलेमानले अदोनीराम नाउँको व्यक्तिलाई प्रमुख बनाए। सुलेमानले मानिसहरूलाई तीन वटा दलमा विभाजन गरे। प्रत्येक दलमा १०,००० मानिसहरू थिए। प्रत्येक दलले लबानोनमा एक महीना काम गरे अनि तब दुइ महीना घर जाने गर्द थिए। १५सुलेमानले पर्वतीय क्षेत्रमा ८०,००० मानिसहरूलाई काममा लगाए। ती मानिसहरूको काम चट्टान काट्नु थियो। चट्टान बोक्ने मानिसहरू ७०,००० थिए। १६काम गर्ने मानिसहरूको काम हेर्ने ३,३०० नाईकेहरू पनि थिए। १७राजा सुलेमानले मन्दिरको आधारशिलाको निम्ति तिनीहरूलाई विशाल अनि मूल्यवान ढुङ्गाहरू काट्ने आदेश दिएका थिए। ती ढुङ्गाहरू सावधानीपूर्वक काटियो। १८तब सुलेमानका कारीगरहरू, हीरामका कारीगरहरूले अनि गबालीहरू ढुङ्गामा बुट्टा काट्ने काम गरे। तिनीहरूले मन्दिर निर्माणको निम्ति ढुङ्गा अनि काठहरू तयार पारे।

सुलेमानद्वारा मन्दिरको निर्माण

६ तब सुलेमानले मन्दिर बनाउन शुरु गरे। इस्त्राएलका मानिसहरूले मिश्र देश छोडेको ४८० वर्ष पछिको कुरा थियो। यो सुलेमान राजाको शासनको चौथो वर्ष थियो। यो वर्षको दोस्रो महीना, जबको* महिना थियो। २मन्दिर ६० हात लामो, २० हात चौडा अनि ३० हात अग्लो थियो। ३मन्दिरको मण्डप २० हात अग्लो अनि १० हात चौडा थियो। बरन्डा मुख्य भागसम्म बडाएको थियो। यसको लम्बाई मन्दिरको चौडाईको बराबर थियो। ४त्यहाँ मन्दिरमा साँगुरा भ्यालहरू थिए। यी भ्यालहरू बाहिरबाट साधुरो अनि भित्रबाट फराकिलो थियो। ५तब सुलेमानले मन्दिरको मुख्य भागको वरिपरि कोठाहरूको लहर बनाए। यी कोठाहरू एका अर्काको माथि बनाइएका थिए। कोठाहरूको लहर तीन तल्ला अग्लो थियो। ६कोठाहरू मन्दिरको भित्तासँग मिलेका थिए, तर तिनका निदालहरू भित्ता माथि बनाइएका थिएनन्। माथि मन्दिरको भित्ता पातलो थियो।

२०,००० मुरी अर्थात् १,२०,००० बुशल !

२० मुरी अर्थात् ६६५ गैलेन, वा १७१ पाथी।

जिब महीनाको नाम!

यसकारण ती कोठाहरूको एकतिर बनाइएको भित्ता तलको भन्दा पातलो थियो। सबै भन्दा माथिल्लो तलाका कोठाहरू पाँच हात चौडा थिए। माभका कोठाहरू छः हात चौडा थिए। त्यस माथिका कोठाहरू सात हात चौडा थिए। ७कर्मिहरूले भित्ता बनाउनमा विशाल ढुङ्गाहरू उपयोग गरे। कर्मिहरूले ढुङ्गा त्यस ठाउँमा काटे जहाँ जमीनबाट तिनीहरूलाई बाहिर निकालिइएको थियो। यस कारण मन्दिरमा मार्तल, बञ्जरो अथवा अरु कुनै फलामको हात हतियारको हल्ला थिएन।

८मन्दिरको तल्लो तलाको प्रवेश-द्वार दक्षिण तिर थियो। भित्रतिर दोस्रो तलाका कोठाहरूमा जाने भस्याङहरू थिए अनि त्यहाँबाट तेस्रो तलामा जाने।

९यसकारण सुलेमानले मन्दिरको निर्माण कार्य सिध्याए। मन्दिरको प्रत्येक भाग धूपीको फल्याक ढाकेको थियो। १०सुलेमानले भवनको चारैतिर कोठाहरू पनि बनाएर सिध्याए। प्रत्येक तला पाँच हात अग्लो थियो। कोठाहरूको आड दिने देवदारुका दलानीहरू घरको कोठाहरू सित मिलिएको थियो।

११परमप्रभुले सुलेमानलाई भन्नुभयो, १२“यदि तैले मेरो सबै विधि र विधान पालन गरिस भने म ती सबै काम गर्नेछु जसका लागि मैले तेरा पिता दाऊदसँग प्रतिज्ञा गरेको थिएँ। १३अनि तैले बनाएको यस मन्दिरमा इस्त्राएलका नानीहरूको बीचमा बस्नेछु। म इस्त्राएलका मानिसहरूलाई कहिले पनि छोड्ने छैन।”

मन्दिरको विवरण

१४यस प्रकार सुलेमानले मन्दिरको निर्माण कार्य सिध्याए।

१५मन्दिर भित्रका ढुङ्गाका भित्ताहरूलाई धूपीका फल्याकहरूले ढाकिएको थियो। धूपीका फल्याकहरू भूइँदैखि छानासम्म ठोकिएका थिए। ढुङ्गाको भूइँमाथि सल्लाका फल्याकहरू ओच्छ्याइएका थिए। १६तिनीहरूले मन्दिरको पछिल्लो २० हात लामो अनि गहिरो एउटा कोठा बनाएका थिए। तिनीहरूले यस कोठाका भित्ताहरूमा ठोकेका थिए। यस कोठालाई महा पवित्र स्थान भनिन्थ्यो। १७महा पवित्र स्थानको अघि मन्दिरको मुख्य भाग थियो। यो कोठा ४० हात हामो थियो। १८तिनीहरूले यस कोठाका भित्ताहरू धूपीका फल्याकहरूद्वारा ढाकेको थियो भित्ता दिवालका कुनै ढुङ्गाहरू देखिँदैन थिए। तिनीहरूले देवदारुको तक्ताहरूमा लौकाहरूको अनि फूलहरू चित्रहरू कुँदेका थिए।

१९सुलेमानले मन्दिरको पछाडी तल गहिरो कोठा बनाए। यो कोठा परमप्रभुको करारको सन्दूकको लागि थियो। २०यो कोठा २० हात लामो, २० हात चौडा अनि २० हात अग्लो थियो। २१सुलेमानले यस कोठालाई शुद्ध सुनले ढाके उनले महा पवित्र स्थानको

प्रवेश सामुन्ने, सुनको साङ्गलीहरू लगाए। २२मन्दिरको सबै भाग सुनले ढाकेको थियो। महा पवित्र स्थान अधिको वेदी पनि सुन जोडिएको थियो।

२३कर्मीहरूले करूब स्वर्गदूतका मूर्तिहरूका पखेटा समेत बनाएका थिए। भद्राक्ष काठको मूर्तिहरू बनाएका थिए। यी करूब दूतहरूका मूर्तिहरू महा पवित्र स्थानमा स्थापना गरिएका थिए। प्रत्येक स्वर्गदूतको मूर्ति १० हात अग्ला थिए। २४-२६दुवै करूब स्वर्गदूतहरू एउटै नापका थिए अनि एकै प्रकारले बनाइएका थिए। प्रत्येक करूब स्वर्गदूतका दुइवटा पखेटा थिए। पखेटा पाँच हात लामा थिए। एउटा पखेटाको एक छेऊदेखि अर्को छेऊ १० हात लामो थियो। अनि प्रत्येक करूब स्वर्गदूत १० हात अग्लो थिए। २७यी करूब स्वर्गदूतहरूलाई महा पवित्र स्थानमा स्थापना गरिएको थियो। तिनीहरूको पखेटाले एका-अर्काको छेऊमा उभिएका थिए। तिनीहरूको पखेटाले एका अर्कालाई कोठाको माभ्रमा स्पर्श गरेको थियो। अरु दुइ पखेटाहरूले प्रत्येक भित्तालाई स्पर्श गरेको थियो। २८दुइ करूब स्वर्गदूतहरूलाई सुनले जोडिएको थियो।

२९मुख्य र भित्री कोठाको वरिपरि भित्ताहरूमा करूब स्वर्गदूत, ताडको रुख अनि फूलहरूको चित्र अंकित गरिएको थियो। ३०दुवै कोठाको भुइँमा सुन जडिएको थियो।

३१कर्मीहरूले भद्राक्ष काठको दुइवटा दैलो बनाएका थिए। तिनीहरूले ती कोठाहरू महा पवित्र स्थानको प्रवेश-द्वारमा लगाएका थिए। दैलोको चारैतिरको चौखट पाँचवटा बाहुले बनाइएको थियो। ३२तिनीहरूले दुइवटा दैलो भद्राक्ष काठको बनाएका थिए। कर्मीहरूले दैलोमा करूब स्वर्गदूत, ताडको रुख अनि फूलहरू चित्र अङ्कित गरेका थिए। तब तिनीहरूले दैलोलाई सुनले ढाके।

३३तिनीहरूले प्रवेश-द्वारदेखि मुख्य कोठासम्म पनि दैलो बनाएका थिए। तिनीहरूले एउटा चारकुने दैलोको चौखट बनाउनमा भद्राक्षको काठ उपयोग गरे। ३४तब तिनीहरूले ती दैलोहरू बनाउनमा सल्लाको काठ उपयोग गरे। त्यहाँ दुइवटा दैलाहरू थिए। प्रत्येक दैलोको दुइवटा मोडहरू थिए। ३५तिनीहरूले दैलाहरूमा करूब स्वर्गदूत, ताडको रुख अनि फूलहरूको चित्रले सजाएका थिए। तब तिनीहरूले तिनलाई सुनले ढाकेका थिए।

३६तब तिनीहरूले भित्री आँगन बनाए। त्यस आँगनको वरिपरि भित्ता बनाए। प्रत्येक भित्ता तीन लहर काटेको ढुङ्गा अनि एक लहर धूपीको काठद्वारा बनाइएको थियो।

३७तिनीहरूले मन्दिरको निर्माण कार्य वर्षको दोस्रो महीना जिबमैनामा शुरु गरेका थिए। इन्ज्राएलका राजाको रुपमा सुलेमानको चौथो वर्ष बिताएका थिए। ३८मन्दिर वर्षको आठौँ महीना बूलमा पूरा भयो। यो समय

सुलेमानले जनगण माथि शासन गरेको एघारौँ वर्ष थियो। मन्दिरको निर्माण कार्य पूरा हुनमा सात वर्ष लाग्यो। मन्दिरको निर्माण योजना अनुरूप नै भयो।

सुलेमानको महलको

७ राजा सुलेमानले आफ्नो लागि एउटा महल बनाए। उसको महल बनाउनका लागि यसलाई १३ वर्ष लाग्यो। २उनले “लबानोनको वन” नाउँ भएको भवन बनाए। यो १०० हात लामो, ५० हात चौडा अनि ३० हात अग्लो थियो। यसमा चार लहर देवदारका खाम्बाहरू थिए। प्रत्येक खाम्बाको माथि देवदारको मुकुट थियो। ३खाम्बाहरूको लहरमाथि देवदारका दलमीहरू थिए। तिनीहरूले देवदारको दलमीहरूको माथि छानाका लागि देवदारको तख्ता ठोकेका थिए। खाम्बाको प्रत्येक खण्डमा १५ वटा दलमीहरू थिए। सब जम्मा ४५ वटा दलमीहरू त्यहाँ थिए। ४त्यहाँ तीनलहर एकाअर्कामा फर्किएका ढोकाहरू थिए। ५प्रत्येक छेऊमा तीनवटा दैलाहरू थिए। सबै ढोकाहरू अनि चौखटहरू चारकुने थिए।

६सुलेमानले “खाम्बाहरूद्वारा मण्डप” पनि बनाए। यो ५० हात लामो अनि ३० हात चौडा थियो। द्वार मण्डपको अघि खाम्बाहरूमा आधारित छानो थियो।

७सुलेमानले एउटा सिंहासन कक्ष पनि बनाए जहाँ तिनी जनगणलाई न्याय दिने गर्दथे। उनले त्यसको नाउँ “न्यायको कक्ष” राखेका थिए। त्यो कोठा भुइँदेखि छानासम्म देवदारको काठ ठोकिएको थियो।

८सुलेमान बस्ने महल न्यायको कक्षको भित्र थियो। यो महल न्यायको कक्ष जस्तै बनाइएको थियो। उनले यस्तै प्रकारको घर आफ्नी पत्नी, मिश्रका राजाकी छोरीका लागि बनाएका थिए।

९यी सबै भवनहरू बहुमूल्य ढुङ्गाका टुक्राद्वारा बनाइएका थिए। यी ढुङ्गाहरू आरा द्वारा चाहिएको आकारमा काटिएका थिए। तिनीहरू अघि अनि पछि काटिएका थिए। यी बहुमूल्य ढुङ्गाहरू जगदेखि भित्ताको माथिल्लो तहसम्म लगाइएका थिए। आँगनको वरिपरिको भित्तासम्म बहुमूल्य ढुङ्गाका टुक्राद्वारा बनाइएका थिए। १०जग ठूला-ठूला बहुमूल्य ढुङ्गाहरूद्वारा स्थापित गरिएको थियो। केही ढुङ्गाहरू १० हात लामा अनि अरु ८ हात लामा थिए। ११यी ढुङ्गाहरूको माथि अरु बहुमूल्य ढुङ्गाहरू अनि देवदारका बलाहरू थिए। १२महलको आँगन, मन्दिरको आँगन अनि मन्दिरको मण्डपको वरिपरि भित्ताहरू थिए। ती भित्ताहरू तीन लहर ढुङ्गा अनि एक लहर देवदारका काठद्वारा मन्दिर निर्मित थियो।

१३राजा सुलेमानले हीराम नाउँ भएको मानिसलाई एउटा सन्देश सोरमा पठाए। सुलेमानले हीरामलाई यरुशलेम बोलाए। १४हीरामकी आमा नप्ताली कुल समूहको इन्ज्राएली थिईन। उनका मृत पिता सोरका थिए। हीराम

काँसाका जिनिसहरू बनाउँथे। तिनी धेरै नै कुशल अनि अनुभवी कारीगर थिए। यसै कारण राजा सुलेमानले आउने निम्तो पठाए अनि हीरामले स्वीकार गरे। यसकारण राजा सुलेमानले हीरामलाई काँसाको कामको प्रमुख बनाए। हीरामले काँसाद्वारा बनिने सबै जिनिसहरू बनाए।

१५हीरामले काँसाका दुइवटा खाम्बा बनाए। प्रत्येक खाम्बा १८ हात लामो अनि १२ हात गोलो थियो। खाम्बाहरू खोक्रा थिए अनि धातु तीन इञ्च* मोटो थियो। १६हीरामले दुइवटा काँसाका मुकुटहरू पनि बनाए जो ५ हात अग्ला थिए। हीरामले ती मुकुटहरू खाम्बाको माथि राखे। १७तब उनले जालीहरू मुकुटहरू ढाक्न साङ्गलीहरू बनाए। उसले प्रत्येक मुकुटमाथि सातवटा राखे। १८त्यसपछि उनले दारीम जस्तै देखिने दुइ लहर अलंकरण बनाए। तिनीहरूले खाम्बाहरूको माथि मुकुटलाई ढाक्नका लागि प्रत्येक खाम्बाको जाली माथि ती काँसाका दारीमलाई सजाए। १९खाम्बामाथि स्थापित गरिएका खाँबोशीरहरू ५ हात अल्लो थिए त्यो फूलहरू भन्ने देखिन्थे। २०मुकुटहरू खाम्बाहरूमाथि राखिएका थिए। तिनीहरू सबै बटुका जस्तो जालीको माथि थिए। त्यस ठाउँमा प्रत्येक मुकुट वरिपरि २०० वटा दारीमहरू लहरहरू सजाएका थिए। २१हीरामले ती दुइ काँसाका खाम्बाहरूलाई मन्दिरको मण्डपमा स्थापित गरेका थिए। एउटा खाँबो प्रवेश-द्वारको दक्षिणतिर अनि अर्को उत्तरतिर गाडिएको थियो। दक्षिणको खाँबोको नाउँ याकीन राखियो। उत्तरको खाम्बाको नाउँ बोआज राखियो। २२तिनीहरू फूल अकारका मुकुटहरूलाई खाम्बाहरूको माथि राखे। यस प्रकार दुइवटा खाम्बाको काम सिध्याइएको थियो।

२३तब हीरामले काँसाको गोलो खडकुँलो बनाए। तिनीहरूले त्यस खडकुँलोको नाउँ "समुद्र" राखे। भाँडो ३० हात गोलो थियो। यो १० हात चौडा अनि ५ हात गहिरो थियो। २४खडकुण्डो (द्याम्पाको) बाहिरी छेउमा एउटा घेरा थियो। घेराको किनारमा भाँडोको वरिपरि काँसाको लौकाहरूको दुइ लहर थियो। काँसाका लौकाहरू भाँडोको चारैतिर जो राखिए एक टुक्रा घ्याम्पा सँग थियो। २५भाँडो १२ वटा काँसाका साँढेहरूमाथि राखिएको थियो। सबै १२ वटा साँढेहरू भाँडोको बाहिर हेरिरहेका थिए। तीनवटाले उत्तर तिर हेरेका थिए, तीनवटा पूर्व, तीनवटा दक्षिण अनि तीनवटा पश्चिमतिर हेरेका थिए। २६भाँडोको मोटाइ एक बित्ता मोटो थियो। भाँडोको घेरो प्यालाको घेरो अथवा फूलका पत्रदल जस्तै थियो। भाँडोमा २,००० पाथी* आँटथ्यो।

२७तब हीरामले दशवटा काँसाको ठेलागाडाहरू बनाए। प्रत्येक ४ हात लामो, ४ हात चौडा अनि ३ हात अग्ला थिए। २८ठेलागाडाहरू चौखटमा चारकुने पाटा ठोकेर बनाइएका थिए। २९ती लौका अनि घेराहरूमाथि पाटा अनि चौखटहरूमा काँसाका सिंह, साँढे अनि करुब स्वर्गदूतहरू कुँदिएका थिए माथि अनि तल सिंहहरू र साँढेहरू फूलहरू कुदेर कांसलाई मार्तो तले पिटेर बनाएका थिए। ३०प्रत्येक ठेला-गाडीमा चारवटा काँसाका चक्काहरू धुराहरू समेत थिए। कूनामा ठूलो भाँडोको आधारकालागि काँसाको टेकुआ बनाइएको थियो। टेकुआहरूमा काँसालाई पिटेर बनाइएका फूलका आकारहरू थिए। ३१त्यहाँ बटुकाको मथिल्लो खुल्ला भागको वरिपरिको निम्ति एउटा आधार थियो, आधार एक हात अग्लो अनि व्यासको खोल्ने डेढ हातहरू थिए। ३२चौखटको तल चारवटा चक्काहरू थिए। चक्काहरू, डेढ हात व्यास भएका थिए। चक्काहरूको माथि धुराहरू ठेलागाडासँग जोडिएको थियो। ३३चक्काहरू रथका चक्काहरू जस्तै थिए। चक्काको जम्मै जिनिस-धुरी, घेरो, डन्डीहरू तथा धुराहरू काँसाको बनाइएको थियो।

३४प्रत्येक ठेलागाडाको चार कुनामा चारवटा आधारहरू थिए। तिनीहरू सबै ठेलागाडासँग जोडिएका थिए। ३५प्रत्येक ठेला गाडाकोमाथि वरिपरि आधा हात अग्लो गोलो घेरा थियो। त्यसलाई एउटै बनाउनलाई त्यो त्यसका आधारहरूसित जोडिएको थियो। ३६ठेलागाडाको बगल अनि चौखटमा करुब स्वर्गदूतहरू, सिंह अनि ताडको रुखहरूको काँसाको चित्रहरू थिए। यी चित्रहरू ठेलागाडीको सबै ठाउँमा अंकित गरिएका थिए जहाँ-जहाँ कोठाहरू थिए। ठेलागाडाको वरिपरि भएको चौखटमा फूलहरूका नक्सा कुँदिएका थिए। ३७हीरामले एकै प्रकारका दशवटा ठेलागाडाहरू बनाए। प्रत्येक गाडा गलेको काँसाबाट अनि ढालेरे बनाएको थियो। यसकारण सबै गाडाहरू एउटै नाप अनि आकारमा बनाएको थियो।

३८हीरामले दशवटा बटुकाहरू पनि बनाए। दशवटा ठेलागाडा मध्ये प्रत्येकका लागि एउटा बटुको थियो। प्रत्येक बटुको चार हात चौडा थियो। बटुकोमा लगभग ४० पाथी क्षमता थियो। ३९हीरामले मन्दिरको दक्षिणतिर पाँचवटा अनि उत्तरतिर अरु पाँचवटा ठेलागाडीहरू स्थापित गरेका थिए। ४०-४५हीरामले भाँडाहरू, बेल्ला अनि स साना बटुकाहरू बनाए। हीरामले सबै जिनिसहरू राजा सुलेमानले मागे अनुसार बनाए। परमप्रभुकोको मन्दिरका लागि हीरामले बनाएका सामानहरूको सूची यस्तो छ:

- २ खाम्बाहरू खाम्बाहरूको माथि बटुका जस्ता
- २ मुकुटहरू वरिपरि ढाक्ने
- २ जालीहरू दुइवटा जालीका लागि

३ इञ्च अर्थात चार अङ्गुल!

२,००० पाथी अर्थात ११,००० गैलन!

४०० वटा दारीमहरू। खाम्बाहरूको माथि दुइवटा बटुकाहरूलाई ढाक्ने प्रत्येक जालीका दुइलहर दारीमहरू थिए।

प्रत्येक ठेलागाडामा बटुका भएको दशवटा ठेलागाडाहरू। तल बाह्रवटा साढेहरू माथि ठूलो भाँडो। भाँडाहरू, स-साना बेल्चाहरू, स साना बटुकाहरू अनि सबै भाँडाकूडाहरू परमप्रभुको मन्दिरकालागि।

हीरामले यी सबै सामानहरू राजा सुलेमानले चाहे अनुसार नै बनाए। तिनीहरू सबै पालिस लगाएको काँसाका बनाइएका थिए। ४६-४७ सुलेमानले यी चीजहरू बनाउनमा उपयोग गरिएको काँसा कहिले पनि जोखेनन्। जोख्नु उचित थिएन। यस कारण काँसाको सम्पूर्ण ओजन थाह भएन। राजाले यी चीजहरू सुक्कोत र शरतानबीच यर्दन नदीको छेउमा बनाउने आदेश दिएका थिए। तिनीहरूले यी जिनिहरू काँसा गलाएर अनि भूईँमा बनाइएको साँचोमा ढालेर बनाए।

४८-५० सुलेमानले धेरै सुनका सामानहरू मन्दिरका लागि बनाउने आदेश पनि दिए। सुलेमानले मन्दिरका लागि सुनद्वारा बनाउन लगाएका सामानहरू यी हुन्:

सुनको वेदी; सुनलो टेबल (परमेश्वरलाई चढाइएको विशेष रोटी यस यहाँ राखिन्थ्यो।)

सुनको सामादान (महापवित्र स्थानको अघि उत्तरतिर पाँचवटा अनि दक्षिणतिर पाँचवटा थिए);

सुनका फूलहरू, दियोहरू अनि चिम्टाहरू;

शुद्ध सुनका कचौराहरू, बाती छिम्लने कैचीहरू, स-साना कचौराहरू, थालहरू अनि कोइला बोक्ने धूपौराहरू; मुख्य कक्षका दैलाहरूका लागि तथा भित्री कोठा (अति पवित्रस्थल) को दैलाहरूका लागि सुनका कब्जाहरू बनाए।

५१ यस प्रकार राजा सुलेमानले परमप्रभुको मन्दिरका लागि आफूले चाहे अनुरूप काम पूरा गरे। तब राजा सुलेमानले ती सबै जिनिहरू जम्मा गरे जो उनका पिता दाऊदले यस उद्देश्यका लागि जोगाएर राखेका थिए। उनले यी चिजहरू मन्दिरमा ल्याए। उनले चाँदी र सुन परमप्रभुको मन्दिरको भण्डारमा थन्काए।

मन्दिरमा करारको सन्दूक

त्यसपछि राजा सुलेमानले इस्राएलका बूढा-प्रधानहरू, विभिन्न कुल-वंशका प्रमुखहरू, र इस्राएलका कुल-वंशहरूका अगुवाहरूलाई बोलाए। उनले तिनीहरूलाई यरुशलेममा आउने आदेश दिए। सुलेमानले परमप्रभुको करारको सन्दूकलाई दाऊदको शहरबाट जसलाई सियोन पनि भनिन्थ्यो, ल्याउन चाहन्थे। यसकारण सबै

इस्राएलका मानिसहरू वर्षको सातौँ महीनामा त्यसको महीनाको चाडको समयमा मानिसहरू सुलेमानसित भेला हुन्थे।

इस्राएलका सबै बूढा प्रधानहरू त्यस ठाउँमा पुगे। तब पूजाहारीहरूले पवित्र सन्दूक उठाए। ४ तिनीहरूले भेट हुने पाल अनि पालमा रहेका सबै पवित्र चीज-बीजहरू समेत परमप्रभुको पवित्र सन्दूक सित बोके। लेवीकुहरूले यी सामानहरू बोक्नमा पूजाहारीलाई सघाए। ५ राजा सुलेमान अनि इस्राएलका सारा समुदाय करारको सम्झौता सन्दूक अघि भेला भए। तिनीहरूले धेरै बलिहरू चढाए। तिनीहरूले यति धेरै भेडाहरू अनि पशुहरू मारे, कुनै मानिसले गन्ती गर्न सकेन। ६ तब पूजाहारीहरूले परमप्रभुको करारको सन्दूकलाई यथा स्थानमा स्थापित गरे। यो ठाउँ मन्दिरमा महा पवित्र स्थानको भित्र थियो। करारको सन्दूकलाई करूब स्वर्गदूतहरूको पखेटको तल स्थापित गरियो। ७ करूब स्वर्गदूतहरूका पखेटा पवित्र सन्दूक माथि फिँजिएका थिए। तिनीहरूले पवित्र सन्दूक अनि यसको खाम्बाहरूलाई ढाकि दिए। ८ यी थाम्ने खाम्बाहरू धेरै लामा थिए। अति पवित्र स्थानको अघि उभिने कुनै मानिसले खाम्बाहरूको छेउ देख्न सकथ्यो। तर बाहिरबाट कुनैपनि मानिसले तिनीहरूलाई देख्न सक्दैन थिए। खाम्बाहरू आज पनि त्यहाँ छन्। ९ पवित्र सन्दूक भित्र मात्र दुइवटा दुङ्गाका पाटीहरू थिए। यी पाटीहरू तिनै थिए जसलाई मोशाले होरेब नाउँ भएको ठाउँमा पवित्र सन्दूकभित्र राखेका थिए। होरेब त्यो ठाउँ थियो जहाँ परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूसँग तिनीहरू मिश्रबाट बाहिर निस्केपछि करार-बन्धन गरेका थिए।

१० पूजाहारीहरूले पवित्र सन्दूकलाई अति पवित्र स्थानमा स्थापित गरे। जब पूजाहारीहरू पवित्र स्थानबाट बाहिर आए, परमेश्वरको मन्दिरमा बादल भरियो। ११ पूजाहारीहरूले आफ्नो काम निरन्तर गर्न सकेनन किनभने मन्दिर परमेश्वरको महिमाले भरियो। १२ तब सुलेमानले भने:

“परमप्रभुले अकाशमा चम्काउँन घाम बनाउनुभयो, तर उहाँले कालो बादलमा बस्न मन पराउनुभयो।

१३ मैले तिम्नो लागि अचम्मको मन्दिर बनाएँ एउटा ठाउँ जहाँ तिमी सँधै बस्ने छौ।”

१४ इस्राएलका सबै मानिसहरू त्यहाँ उभिएका थिए। यसर्थ राजा सुलेमान तिनीहरूतिर फर्किए अनि परमेश्वरलाई तिनीहरूका लागि आशीर्वाद दिने बिन्ती गरे।

१५ तब राजा सुलेमानले भने, “परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरको प्रशंसा होस्। उहाँले परमप्रभुले भन्नुभयो उहाँले मेरो पितासँग प्रतिज्ञा गर्नु भएको पूरा गर्नु भयो।

१६ मैले इस्राएलका मानिसहरूलाई मिश्रबाट ल्याएको दिनदेखि अहिले सम्म मेरै सत्कारमा मन्दिर निर्माण

गर्नका लागि इस्त्राएलको परिवार समूहहरूबाट कुनै शहरलाई छानेको थिइन। तर इस्त्राएलका मानिसहरूमाथि शासन गर्नका लागि मैले दाऊदलाई मन पराएको छु।

१७“मेरा पिता दाऊदले परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरको सत्कार गर्नका लागि एउटा मन्दिर बनाउन साह्रै नै चाहेका थिए। १८तर परमप्रभुले मेरा पिता दाऊदलाई भन्नु भएको थियो, ‘म जान्दछु, मेरो सत्कारका लागि तिमी एउटा मन्दिर बनाउन साह्रै नै इच्छुक छौ, अनि यो राम्रो कार्य हो, तिमी मेरो मन्दिर बनाउन चाहन्छौ। १९तर तिमी नै त्यो मानिस होइनौ जसलाई मैले मन्दिर बनाउनका लागि रोजेको छु। तिम्रो छोराले मेरो मन्दिर बनाउने छ।’

२०“यसकारण परमप्रभुले त्यो प्रतिज्ञा पूरा गर्नु भएको छ, जो उहाँले दिनुभएको थियो। अहिले म मेरा पिता दाऊदको ठाउँमा राजा छुँ। अब म परमप्रभुले भन्नुभए जस्तै इस्त्राएलका मानिसहरू माथि शासन गर्ने छुँ। परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरको लागि मैले मन्दिरको निर्माण गरेँ। २१मैले मन्दिरमा पवित्र सन्दूकका लागि एउटा ठाउँ बनाएँ। पवित्र सन्दूकभित्र परमप्रभुले हाम्रा पुर्खाहरूसित गर्नुभएको करार-पत्र छ। परमप्रभुले जब करार गर्नुभयो तब उहाँले हाम्रा पुर्खाहरूलाई मिश्रबाट बाहिर निकाल्नु भयो।”

२२तब सुलेमान परमप्रभुको वेदी अघि उभिए। सबै मानिसहरू उनको अघि उभिएका थिए। राजा सुलेमानले आफ्नाले हात फिँजाए अनि अकाशतिर हेरेर। २३उनले भने:

“परमप्रभु, इस्त्राएलका परमेश्वर, अकाश अथवा धरतीमा तपाईं जस्तो अरु कुनै परमेश्वर छैन। तपाईंले आफ्ना भक्तहरूसँग करार गर्नुभएको छ किनभने तपाईं उनीहरूलाई प्रेम गर्नु हुन्छ तपाईं आफ्नो वचनलाई पूरा गर्नुहुन्छ तपाईं तपाईंको अनुसरण गर्ने मानिसहरूका लागि दयालु अनि साँचो हुनुहुन्छ। २४तपाईंले आफ्ना सेवक, मेरा पिता दाऊदसँग प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो तपाईंले आफ्नो प्रतिज्ञा पूरा गर्नुभयो तपाईंले प्रतिज्ञा आफ्नै मुखबाट गर्नु भएको थियो। अनि आफ्नो विशाल शक्तिको बलमा तपाईंले आफ्नो प्रतिज्ञालाई आज सत्य साबित गर्नुभयो। २५अब, हे परमप्रभु, इस्त्राएलका परमेश्वर, तपाईंले आफ्ना सेवक तथा मेरा पिता दाऊदसँग गरेको अर्को प्रतिज्ञा पूरा गर्नुहोस्। तपाईंले भन्नुभएको थियो, ‘दाऊद, तिम्रा छोराहरूले ध्यानसँग मेरा आज्ञा पालन गरून् जसरी तिमीले गरेका थियौ। यदि तिनीहरूले यसो गरे भने तिम्रा वंशबाट कसैले सँधै नै इस्त्राएलका मानिसहरूमाथि शासन गर्ने छ।’ २६अनि फेरि, हे, परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर, म तपाईंलाई मेरा पितासँग गरेको प्रतिज्ञालाई निरन्तर राख्न अनुरोध गर्दछु।

२७“तर, मेरा परमेश्वर! तपाईं साँच्चै पृथ्वीमाथि

बस्न गर्नु हुन्छ? सम्पूर्ण अकाश अनि स्वर्गको सर्वोच्च स्थानले पनि तपाईंलाई राख्न सक्दैन। तब मैले बनाएको यस घरले तपाईंलाई कसरी राख्न सक्छ? २८तर कृपया मेरा प्रार्थना अनि मेरो अनुरोध सुनी दिनुहोस्। म तपाईंको सेवक हूँ अनि तपाईं मेरो परमेश्वर हुनुहुन्छ। मेरो यो प्रार्थना सुनीदिनु होस्। आज तपाईंसँग प्रार्थना गरिरहेको छु। २९विगतमा तपाईंले भन्नु भएको थियो, ‘मेरो सत्कार गरिनेछ।’ यस कारण यस मन्दिरलाई रत-दिन हेर्नुहोस्। यस मन्दिरमा गरेको प्रार्थना सुनीदिनुहोस्। ३०परमप्रभु, म अनि तपाईंका मानिसहरू यस ठाउँमा आउने छौँ अनि तपाईंमा प्रार्थना गर्ने छौँ। कृपया प्रार्थनासुनी दिनुहोस्! हामी जान्दछौँ, तपाईं स्वर्गमा बस्नु हुन्छ। हामी हाम्रो प्रार्थना सुनीदिने अनि हामीलाई क्षमा गर्न अनुरोध गर्दछौँ।

३१“यदि एउटा मानिसले अर्को व्यक्तिको विरुद्ध पापहरू गःयो भने, उसलाई यहाँ वेदीमा ल्याइन्छ। यदि त्यो मानिस दोषी छैन भने, तब उसले उसलाई निर्दोष छु भनि शपथ खान लगाउनेछु। ३२तब स्वर्गमा उसलाई सुन्नुहोस् अनि उसप्रति न्याय गर्नुहोस्। यदि मानिस दोषी छ भने उसलाई कृपा गरेर दोषी देखाउनुहोस्। अनि यदि मानिस निर्दोष छ भने कृपया उसलाई निर्दोष भएको देखाउनु होस्।

३३“कहिले काँही तपाईंका मानिसहरूले तपाईंको विरुद्धमा पाप कार्य गरे भने उनका शत्रुहरूले उनीहरूलाई परास्त गर्छन्। तब मानिसहरू तपाईंतिर फर्किन्छन् अनि तपाईंमा प्रार्थना गर्नेछन्। मानिसहरूले यस मन्दिरमा नै तपाईंको प्रार्थना गर्नेछन्। ३४कृपया उनीहरूलाई स्वर्गबाट सुनि दिनुहोस्। तपाईंको मानिसहरूको पापलाई क्षमा गरि दिनुहोस् अनि तिनीहरूलाई आफ्नो धरती फेरि प्राप्त गर्न दिनुहोस्। तपाईंले यो धरती उनका पुर्खाहरूलाई दिनु भएको थियो।

३५“कहिले काँही तिनीहरू तपाईंको विरुद्धमा पापकार्य गर्छन् अनि तपाईंले तिनीहरूको धरतीमा पानी पर्न नै बन्द गरी दिनुहुन्छ। तब तिनी यस ठाउँतिर फर्केर प्रार्थना गर्नेछन् अनि तपाईंको नाउँको स्तुति गर्नेछन्। तपाईंले तिनीहरूलाई दुःख दिनुहुन्छ अनि तिनीहरू आफ्नो पाप कार्यका लागि अफशोच गर्नेछन्। ३६यसर्थ कृपया स्वर्गमा नै तिनीहरूको प्रार्थना सुनि दिनुहोस्। तब हाम्रो पाप क्षमा गर्नुहोस्। मानिसहरूलाई सही बाटोमा हिँड्ने ज्ञान दिनुहोस्। तब, हे परमप्रभु तिनीहरूलाई दिएको धरतीमा पानी पार्नुहोस्।

३७“धरती साह्रै नै सुख्खा हुनसक्छ अनि यसमा कुनै अन्न उम्रिने छैन। अथवा जनसाधारणमा महामारी फिँजिन सक्छ। हुन सक्छ, फल्दै गरेको सबै अन्नहरू कीराहरूद्वारा नष्ट हुनेछ। हाम्रा मानिसमाथि केही शहरहरूमा तिनका शत्रुहरूद्वारा आक्रमण हुनेछ। अथवा हाम्रा धेरै मानिसहरू बीमार हुनेछन्। ३८जब यस मध्ये कुनै एउटा घटछ

अनि जब एउटा व्यक्ति अथवा इस्त्राएलीहरूले तिनीहरूको पापहरूको क्षमा माग्नु छ अनि तिनीहरूले यस मन्दिरबाट तपाईंको हात उठाउँछु। ३६ तपाईंले आफ्नो वासस्थान स्वर्गबाट कृपया उसको प्रार्थना सुनिदिनु होस्। मानिसहरूको मनभित्रके छ। तपाईंले मात्र जान्नुहुन्छ। यसकारण प्रत्येक मानिससित उसले गरेका कार्य अनुसार व्यवहार गर्नुहोस्। ४० यस्तो गरी दिनु होस् जसले गर्दा तपाईंका मानिसहरू जतिञ्जेलस बाच्ने छन् त्यतिञ्जेल डराउने गर्नेछन्, जबसम्म तपाईंले हाम्रा जो पिता-पुर्खाहरूलाई दिनभएको भूमिमा तिनीहरूलाई बस्न दिनु हुनेछ।

४१-४२ "अरु ठाउँका मानिसहरूले तपाईंको महानता र क्षमताको विषयमा सुन्नेछन्। तिनीहरू टाढा-टाढाबाट यस मन्दिरमा प्रार्थना गर्न आउने छन्। ४३ स्वर्गको आफ्नै वासस्थानबाट तिनीहरूको प्रार्थना सुनि दिनुहोस्। कृपया अरु ठाउँका मानिसहरूले भनेको कुरा विचार गरिदिनुहोस्। तब ती मानिसहरू डराउने छन अनि इस्त्राएलका मानिस सरह तपाईंको आदर गर्नेछन्। तब सबै ठाउँका मानिसहरूले जान्नेछन्, मैले तपाईंको सम्मानमा यो मन्दिर बनाएँ।

४४ "कहिले-कहिले तपाईं आफ्ना भक्तजनलाई तिनीहरूका शत्रुहरूको विरुद्धमा युद्ध गर्ने आदेश दिनुहुन्छ। तब तपाईंका मानिसहरू यस शहरतिर बढ्ने छन् जुन तपाईंले चुन्नुभएको थियो अनि मैले तपाईंको सम्मानमा यस मन्दिरको निर्माण गरेको छु। तिनीहरू तपाईंमा प्रार्थना गर्नेछन्। ४५ त्यस समयमा स्वर्गको आफ्नै वासस्थानबाट तिनीहरूको प्रार्थना सुनि दिनुहोस् अनि तिनीहरूलाई सहायता गर्नुहोस्।

४६ "तपाईंका मानिसहरूले तपाईंका विरुद्धमा पाप गर्नेछन्। म यो जान्दछु किनभने प्रत्येक मानिसले पाप गर्छ। तब तिनीहरूसँग तपाईं क्रोधित हुनुहुनेछ र तपाईंको क्रोधद्वारा। तपाईंले तिनका शत्रुहरूलाई तिनीहरूमाथि विजय हासिल गराउनु हुनेछ। तिनीहरूका शत्रुहरूले तिनीहरूलाई बन्दी बनाउने छन् अनि टाढा नजीक कतै अर्को जग्गामा राख्नेछन्। ४७ त्यस टाढाको ठाउँमा तपाईंका मानिसहरूले के भयो भनी सोच्ने छन्। आफ्नो पाप कार्यका लागि तिनीहरू क्षमा-याचना गर्नेछन् अनि तपाईंमा प्रार्थना गर्नेछन्। तिनीहरू भन्ने छन्, 'हामीले पाप गरेका छौं अनि भूल गरेका छौं।' ४८ तिनीहरू ती टाढा ठाउँमा कैदीहरू हुनेछन्। तर यदि तिनीहरू कैदीमा हुदा सम्पूर्ण हृदयले तपाईं कहाँ आउँछन् अनि तिनीहरू तपाईंले भूमिलाई हेर्दै प्रार्थना गर्छ जुन तपाईंले तिनीहरूका पिता-पूर्खालाई दिनु भएको थियो। यस शहरलाई तपाईंले चुन्नु भएको थियो अनि यो मन्दिर तर्फ जुन मैले तपाईंको सम्मान मा बनाए। ४९ तपाईंले तिनीहरूलाई तपाईंको निवास स्थान स्वर्गबाट सुनि दिनुहोस् अनि तिनीहरूसित राम्रो व्यवहार गर्नुहोस्। ५० तपाईंका मानिसहरूका सबै पाप क्षमा गरिदिनुहोस्।

अनि तपाईंको विरुद्धमा गरेको पाप क्षमादान दिनुहोस्। तिनीहरूका शत्रुहरूलाई तिनीहरूप्रति दयालु बनाइ दिनु होस्। ५१ सम्भन्ना रहोस, तिनीहरू तपाईंकै जाति हुन। सम्भन्ना रहोस, तिनीहरूलाई तपाईंले नै मिश्रबाट ल्याउनु भएको हो। यसो गरेर तिनीहरूलाई तपाईंले बलेको आगोबाट बचाउनु भएको थियो।

५२ "हे परमप्रभु परमेश्वर, कृपया मेरो प्रार्थना सुनिदिनु होस् अनि इस्त्राएलका आफ्ना मानिसहरूको प्रार्थना सुनिदिनु होस्। तिनीहरूको प्रार्थना कुनै पनि बेला सुनिदिनुहोस् जब तिनीहरू सहायताका लागि तपाईंसँग बिन्ती गर्छन्। ५३ तपाईंले तिनीहरूलाई पृथ्वीका सबै मानिसहरूबाट आफ्ना विशेष मानिसहरूको रूपमा चुन्नुभएको छ। परमप्रभु तपाईंले हाम्रो लागि यस्तो गर्नेछु भनी वचन दिनुभएको थियो। तपाईंले आफ्नो सेवक मोशालाई मिश्रबाट हाम्रा पुर्खाहरूलाई ल्याउनमा प्रयोग भएको थियो।"

५४ सुलेमानले परमेश्वरसँग त्यो प्रार्थना गरे। उनले वेदीको अघि घुँडा टेकेका थिए। सुलेमानले आफ्नो पाखुरा स्वर्गतिर उठाएर प्रार्थना गरे। तब सुलेमानले प्रार्थना सिध्याए अनि उभिए। ५५ तब उनले परमेश्वरसँग ठूलो स्वरमा इस्त्राएलका मानिसहरूलाई आशीष दिने बिन्ती गरे। सुलेमानले भने:

५६ "परमेश्वरको स्तुति गर! उहाँले इस्त्राएलका आफ्ना मानिसहरूलाई शान्ति दिने प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ। अनि उहाँले हामीलाई शान्ति दिनुभएको छ! परमप्रभुले आफ्नो सेवक मोशालाई प्रयोग गर्नु भएको थियो अनि इस्त्राएलका मानिसहरूलाई धेरै राम्रा-राम्रा प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो। अनि परमप्रभुले आफ्नो प्रत्येक प्रतिज्ञालाई पूरा गर्नु भएको छ! ५७ म प्रार्थनागर्छु, परमेश्वर सँधै हामीसँग हुनुहुनेछ जसरी उहाँ हाम्रा पुर्खाहरूसँग हुनुहुन्थ्यो। म प्रार्थनागर्छु, परमप्रभुले कहिलेपनि हामीलाई छोड्नुहुनेछैन। ५८ म प्रार्थनागर्छु हामी उहाँतिर फर्कनेछौं अनि उहाँको अनुसरण गर्नेछौं। तब हामी ती सबै ऐन, निर्णय र आदेशहरू पालन गर्ने छौं जो उहाँले हाम्रा पुर्खाहरूलाई दिनुभएको थियो। ५९ म आशा गर्छु, हाम्रा परमप्रभुले सँधै नै यो प्रार्थना सम्भन्ना गर्नुहुनेछ जुन मैले चढाएको छु। म प्रार्थना गर्छु, परमप्रभुले आफ्नो सेवक राजा अनि इस्त्राएलका मानिसहरूका लागि यी सबै कामहरू गर्नुहुनेछ। म प्रार्थना गर्छु उहाँले यो काम प्रत्येक दिन गर्नु हुनेछ। ६० (जब परमप्रभुले यी कार्यहरू गर्नु हुनेछ।) तब संसारका सबै मानिसहरूले जान्नेछन हाम्रा परमप्रभु नै सत्य परमेश्वर हुन हुन्छ। ६१ सबै मानिसहरूले परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर प्रति भक्त र सत्य हुनुपर्छ। तिमीले सँधै नै उहाँको विधि-विधान र आदेशहरू अनुसरण र पालन गर्नुपर्छ। तिमीले भविष्यमा पनि नियमित रूपमा नियम पालन गर्नुपर्छ जस्तो अहिले गर्दैछौं।"

६२तब राजा सुलेमान अनि इस्त्राएलका सबै मानिसहरूले उनीसँगै परमप्रभुलाई बलि चढाए। ६३सुलेमानले २२,००० सँढि अनि १,२०,००० भेडाहरू बलि चढाए। यी सबै मेलबलि भेंट बलि थिए। यस प्रकार इस्त्राएलका राजा अनि मानिसहरूले परमप्रभुलाई मन्दिर समर्पण गरेर।

६४त्यस दिन राजा सुलेमानले मन्दिर अधिको आंगन पनि समर्पण गरे। उनले होमबलि, अन्नबलि अनि पशुहरूको बोसो चढाए जुन मेलबलि समर्पण थियो। राजा सुलेमानले यी बलि अनि भेंटीहरू आंगनमा चढाए। उनले यसो गरे किनभने भित्र परमप्रभुको अघि बनाइएको काँसाको वेदीमा यी सबै चीजहरू अटाउँदैन थियो।

६५यसकारण यस प्रकार राजा सुलेमान अनि इस्त्राएलका सबै मानिसहरूले त्यस समयमा चाड मनाए। सम्पूर्ण इस्त्राएलीहरू उत्तरमा हमात पासदेखि मिश्र नदीको सीमानाहरूसम्म त्यहाँ थिए। त्यहाँ एउटा ठूलो मानिसहरूको भिड थियो। तिनीहरू परमप्रभुको सामुने जम्मा भएका थिए। तब तिनीहरू अर्धै सात दिनसम्म त्यहाँ बसे। तिनीहरूले सबैजम्मा १४ दिन चाड मनाए। ६६अर्को दिन सुलेमानले मानिसहरूलाई घर फर्किने आदेश दिए। तिनीहरू सबैले राजालाई धन्यवाद दिए अनि सबै खुशी मनाउँदै घर फर्किए। तिनीहरू खुशी थिए किनभने परमप्रभुले उहाँको सेवक दाऊद र इस्त्राएलका सबै मानिसहरूका निम्ति यी सबै राम्रो कार्यहरू गर्नु भएको थियो।

परमेश्वर सुलेमानकहाँ फेरि आउँनु हुन्छ

९ यस प्रकार सुलेमानले परमप्रभुको मन्दिर अनि आफ्नो महलको निर्माण कार्य पूरा गरे। सुलेमानले ती सबै चीजहरू बनाए जो उनी बनाउन चाहन्थे। २तब परमप्रभु सुलेमानको सामु त्यसरी नै फेरि प्रकट हुनु भयो जसरी यस अघि गिबोनमा प्रकट हुन भएको थियो। ३परमप्रभुले उनलाई भन्नुभयो: “मैले तिम्रो प्रार्थना सुनें। मैले ती कुराहरू सुनें जुन तिमिले मलाई गर्ने बिन्ती गरेका थियौ। तिमिले यो मन्दिर बनायौ। अनि मैले यसलाई पवित्र स्थल बनाएँ। यसकारण मेरो त्यहाँ सदा-सर्वदा सत्कार हुनेछ। मैँ यसकोमाथि नजर राख्नेछु अनि यसको विषयमा सँधै विचार राख्ने छु। ४तिमिले मेरो सेवा त्यसरी नै गर जसरी तिम्रा पिता दाऊदले गरेका थिए। उनी असल र इमान्दारी थिए र तिमिले मैले आज्ञा गरेका सबै कुरा मानेर मेरा विधि-विधानहरू पालन गर्ने पर्थ।

५“यदि तिमिले यी सब कामहरू गस्यौ भने मैँ तिम्रो परिवारबाट एक जनालाई सँधै इस्त्राएलको राजा बनाउँनेछु भनी बचन दिन्छु। मैले तिम्रा पिता दाऊदसँग यस्तै प्रतिज्ञा गरेको थिएँ। मैले उनलाई भनेको थिएँ, इस्त्राएलको

शासन तिम्रो उनको सन्तानहरूबाट एक जनाले चलाउने छ। ६तर यदि तिमि अथवा तिम्रा सन्तानले मेरो अनुसरण गर्न छोडेमा अनि नियम र आदेश पालन नगरे जो मैले तिमिलाई दिएको छु अनि यदि तिमिले अर्कै देवताहरूको पूजा र प्रार्थना गर्न थाल्यौ भने, ७तब म इस्त्राएललाई त्यो भूमि छोड्न बाध्य गराउने छु जुन मैले तिनीहरूलाई दिएको थिएँ, अनि त्यो अरु मानिसहरूका लागि इस्त्राएल एउटा उदाहरण हुनेछ। अरु मानिसहरू इस्त्राएलमाथि हाँसो गर्नेछन्। मैले मन्दिरलाई पवित्र बनाएको छु अनि यो त्यो ठाउँ हो जहाँ मानिसहरूले मेरो उपासना गछन् तर यदि तिमिले मेरो अनुसरण गर्दैनौ भने म यसलाई ध्वंस पार्नेछु। ८यो मन्दिर ध्वंस हुनेछु। प्रत्येक मानिस जो यसलाई हेर्नेछ, आश्चर्य चकित हुनेछ। तिनीहरूले सोध्ने छन्, ‘परमप्रभुले यो मन्दिर र भूमि प्रति यस्तो भयंकर कार्य किन गर्नु भयो?’ ९अरु मानिसहरूले जवाफ दिनेछन्, ‘यस्तो किन भयो भने तिनीहरूले परमप्रभु आफ्नो परमेश्वरलाई त्यागेका थिए। उनले आफ्ना पुर्खाहरूलाई मिश्रबाहिर ल्याएका थिए। तर तिनीहरूले अरु नै देवताहरूका अनुसरण गर्ने निर्णय लिए। तिनीहरू ती देवताहरूको पूजा र सेवा गर्न थाले। यसै कारणले गर्दा परमप्रभुले यी सबै नराम्रा कार्यहरू तिनीहरूका लागि गरिदिनु भयो।”

१०परमप्रभुको मन्दिर अनि राजाको महल बनाउनलाई राजा सुलेमानलाई बीस वर्ष लाग्यो। ११अनि बीस वर्षपछि राजा सुलेमानले सोरका राजा हीरामलाई गालीलमा २० वटा शहरहरू दिए। सुलेमानले राजा हीरामलाई यी शहरहरू दिए किनभने हीरामले सुलेमानलाई मन्दिर र महल बनाउनमा सघाउ पुऱ्याएका थिए। हीरामले सुलेमानलाई सबै धूपी र सल्लाका रुख अनि सुन दिएका थिए जो सुलेमानले मागेका थिए। १२यसर्थ हीरामले सोरबाट शहरहरू हेर्न यात्रा शुरु गरे जो सुलेमानले दिएका थिए। जब उनले ती शहरहरू देखे, उनी खुशी भएनन्। १३उसले राजालाई भने, “मेरा प्रिय भाइ, के यहि शहरहरू तपाईंले दिनु भएको?” राजा हीरामले त्यस क्षेत्रको नाउँ काबूल राखे अनि त्यो क्षेत्रलाई आज पनि काबूल भनिन्छ। १४हीरामले मन्दिर निर्माणमा काम लगाउन राजा सुलेमानलाई १२० तोडा सुन पठाएका थिए।

१५राजा सुलेमानले दासहरूलाई उसको महल र मन्दिर बनाउने काममा बाध्य गराएका थिए। तब उसले ती दासहरूलाई अरु धेरै सामानरू बनाउने काममा लगाए। उनले मिलो निर्माण गरे। उनले यरुशलेमको वरिपरि पर्खाल पनि निर्माण गरे। तब उनले हासोर, मगिदो अनि गेसेर शहरहरू फेरि बनाए।

१६कुनै समय मिश्रका राजाले गेसेर शहर माथि आक्रमण गरेका थिए यसलाई भस्म पारेका थिए।

उनले कनानी मानिसहरूलाई मारे जो त्यहाँ बस्ने गर्दथे। सुलेमानले फिरऊनकी छोरीसँग विवाह गरे। यस कारण फिरऊनले त्यो शहर सुलेमानलाई विवाहको दाइजोको रूपमा दिए। १७सुलेमानले त्यो शहर फेरि बनाए। सुलेमानले तल्लो बेत-हेरोन पनि बनाए। १८राजा सुलेमानले यहूदा मरुभूमिमा बालात र तामार शहर पनि बनाए। १९राजा सुलेमानले ती शहरहरू पनि बनाए जहाँ अन्न र चीजहरू राख्नेगरे अनि उनले आफ्ना रथ अनि घोडाहरूका लागि ठाउँ बनाए। राजा सुलेमानले धेरै चीजहरू बनाए जो उनले यरुशलेम, लबानोन अनि अन्य आफूद्वारा शासित ठाउँहरूमा चाहेका थिए।

२०ती ठाउँहरूमा जो मानिसहरू थिए तिनीहरू इस्त्राएली थिएनन्। ती मानिसहरू एमोरी, हिती, परिज्जी, हिब्बी अनि यबूसी थिए। २१इस्त्राएलीहरू ती मानिसहरूलाई सर्वनाश पार्न योग्य भएनन्। तर सुलेमानले तिनीहरूलाई दासको रूपमा काम गर्न वाध्य गराए। तिनीहरू अबै पनि दास नै छन्। २२सुलेमानले कुनै इस्त्राएलीलाई उनको दास हुन वाध्य गराएनन्। इस्त्राएलका मानिसहरू सैनिक, सरकारी अधिकारीहरू, कप्तान अनि रथका सेनापति र चालक थिए।

२३सुलेमानका योजनाहरूमा ५५० पर्यवेक्षकहरू थिए। तिनीहरू मानिसहरू हर्ताकर्ता थिए जो काम गर्दथे। २४फिरऊनकी छोरी दाऊदको शहरबाट महलमा पुगी जो सुलेमानले उनकै लागि बनाएका थिए। तब उनले मिल्लो निर्माण गरे।

२५सुलेमान वर्षको तीन पटक वेदीमा होमबलि र मेलबलि चढाउने गर्दथे। यो त्यही वेदी थियो जसलाई सुलेमानले परमप्रभुका लागि बनाएका थिए। राजा सुलेमान परमप्रभुको अघि धूप पनि जलाउँने गर्दथे। तिनले मन्दिरलाई राम्रो अवस्थामा राखे।

२६राजा सुलेमानले एस्थोन गेबेरमा पानी जहाज पनि बनाए। यो शहर एदोम क्षेत्रमा लाल सागरको किनारमा एलोत नजिक छ। २७राजा हीरामसित केही मानिसहरू थिए जो समुद्रको विषयमा मनगगे जान्दथे। ती मानिसहरू प्रायः जहाजमा यात्रा गर्दथे। राजा हीरामले ती मानिसहरूलाई सुलेमानको नाविक बेडामा सेवा गर्न सुलेमानका मानिसहरू सँग काम गर्न पठाए। २८सुलेमानका जहाजहरू ओपीर गए। यी जहाजहरूले ओपीरबाट लगभग ४२० तोडा सुन राजा सुलेमान कहाँ ल्याए।

शबाकी रानीको सुलेमानसँग भेट

१० शबाकी रानीले सुलेमानको विषयमा सुनेकी थिइन्। यसकारण तिनी साह्रै अप्ठ्यारा प्रश्नहरू लिएर उनको जाँच गर्न आइन्। २तिनले सेवकहरूको साह्रै ठूलो समूह लिएर यरुशलेम तिर यात्रा गरिन्। ठूलो संख्यामा मसाला, रत्न अनि धेरै सुन बोक्ने ऊँटहरू पनि तिनीहरूसित थिए। तिनले सुलेमान सँग

भेट गरिन् अनि उनलाई ती सबै प्रश्नहरू सोधिन् जो उनले सोचेकी थिइन्। सुलेमानले सबै प्रश्नहरूको उत्तर दिए। तिनको कुनै पनि प्रश्नको उत्तर दिनका लागि अप्ठ्यारो थिएन। ४शीबाकी रानीले सुलेमान औधी बुद्धिमान छन् भन्ने बुझिन्। उनले त्यो महल पनि देखिन् जो राजाले बनाएका थिए। ५रानीले खाना खाने टेबल र खाद्य-सामग्री पनि देखिन्। तिनले राजाका अधिकारीका बस्ने ठाउँ अनि हाजिर हुने अनि उसके देखरेख गर्ने नोकरहरूले लगाएका लुगाहरू उनले उनको भोजन-सामग्री तथा मन्दिरमा गरिएको भेट देखिन्। ती सबै चीजहरूले साँच्चै नै उनलाई चकित पारेर, 'लामो सास फेर्ने बनाइ दिए।'

६यसर्थ रानीले राजालाई भनिन्, "मैले मेरो देशमा तपाईंको बुद्धि अनि गरेको सबै कामहरूको विषयमा धेरै कुरा सुनेकी थिएँ अनि प्रत्येक कुरा साँचो छ। ७मैले तबसम्म विश्वास गरेकी थिइन जबसम्म म आएर आफ्ना आँखाले हेर्न पाएकी थिइन। म देख्दै छु मैले जे सुनेकी थिएँ, त्यो भन्दा बढी यहाँ छ। तपाईंको सम्पत्ति र बुद्धि मानिसहरूले बताएको भन्दा धेरै बढी छ। ८तपाईंले परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरको प्रशंसा गर्नु पर्छ किनभने उहाँ खुशी हुनुभयो अनि तपाईंलाई इस्त्राएलका राजा बनाउनु भयो। उहाँले तपाईंलाई इस्त्राएलका राजा बनाउनु भयो ताकि तपाईंले जुन सही हो त्यही गर्नु हुन्छ अनि आफ्ना प्रजाहरूसित असल व्यवहार गर्नु भयो। ९परमप्रभु तपाईंको परमेश्वरको स्तुति होस्! उहाँले तपाईंलाई इस्त्राएलको राजा बनाएर खुशी हुनुहुन्छ। परमप्रभु परमेश्वरले इस्त्राएललाई सदा-सर्वदा प्रेम गर्नुहुन्छ। वहाले तपाईंलाई राजा बनाउनु भयो। यसकारण तपाईंले तपाईंको अधीनसित के सही हो अनि सचाइले कार्य गर्नु होस।"

१०तब शीबाकी रानीले राजालाई लगभग १२० तोडा सुन दिइन्। उनले तिनलाई धेरै मसालाहरू र रत्नहरू पनि दिइन्। शीबाकी रानीले सुलेमानलाई अरु कसैले इस्त्राएलमा ल्याएको भन्दा बढी नै मसाला दिइन्।

११हीरामको जहाजले ओपीरबाट सुन ल्याएको थियो। ती जहाजले धेरै नै विशेष काठ र रत्नहरू पनि ल्याएका थिए। १२सुलेमानले मन्दिर र महलमा अघि दलानी बनाउन काठ प्रयोग गरे उसले गाउने बजाउनेहरूका निमित्त वीणा र सारङ्गी बनाउनमा काठ प्रयोग गरे। कसैले पनि यस प्रकारको काठ इस्त्राएलमा ल्याएको थिएन अनि कसैले पनि त्यस प्रकारको काठ कहिल्यै देखेको थिएन।

१३तब राजा सुलेमानले शीबाकी रानीलाई ती उपहारहरू दिए जुन तिनले आफ्नो लागि चुनिन। तब उनले तिनलाई यस्ता वस्तुहरू दिए जो तिनले माग्निन्। त्यसपछि, रानी र उनका सेवकहरू आफ्नो देश फर्किए।

१४ राजा सुलेमानले प्रत्येक वर्ष तौल ६६६ तोड़ा* सुन प्राप्त गर्दथे। १५ व्यापारिक जहाजहरूमा सुन ल्यान छोडेर उनी पसले र व्यापारीहरू अनि अरबका राजा तथा देशका प्रशासहरूबाट पनि सुन प्राप्त गर्दथे।

१६ राजा सुलेमानले २०० वटा सुनको पाताका ठूला ढालहरू बनाएका थिए। प्रत्येक ढालमा लगभग ६०० शेकेल कुटेको सुन थियो। १७ तीन सयवटा सुनको पाताका साना ढालहरू पनि बनाए। प्रत्येक ढालमा लगभग तीन मीना सुन लागेको थियो। राजाले तिनीहरूलाई “लबानोनको वन” नाउँ भएको महलमा राखेका थिए।

१८ राजाले ठूलो हातीको दँतको सिंहासन पनि बनाए। उनले त्यसलाई शुद्ध सुनले ढाके। १९ सिंहासनमा पुग्ने छःवटा सिँढीहरू थिए। सिंहासनको पछिल्लो भागको आकार गोलो थियो। आसनको दुवैतिर बाहुहरू थिए। आसनको बगलहरूको प्रत्येक सिँढीमा दुइवटा सिंहहरूको मूर्तिहरू। २० छःवटा सिँढीमध्ये प्रत्येकमा पनि दुइवटा सिंह थिए। प्रत्येकको अन्तमा एउटा सिंह थियो। अरु राज्यमा यस प्रकारको केही थिएन्। २१ सुलेमानका सबै प्याला र गिलासहरू सुनका थिए। अनि “लबानोनको वन” नाउँका महलमा सबै भाँडा-कुड़ाहरू शुद्ध सुनका बनाइएका थिए। महलमा केही पनि चाँदीको बनाइएको थिएन्। सुलेमानको समयमा सुन यति ज्यादा थियो कि मानिसहरू चाँदीलाई महत्वपूर्ण सम्भिद्दैन थिए।

२२ राजासित धेरै व्यापारिक जहाजहरू थिए। ती जहाजहरू हीरामका जहाजहरू सितै यात्रा गर्थ्यो। प्रत्येक तीन वर्षमा एक पल्ट यी जहाजहरूले सुन, चाँदी, हातीको दँत पुच्छर नभएको वाँदहरू र मजुरहरू ल्याउने गर्थ्यो।

२३ सुलेमान धरतीमा सबैभन्दा महान, राजा थिए। उनी सबै राजाहरू भन्दा बढी धनी र बुद्धिमान थिए। २४ सबै ठाउँका मानिसहरू राजा सुलेमानलाई हेर्न चाहन्थे। तिनीहरू परमेश्वरले उनलाई दिएको ज्ञान-बुद्धि सुन्न चाहन्थे। २५ प्रत्येक वर्ष मानिसहरू राजालाई हेर्न आउँथे। अनि प्रत्येक मानिसले उपहार ल्याउने गर्दथे। तिनीहरू सुन र चाँदिले बनाएको बस्तुहरू, लुगाफाटा, हतियार, मसाला, घोड़ाहरू र खच्चर ल्याउने गर्दथे।

२६ यसकारण सुलेमानसँग धेरै-धेरै रथहरू र घोड़ाहरू थिए। उनीसँग १,४०० रथ अनि १२,००० घोड़ाहरू थिए। सुलेमानले ती रथहरूका लागि विशेष शहरहरू बनाए। यसकारण रथहरू ती शहरहरूमा राखिएको थिए। राजा सुलेमानले केही रथहरू यरूशलेममा आफूसँग पनि राखेका थिए। राजाले इस्त्राएललाई समृद्ध बनाएका थिए। २७ राजाले इस्त्राएललाई एउटा धनी देश बनाए। यरूशलेम शहरमा चाँदी, चट्टान जस्तै सामान्य थियो

अनि देवदारको काठ निम्ति भूमिति उगने प्राशस्त अञ्जीरको रुख जस्तै सामान्य थियो। २८ सुलेमानले मिश्र अनि क्यूएवाट घोड़ाहरू ल्याएका थिए। उनका व्यापारीहरूले तिनीहरूलाई क्यूएमा किने अनि इस्त्राएलमा ल्याए। २९ मिश्रको एउटा रथको मोल लगभग ६०० शेकेल चाँदी थियो अनि एउटा घोड़ाको मोल पौने १५० शेकेल चाँदी थियो। सुलेमानलेलाई हित्ती र अरामीका राजाहरूलाई घोड़ा र रथहरू बिक्री गरिदिए।

सुलेमान अनि उनकी धेरै पत्नीहरू

११ राजा सुलेमान आइमाईहरूलाई माया गर्दथे। इस्त्राएल राष्ट्रका नभएतापनि उनी धेरै आइमाईहरूलाई माया गर्दथे। तिनीहरूमा फिरऊन की छोरी, हित्ती आइमाईहरू अनि मोआब, अम्मोन, एदोम र सीदोनका आइमाईहरू थिए। रबितेको समयमा इस्त्राएलका मानिसहरूलाई परमप्रभुले भन्नु भयो थियो, “तिमीहरूले अर्को राष्ट्रका मानिसहरूसँग विवाह गर्नु हुँदैन। यदि तिमीले गर्खौ भने त्यहाँका मानिसहरूले उनीहरूकै देवताहरूको अनुसरण गर्न बाध्य गर्छन्।” तर सुलेमान ती सबै आइमाईहरूको प्रेममा परे। ३ सुलेमानका ७०० पत्नीहरू थिए। (यी आइमाईहरू अर्को राष्ट्रका प्रमुखहरूका छोरीहरू थिए।) उनीसँग ३०० दासीहरू पनि थिए जो उनका लागि पत्नी जस्तै नै थिए। उनकी पत्नीहरूले उनलाई परमेश्वरबाट टाढा जान बाध्य गरे। ४ जब सुलेमान बुढा भए, उनकी पत्नीहरूले उनलाई अरु देवताहरूको अनुसरण गर्नु लगाए। सुलेमानले आफ्नो परमप्रभुलाई सम्पूर्ण हृदयले अनुसरण गरेनन् जस्तो उनका पिता दाऊदले गरेका थिए। ५ सुलेमानले सीदोन देवता अशतारोतको पूजा गरे। अनि सुलेमानले अम्मोनीहरूका घिनलाग्दा देवता मिल्कोमको पूजा गरे। ६ यसकारण सुलेमानले परमप्रभुको सामु अपराध गरे। उनले आफ्नो परमप्रभुको अनुसरण त्यस प्रकार गरेनन् जसरी उनका पिता दाऊदले गरेका थिए।

७ सुलेमानले कमोसको पूजा गर्नका लागि एउटा स्थलको निर्माण गरे। कमोस मोआबीहरूको घृणास्पद देवमूर्ति थियो। सुलेमानले त्यो पूजा-स्थल यरूशलेम छेउको पहाडमा बनाए। त्यसै पहाडमा सुलेमानले मोलेकका लागि पूजा-स्थल बनाए। मोलेक अम्मोनीहरूको घृणास्पद देवमूर्ति थियो। ८ तब सुलेमानले अरु देशका सबै पत्नीहरूका लागि त्यसै नै गरे। उनकी पत्नीहरू धूप बाल्ने गर्दथे अनि आफ्ना देवताहरूलाई बलि चढाउने गर्दथे।

९ सुलेमान परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरलाई पच्छ्याउन देखि टाढिँदै गए। यस कारण परमप्रभु सुलेमानसँग रिसाउनु भयो। परमप्रभु सुलेमानको सामु दुइ पटक देखा पर्नु भएको थियो। १० परमप्रभुले सुलेमानलाई भन्नु भएको थियो, तिमीले अरु देवताहरूको अनुसरण

गर्नु हुँदैन। तर सुलेमानले परमप्रभुको आदेश पालन गरेनन्। ११यस कारण परमप्रभुले सुलेमानलाई भन्नुभयो, “तिमीले मसित भएको करार भत्ताभुङ बनाउन मन परायौ। तिमीले मेरो आदेश पालन गरेका छैनौ। यसकारण म प्रतिज्ञा गर्दछु, म तिमीबाट राज्य लिनेछु। म यसलाई तिम्रा सेवकहरू मध्ये एक जनालाई दिनेछु। १२तर म तिम्रा पिता दाऊदको कारण जबसम्म तिमी जीवित रहन्छौ, म तिम्रो राज्य लिने छैन। म तिम्रो छोरा राजा नभएसम्म पखिनेछु तब म तिनीबाट लिने छु। १३तैपनि, म तिम्रो छोराबाट सबै राज्य लिने छैन। म एउटा वंशमाथि शासन गर्न दिनेछु। म यसो दाऊदका लागि नै गर्नेछु। तिनी राम्रा सेवक थिए। अनि म यो यरूशलेमका लागि गर्नेछु। मैले मन पराएको शहर यो नै थियो।”

सुलेमानका शत्रुहरू

१४त्यस समयमा परमप्रभुले एदोमका हददलाई सुलेमानको शत्रु बनाउनु भयो। हदद एदोमका राजाको परिवारका थिए। १५यस्तो यसरी नै भयो। पहिला दाऊदले एदोमलाई परास्त गरेका थिए। योआब दाऊदको फौजका सेनापति थिए। योआब एदोममा मरेका मानिसहरू गाड्न गए। योआबले अर्भै जिउँदै रहेका सबै मानिसहरूलाई मारे। १६योआब अनि सबै इस्त्राएलीहरू एदोममा छः महिना बसे। त्यस समयमा तिनीहरूले एदोमका सबै मानिसहरूलाई मारिदिए। १७तर त्यस समयमा हदद मात्र सानो केटा थियो। यसकारण हदद मिश्रतिर भाग्यो। उसको पिताका केही सेवकहरू ऊसँगै गए। १८तिनीहरूले मिद्यान छोडे अनि पारान गए। पारानमा केही अरु मानिसहरू तिनीहरूसँग मिसिए। तब सम्पूर्ण दल मिश्र गए। तिनीहरू मिश्रका राजा फिरऊनकहाँ गए अनि गुहार मागे। फिरऊनले हददलाई एउटा घर अनि केही जग्गा दिए। फिरऊनले उनलाई समर्थन गरे अनि खानका लागि खाद्य दिए।

१९फिरऊनले हददलाई साहै नै मन पराए। उसले उसको विवाहको व्यवस्था गरिदिए फिरऊनकी साली थिइन् रानी तहपनेसकी बहिनी थिइन्। २०यसकारण तहपनेसकी बहिनीको विवाह हददसँग भयो। तिनीहरूको एउटा छोरा जन्मियो जसको नाउँ गनूबत राखे। रानी तहपनेसले गनूबतलाई आफ्ना नानीहरू सँग फिरऊनको महलमा हुर्किने अनुमति दिइन्।

२१मिश्रमा हददले सुने, दाऊदको चोला उठ्यो। उनले यो पनि सुने, फौजका सेनापति योआबको मृत्यु भयो। यसकारण हददले फिरऊनलाई भने, “दयागरी मलाई मेरो देशमा आफ्नो घर जान दिनुहोस्।”

२२तर फिरऊनले भने, “मैले तिमीलाई चाहिएको प्रत्येक वस्तु यहाँ दिएको छु! तिमी किन तिम्रो देशमा फर्किन चाहन्छौ?”

हददले उत्तर दिए, “कृपा गरेर मलाई घर फर्किन दिनुस्।”

२३परमेश्वरले अर्को एक जना मानिसलाई पनि सुलेमानको शत्रु बनाउनुभयो। उनी एल्यादाका छोरा रसोन थिए। रसोन आफ्नो मालिकबाट भागेका थिए। उनका मालिक सोबाका राजा हददेजेर थिए। २४दाऊदले जब सोबाको सैनिकलाई परास्त गरेका थिए तब रसोनले केही मानिसहरूलाई जम्मा गरे अनि एउटा सानो फौजको प्रमुख भए। रसोन दमीशक गए अनि उहाँ बसे। रसोन दमीशकका राजा भए। २५रसोनले अराममा शासन गरे। उनी इस्त्राएलीदेखि घृणा गर्दथे, यस कारण सुलेमान जीवित रहूञ्जेलसम्म इस्त्राएलको शत्रु भए। रसोन र हददले इस्त्राएलका लागि धेरै समस्याहरू सृष्टि गरे।

२६नबातका छोरा यारोबाम सुलेमानका सेवकहरू मध्ये एक जना थिए। यारोबाम एप्रैम कुल समूहका थिए। उनी सरेदा शहरका थिए। यारोबामकी आमाको सरुआ नाउँकी विधवा थिइन्। उनी राजाको विरोधमा गईन्।

२७यही कारण हो कसरी यारोबाम राजाको विरुद्ध बागी भए। सुलेमानले मिलो बनाउँदै थिए अनि आफ्ना पिताको नाउँमा बनिएको दाऊदको शहरको पर्खाल भित्रको खाली जग्गा मर्मत गराउँदै थिए। २८यारोबाम एकदमै योग्यवान व्यक्ति थिए। सुलेमानले उसलाई भएको थाहा गर्नुभयो। यस कारण सुलेमानले यूसुफको कुल समूहको कर्मीहरूको जिम्मावाला बनाए। २९एक दिन यारोबाम यरूशलेम यात्रा गरिरहेका थिए। शीलोका अगमवक्ता अहियाहले उनलाई बाटोमा भेटे। अहियाहले नयाँ खास्टो ओढेका थिए। ती दुइ जना मानिस बाटोमा एकलै थिए। ३०अहियाहले खास्टो खोले अनि च्यातेर बाह टुक्रा पारे।

३१तब अहियाहले यारोबामलाई भने, “यस खास्टोको दश टुक्रा तिमी आफ्नोलागि लेऊ। परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छः ‘म सुलेमानको राज्यलाई टुक्राउनेछु अनि तँलाई दश कुलहरू दिनेछु। ३२अनि म दाऊदको परिवारलाई मात्र एउटा वंशमाथि शासन गर्न दिनेछु। म तिनीहरूलाई यस वंशलाई मात्र लिन दिनेछु। म यो सब मेरो सेवक दाऊद अनि यरूशलेमका लागि गर्नेछु। यरूशलेम त्यो शहर हो जसलाई इस्त्राएलका सबै कुलहरूबाट रोजेको थिएँ। ३३म राज्यलाई सुलेमानबाट लिनेछु किनभने उसले मेरो अनुसरण गर्न छोडेको छ। ऊ सीदोनकी अशतारोको पूजा गर्दछ। ऊ मोआबका देवता क्मोस अनि अम्मोनी देवता मिल्कोमको पूजा गर्दछ। सुलेमानले साँचो र राम्रो काम गर्न छोडिसकेको छ। ऊ मेरो विधि-विधान र आदेशको पालन गर्दैन। ऊ त्यस प्रकार हिउँ जसरी उसका पिता दाऊद हिँडेका थिए। ३४यस कारण नै सुलेमानको कुलबाट राज्यलाई

लिनेछु। तर म सुलेमानलाई उसको रहल जीवन सम्म शासन गर्न दिनेछु। यो म मेरो सेवक दाऊदका लागि गर्नेछु। मैले दाऊदलाई मन पराएँ किनभने उनले मेरो सबै आदेश र नियमहरू पालन गरे। ३५तर म उसको छोराबाट राज्यलाई लिनेछु अनि यारोबाम म तिमीलाई दशवटा कुलहरूमाथि शासन गर्ने अनुमति दिनेछु। ३६म सुलेमानको छोरालाई एउटा वंशमाथि मात्र शासन गर्ने अनुमति दिनेछु। म यसो यस कारण गर्छु किनभने मेरो सेवक दाऊदको शासन यरूशलेममा मेरोसम्म सँधै रहनेछ। यरूशलेमलाई मैले आफ्नो शहर रोजेको थिएँ। ३७तर म तिमीले चाहेको प्रत्येक कुरामाथि तिमीलाई शासन गर्ने मौका दिनेछु। तिमी सम्पूर्ण इस्राएल माथि शासन गर्नेछौ। ३८यी सबै काम म तिम्रो लागि गर्नेछु यदि तिमीले यदि तिमीले मेरो आदेश पालन गर्छौ सबै मेरो आदेशहरू मान्यो भने, यदि तिमी दाऊदले गरे जस्तै मेरो सबै नियम र आदेशहरू पालन गर्छौ भने, म तँ सित हुनेछु अनि तेरो सन्तानहरूलाई तँ पछि मैले दाऊदलाई गरे जस्तै शासन गर्न अनुमति दिनेछु! म इस्राएललाई तँलाई सोपे छु। ३९म दाऊदका सन्तानहरूलाई दण्ड दिनेछु किन भने सुलेमानले यस्तो कार्य गर्छौ। तर म तिनीहरूलाई कहिल पनि दण्ड दिने छैन।”

सुलेमानको मृत्यु

४०सुलेमानले यारोबामलाई मार्ने चेष्टा गरे। तर यारोबाम भागेर मिश्र गए। तिनी मिश्रका राजा शीशककहाँ गए। यारोबाम त्यहाँ सुलेमानको मृत्यु नहुञ्जेलसम्म बसे।

४१सुलेमानले आफ्नो शासन कालमा धेरै महान् अनि विवेकपूर्ण काम गरेका थिए। यी सबै काम सुलेमानको इतिहास नाउँक पुस्तकमा लेखिएका छन्। ४२सुलेमानले सारा इस्राएलमाथि यरूशलेमा चालीस वर्षसम्म शासन गरे। ४३सुलेमानको मृत्यु पछि उनलाई उनका पूर्वाहरू सँगै गाडीयो। आफ्ना पिता दाऊदको नाउं भएको दाऊद शहरमा उनलाई गाडीयो। तब सुलेमानका छोरा रहबाम उनीपछि अर्को राजा भए।

गृह युद्ध

१२ रहबाम राकेम गएका हुनाले रहबामलाई राजा बनाउनु सबै इस्राएलीहरू शकम गएका नबातका छोरा यारोबाम अर्भै मिश्रमा थिए। २जब तिनले यो सुने अर्भ नबातका छोरो यारोबाम मिश्रमा नै थिए। तिनी राजा सुलेमानबाट भागेका थिए र मिश्रमा बसेका थिए। तिनी र सारा इस्राएली समूह रहबाम कहाँ गए अनि भने,

राजा सुलेमान मरेपछि उनलाई उनका पूर्वाहरू सित गाडीयो। त्यसपछि उनका छोरा रहबाम नयाँ राजा भए। इस्राएलका सबै मानिसहरू शकम गए। तिनीहरू

रहबामलाई राजा बनाउन गएका थिए। रहबाम पनि राजा हुनका लागि शकम गए। मानिसहरूले रहबामलाई भने, “तिम्रा पिताले हामीलाई कठोर परिश्रम गर्न बाध्य गराए। अब यसलाई हाम्रो लागि सजिलो बनाऊ। तिम्रा पिताले हामी माथि लगाएको कठोर कार्य रोक। तब हामी तिम्रो सेवा गर्नेछौं।”

५रहबामले भने, “एलेलाई जाऊ अनि तीन दिन पछि म कहाँ फर्केर आऊ।” यसकारण तिनीहरू सबै त्यहाबाट गए।

६केही बूढापाका मानिसहरू थिए जसले सुलेमानलाई जिउँदो रहदा निर्णय लिनुमा सघाएका थिए। यसै कारण राजा रहबामले ती मानिसहरूलाई उनले के गर्नुपर्छ भनी सोधे। उनले भने, “ती मानिसहरूलाई म के उत्तर दिनेछु यस बारेमा तिमीहरू के सोच्छौ?”

७ती बूढा-प्रधानहरूले भने, “यदि आज तपाईंले मानिसहरूको इच्छा पूरा गरिदिनुभयो र तिनीहरूलाई दया पूर्ण उत्तर दिनुभयो भने तब तपाईंसँग इमान्दारी हुनेछ अनि तपाईंको जीवन भरि सेवा गर्नेछन्।”

८तर रहबामले यो उपदेश सुनेनन्। उनले युवकहरूलाई केही सोधे जो उनका मित्र थिए। ९रहबामले भने, “मानिसहरूले भने, ‘तिम्रा पिताले हामीलाई दिएको काम भन्दा सजिलो काम देऊ।’ यी मानिसहरूलाई के उत्तर दिनु हो यस बारे के भन्छौ? तिनीहरूलाई मैले के बताउनु पर्ने हो?”

१०राजाका युवा साथीहरूले भने, “ती मानिसहरू तपाईंकहाँ आए अनि भने, ‘तिम्रा पिताले हामीलाई कठोर कार्य गर्न बाध्य गराए। अनि तपाईंलाई तिनीहरूको काम सजिलो बनाऊँ सोधिहेका छन्।’ तिमीले तिनीहरूलाई भन्नु पर्छ, ‘मेरो कान्छी औलो मेरा पिताको कम्मर भन्दा ठूलो छ। ११मेरो पिताले तिमीहरूलाई कठोर कार्य गर्न बाध्य गराए। तर म तिमीलाई अर्भै कठिन काम गर्न लगाउने छु! मेरा पिताले तिमीहरू माथि काम गराउन कडा आदेश दिएका थिए। म तिमीहरूलाई कोरा लगाउने छु जसमा धातुका धारीला टुक्रा हुनेछन् तिमीलाई घाइते गर्नका लागि।”

१२रहबामले मानिसहरूलाई बताएका थिए, “म कहाँ तेस्रो दिनमा आऊ।” यसकारण तीन दिनपछि इस्राएलका मानिसहरू रहबाम भए कहाँ फर्केर आए। १३त्यस समयमा राजा रहबामले तिनीहरूसँग कडा कुरा गरे। उनले बुढा-प्रधानका सर-सल्लाह सुनेनन्। १४उनले त्यही गरे जो उनका साथीहरूले गर्न भनेका थिए। रहबामले भने, “मेरा पिताले तिमीहरूलाई कठोर कार्य गर्न बाध्य गराए। यस कारण म तिमीहरूलाई अर्भै कठोर कार्य दिनेछु। मेरा पिताले तिमीहरू माथि काम गराउन कडा आदेश दिएका थिए। म तिमीहरूलाई घाइते बनाउनका लागि कोरा लगाउने छु जसमा धातुका धारिला टुक्राहरू हुनेछन्।” १५यसकारण राजाले ति

कुराहरू गरेनन् जो मानिसहरूले चाहेका थिए। यो सबको पछि परमप्रभुको इच्छा हुन थियो। परमप्रभुले यो कार्य नाबाटका छोरा यारोबामलाई दिएको उनको वचन पूरा गर्नका लागि यस्तो गर्नुभयो! परमप्रभुले उहाँका प्रतिज्ञा यारोबामलाई दिनका निमित्त अगमवक्ता अहियाहलाई प्रयोग गर्नुभयो। अहियाह शीलोका थिए।

१६इस्त्राएलका सबै मानिसहरूले नयाँ राजाले उनीहरूको बिन्ती सुन्न अस्वीकार गरेको बुझे। यस कारण नै मानिसहरूले राजालाई भने: “के हामी दाऊदको परिवारको हिस्सा हौं? होइनौं! के हामी यिशैको भूमिबाट केही पाउँछौं? पाउँदैनौं। यसकारण इस्त्राएली हो, हामी आफ्नो घर जाऔं। दाऊदका छोराको आफ्ना मानिस माथि शासन गरुन्!” यस कारण इस्त्राएलका मानिसहरू घर फर्किए। १७तर रहबामले अर्भक इस्त्राएलीहरू माथि शासन गरिरहे जो यहूदाका शहरहरूमा बसेका थिए।

१८अदोराम नाउँक एक जना मानिस त्यहाँ थिए जो श्रमिकहरूका जिम्मेदारी थिए। तब राजा रहबामले अदोरामलाई मानिसहरूसंग कुरा गर्न पठाए। तर इस्त्राएलका मानिसहरूले उसलाई दुङ्गाले उसमाथि हानीरहे। तब राजा रहबाम आफ्नो रथमा चढ्न हतारिए अनि भागेर यरुशलेम गए। १९यसकारण इस्त्राएलका मानिसहरू दाऊद परिवारको विरोधमा विद्रोह गर्‍यो अनि तिनीहरू आज पनि दाऊदको परिवारको विरोधमा छन्।

२०इस्त्राएलका सबै मानिसहरूले यारोबाम फर्किएर आएको सुने। त्यसकारण तिनीहरूले उनलाई सभामा बोलाए अनि उनलाई सम्पूर्ण इस्त्राएलको राजा बनाए। यहूदाको एउटा समूहले मात्र दाऊदको परिवारलाई अनुसरण गरिरह्यो।

२१रहबाम यरुशलेम फर्किए। उनले यहूदा अनि बिन्यामीनको कुल समूहहरूलाई जम्मा गरे। त्यो १,८०,००० सैनिकहरूको फौज थियो। सुलेमानका छोरा रहबाम इस्त्राएलका मानिसहरूको विरुद्ध लड्दै गर्नु चाहन्थे। उसले उसको राज्य फिर्ता लिन चाहन्थे।

२२तर परमप्रभुले एक जना अगमवक्तासँग बोल्नु भयो। उनको नाउँ शमायाह थियो। परमेश्वरले भन्नुभयो, २३“यहूदाका राजा, सुलेमानका छोरा रहबाम अनि यहूदा तथा बिन्यामीनका मानिसहरूसंग पनि कुरा गर। २४उनीहरूलाई भन, ‘परमप्रभुले भन्नुहुन्छ तिमीहरूले आफ्ना दाज्यू-भाइहरूको विरोध गर्नु हुँदैन। तिमीहरू मध्ये प्रत्येकले घर फर्किनु पर्छ। मैले नै यी घटनाहरू हुने बनाएको हुँ।’” यस कारण रहबामको फौजका सैनिकहरूले परमप्रभुको आदेश पालन गरे। तिनीहरू सबै घर फर्किए।

२५शकेम एप्रेमको पहाडी प्रदेशमा एउटा शहर थियो। यारोबामले शकेमलाई अत्यन्त सुदृढ शहर बनाए अनि त्यहाँ बस्न थाले। त्यसपछि उनी पनूपूल शहर गए अनि त्यसलाई शक्तिशाली बनाए।

२६-२७यारोबामले आफै विचार गरे, “यदि मानिसहरू यरुशलेममा परमप्रभुको मन्दिरमा गइरहे पनि तिनीहरू दाऊदको परिवारद्वारा शासित हुनेछन्। यहूदाका राजा रहबामलाई मानिसहरूले फेरि अनुसरण गर्नेछन्। तब तिनीहरूले मलाई मार्नेछन्।” २८यसकारण राजाले आफ्ना सल्लाहकारहरूलाई के गर्नु पर्ने हो भनी सोधे अनि दुइवटा सुनको बाछाहरू बनाए। राजा यारोबामले उसका मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरूले आराधना गर्नका लागि यरुशलेम जानु पर्दैन। हे इस्त्राएली हो, यी ती देवताहरू हुन् जसले तिमीहरूलाई मिश्रबाट ल्याए।” २९राजा यारोबामले एउटा सुनको बाछा बेतेलमा स्थापित गरे। उनले अर्को सुनको बाछा दान शहरमा स्थापित गरे। ३०तर यो एउटा धेरै ठूलो पाप थियो। इस्त्राएलका मानिसहरू बाछाहरूको पूजा गर्नका लागि बेतेल र दान शहरहरूमा यात्रा गरे।

३१यारोबामले अगला ठाउँहरूमा मन्दिरहरूको पनि निर्माण गरे। उनले इस्त्राएलका विभिन्न कुल समूहहरूबाट पूजाहारीहरू पनि छाने। तर उसले मानिसहरूबाट पूजाहारीहरू छाने यद्यपि तिनीहरू लेवीहरू थिएनन्। ३२अनि राजा यारोबामले आठौँ महिनाको पन्ध्रौँ दिनमा एउटा नयाँ चाड पालन गर्नु शुरु गरे जुन चाड यहूदामा मनाइने जस्तै थियो। यो चाड यहूदाहरूको निस्तार चाड जस्तै नै थियो। तर यो चाड आठौँ महिनाको पन्ध्रौँ दिन पर्दथ्यो, पहिलो महिनाको पन्ध्रौँ दिनमा पर्दथ्यो। त्यस समयमा राजा बेतेल शहरको वेदीमा बलिहरू चढाउने गर्दथे। अनि उनी आफूले बनाएका बाछाहरूलाई बलि चढाउने गर्दथे। राजा यारोबामले बेतेलका अगला ठाउँहरूका लागि पूजाहारीहरू पनि छाने जो उसले बनाएका थिए। ३३यसकारण यारोबामले इस्त्राएलीहरूको चाड मनाउन आफ्नै समय ठीक गरे। यो आठौँ महिनाको पन्ध्रौँ दिन थियो। त्यस समयमा उनी वेदीमा बलिहरू चढाउने गर्दथे अनि धूप बाल्दथे जो उनले बनाएका थिए। यो बेतेल शहरमा थियो।

परमेश्वर बेतेलको विरुद्धमा बोल्नुहुन्छ

१३ परमप्रभुले यहूदाका एक जना परमेश्वरको जनलाई अगमवक्तालाई बेतेल शहरमा जाने आदेश दिनुभयो। राजा यारोबाम वेदीमा उभिएर धूपबत्ती बालि रहेका थिए तब परमेश्वरको जन त्यहाँ पुगे। २परमप्रभुले त्यस परमेश्वरको जनलाई वेदीको विरोधमा बोल्ने आदेश दिनुभयो। उनले भने,

“वेदी, परमप्रभुले तिमीलाई भन्नुभएको छ: ‘दाऊदको परिवारमा योशीया नाउँ भएको एउटा छोरा जन्मिनेछ। यी पूजाहारीहरू अहिले अगला ठाउँहरूमा पूजा गरिरहेका थिए तर वेदी, योशीया ती पूजारीहरूलाई तिमी माथि राख्नेछन् अनि उनले तिनीहरूलाई मार्नेछन्। अहिले ती पूजाहारीहरू तिमी माथि धूपबत्ती बाल्ने गर्छन्। तर

योशीयाले तिमी माथि मानिसको हाड जलाउनेछन्। तब तिमी फेरि उपयोगमा आउनेछैनौं।”

३यी घटनाहरू हुनेछन्, भनेर त्यस परमेश्वरको जनले मानिसहरूलाई प्रमाण देखाए। उनले भने, “परमप्रभुले मलाई बताएको प्रमाण यो नै हो। परमप्रभुले भन्नुभयो, ‘यो वेदी भत्किने छ अनि यसको सबै खरानी भूँँमा खस्ने छ।’”

४जब राजा यारोबामले बेतेलको वेदीको विषयमा परमेश्वरको जनबाट जानकारी पाए, उसले वेदीबाट आफ्नो हात हटाए अनि त्यस मानिस तिर देखाए। उनले भने, “त्यो मानिसलाई बन्दी बनाऊ।” तर जब राजाले यसो भने, उसको हात कुजे भइहाल्यो। उसले उसको हात चलाउन सकेन। ५वेदी पनि टुक्रा-टुक्रा भएर भत्कियो। वेदीको सबै खरानी भूँँमा छरियो। त्यो परमेश्वरको जनले भनेका प्रमाण थियो त्यो वचन परमप्रभुबाट भविष्यवाणि भएका थियो। ६तब राजा यारोबामले परमेश्वरको जनलाई भने, “कृपया परमप्रभु तपाईंका परमेश्वर सँग मेरो लागि प्रार्थना गर। परमप्रभुलाई मेरो हात निको पार्नु भन।”

यसकारण त्यस परमेश्वरको जनले परमप्रभुलाई प्रार्थना गर्‍यो अनि राजाको पाखुश निको भयो। यो पहिले जस्तै नै भयो। ७तब राजाले त्यस परमेश्वरका जनलाई भने, “कृपया मसँग घरमा आउनुहोस्। म सँग भोजन गर्नुहोस्। म तपाईंलाई उपहार दिनेछु।”

८तर परमेश्वरको जनले राजालाई भने, “यदि तिमीले मलाई तिम्रो आधा राज्य दिए पनि म तिमीसँग तिम्रो घर जाने छैन, म यहाँ कुनै चीज खाने पिउने छैन। म यस ठाउँमा कुनै चिज खाने छु नता पीउने नै छु। ९परमप्रभुले मलाई कुनै चिज नखानु अथवा नपिउनु भनी आदेश दिनु भएको छ। परमप्रभुले मैले आउँदा उपयोग गरेको बाटोमा पनि न हिँड्नु भनी आदेश दिनुभएको थियो।” १०यस कारण अर्को बाटोबाट उनले यात्रा गरे। उनले त्यही बाटोबाट यात्रा गरेनन् जुन उनले बेतेलमा आउँदा हिँडेका थिए।

११बेतेल शहरमा एक जना वृद्ध अगमवक्ता बस्दै थिए। उनका छोराहरू आए अनि बेतेलमा परमेश्वरको जनले गरेको कार्यको विषयमा उनलाई बताए। तिनीहरूले आफ्ना पितालाई परमेश्वरको जनले राजा यारोबामलाई बताएको कुरा सुनाए। १२बूढ़ा अगमवक्ताले भने, “उसले फर्किँदा कुन बाटोमा यात्रा गर्‍यो?” यसकारण छोराहरूले आफ्ना पितालाई त्यो बाटो देखाए जसबाट यहूदाबाट आउँने परमेश्वरको जन गएको थियो। १३बूढ़ा अगमवक्ताले आफ्ना छोराहरूलाई गधा माथि काठी कस्नु भने। यसकारण तिनीहरूले गधामाथि काठी कसे। तब अगमवक्ता गधामा चढेर हिँडे।

१४बूढ़ा अगमवक्ता परमेश्वरका जनको पछि लागे। बूढ़ा अगमवक्ताले परमेश्वरका जनलाई एउटा तारपीनको

रूखतल बसेको पाए। बूढ़ा अगमवक्ताले सोधे, “के तिमी नै परमेश्वरका जन हो जो यहूदाबाट आएको हो?”

परमेश्वरका जनले बताए, “हो, म नै हुँ।”

१५तब बूढ़ा अगमवक्ताले भने, “कृपया घर आऊ अनि मसित भोजन गर।”

१६तर परमेश्वरको जनले भने, “म तिमी सँग जान, सविदन। म यस ठाउँमा खाने-पिउने गर्न सकिदैन। १७परमप्रभुले मलाई आदेश दिनु भएको छ, ‘त्यस ठाउँमा तैले केही खाने-पिउने गर्नु हुँदैन अनि त त्यही बाटोबाट फर्किनु हुँदैन जुनबाट पुगेको हुन्छस्।’”

१८तब बूढ़ा अगमवक्ताले भने, “तर म पनि तिमी जस्तै नै अगमवक्ता हुँ।” तब बूढ़ा अगमवक्ताले एउटा भूटो कुरा गरे। उनले भने, “परमप्रभुको एक जना स्वर्गदूत म कहाँ आयो। त्यो स्वर्गदूतले तिमीलाई मेरो घरमा लानु अनि तिमीलाई खाने-पिउने दिनुभयो।”

१९यस कारण परमेश्वरको जन बूढ़ा अगमवक्ताको घर गए अनि उनी सँगै खान-पीन गरे। २०जब तिनीहरू खाने मेजमा बसेका थिए, परमप्रभुले बूढ़ा अगमवक्ता सँग बोल्नु भयो। २१अनि बूढ़ा अगमवक्ताले परमेश्वरको जनसँग कुरा गरे जो यहूदाबाट आएका थिए। उनले भने, “परमप्रभुले भन्नुभयो कि तिमीले उहाँको आदेश पालन गरेका छैनौं! परमप्रभु तिम्रा परमेश्वरले जो आदेश तिमीलाई दिएको थिए त्यो तिमीले पालन गरेका छैनौं। २२परमप्रभुले तिमीलाई कुनै पनि ठाउँमा केही पनि न खानु भन्नु भएको थियो। तर तिमी फिर्ता आयौ अनि खान-पीन गर्‍यो। यस कारण तिम्रो शरीर तिम्रो परिवारको चिहानमा गाडीने छैन।”

२३परमेश्वरको जनले खान-पीन सिध्याए। तब बूढ़ा अगमवक्ताले गधा माथि उनका लागि काठी राखे अनि ती मानिस हिँडे। २४घर तिर यात्रा गर्दा बाटोमा एउटा सिंहले आक्रमण गर्‍यो अनि ती परमेश्वरका जनलाई मार्‍यो। अगमवक्ताको लाश बाटोमा लडीरहेको थियो। गधा र सिंह लाशको छेउमा उभिएका थिए। २५केही अरु मानिसहरू बाटोमा यात्रा गरिरहेका थिए। तिनीहरूले सिंहलाई लाशको छेउमा उभिएको देख्यो। मानिसहरू शहरमा आए जहाँ बूढ़ा अगमवक्ता बस्ने गर्दथे अनि बाटोमा आफूले देखेको विषयमा उसहरूलाई भने।

२६बूढ़ा अगमवक्ताले ती मानिसलाई धोका दिए अनि फर्काएर ल्याए। उनले भएको घटनाको विषयमा सबै सुने अनि भने, “यो परमेश्वरको जन हो जसले परमप्रभुको आदेश पालन गरेन। यसै कारण परमप्रभुले एउटा सिंह उसलाई मार्न पठाउनु भयो। परमप्रभुले ऊ मर्छ भन्नु भएकोले नै ऊ मर्‍यो।” २७तब अगमवक्ताले आफ्ना छोराहरूलाई भने, “मेरो गधा माथि काठी कस।” यसकारण उनका छोराहरूले उनको गधा माथि

काठी कसे। २८ बूढ़ा अगमवक्ता निस्के अनि बाटोमा लाश पाए। गधा र सिंह अर्धै त्यसको छेउमा उभिएका थिए। सिंहले लाशलाई खाएको थिएन अनि यस गधालाई केही गरेको थिएन।

२९ बूढ़ा अगमवक्ताले आफ्नो गधामाथि लाश राखे। उनले लाश शहरमा शोक मनाउन अनि गाइन ल्याए। ३० बूढ़ा अगमवक्ताले त्यसलाई आफ्नो परिवारको चिहानमा गाडे। उसले उसको मृत्यु माथि रुदै विलाप गरे, “हे मेरो भाई।” ३१ त्यसपछि बूढ़ा अगमवक्ताले लाश गाडे। तब उनले आफ्नो छोराहरूलाई भने, “जब म मर्छु, मलाई यही चिहानमा गाड्नु। मेरा हाडहरू उसको छेउमा रहून्। ३२ परमेश्वरले उनको माध्यम द्वारा जे बोल्नु भएको थियो साँच्चै नै साँचो साबित हुनेछ। परमप्रभुले उनलाई बेतेल र सामरियाको डाँडाको शहरमा भएका वेदीहरूको विरोधमा बोल्नु भन्नु भएको थियो।”

३३ राजा यारोबाम बदली भएनन्। उनले दुष्ट कार्य गर्न छोडेनन्। उनले विभिन्न परिवार समूहबाट मानिसहरू छाने र पूजाहारी बनाउने कार्य जारी नै राखे। ती पूजाहारीहरू अग्लो ठाउँमा पूजा गर्दथे। पूजाहारी हुन चाहने कुनै पनि मानिसलाई पूजाहारी हुन अनुमाति दिइन्थ्यो। ३४ त्यही पाप थियो जसले यारोवामको घर पवित्र सर्वनाश अनि नष्ट गरेको थियो।

यारोबामको छोरा को मृत्यु

१४ त्यस बेला यारोबामको छोरा अबिया साहै बिरामी भएको थियो। यारोबामले आफ्नी पत्नीलाई भने, “शीलोमा जाऊ। अगमवक्ता अहियाहसँग भेट गर। अहियाह त्यो मानिस हो जसले भनेको थियो, म इस्राएलको राजा हुनेछु। आफ्नो लुगाहरू यसरी लगाऊ कि मानिसहरूले तिमी मेरी पत्नी हौ भनेर थाह नपाउन्। ३ अगमवक्तालाई दशवटा रोटीहरू, केही केक र एक घैलो मह देऊ। तब उनको छोरालाई के हुन्छ भनी सोध अगमवक्ता अहियाहले तिमीलाई बताउनेछन्।”

४ यस कारण राजाकी पत्नीले त्यही गरिन् उनले जे भनेका थिए। तिनी शीलो गइन्। तिनी अगमवक्ता अहियाहको घर गइन्। अहियाह धेरै बूढ़ा थिए अनि अंधो भएका थिए। ५ तर परमप्रभुले उनलाई भने, “यारोबामकी पत्नी आफ्नो छोराको विषयमा सोध्न आउँदैछिन्। ऊ साहै बीमार छ।” परमप्रभुले अहियाहलाई बताउनुभयो उसले के भन्नु पर्छ भनेर?

यारोबामकी पत्नी अहियाहको घरमा आई। तिनी भेष बदली गरेर आएका थिइन्। ६ अहियाहले उनलाई ढोकामा आएको सुने। यसकारण अहियाहले भने, “आऊ, यारोबामकी पत्नी। किन तिमी मानिसहरूलाई अरु केही सोचन लगाउँदै छौ? तिम्रो लागि म सित केही अशुभ समाचारहरू छन्। ७ फर्केर जाऊ अनि यारोबामलाई भन, इस्राएलका परमप्रभुले यही भन्नु

भएको छ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘यारोबाम, मैले इस्राएलका मानिसहरूको माभबाट तिमीलाई माथि उठाए। मैले तिमीलाई मेरा मानिसहरूको शासक बनाए। ८ दाऊदको परिवारले इस्राएलमा शासन गरिरहेको थियो। तर मैले तिनीहरूबाट राज्य लिएँ अनि तिमीलाई दिएँ। तर तिमी मेरा सेवक दाऊद जस्ता छैनौ। उसले सधैं नै मेरो आदेशहरू पालन गर्छो। उसले मलाई सम्पूर्ण हृदयले अनुसरण गर्छो। उसले ती कुराहरू गरे जुन मैले ठीक सम्भैं। ९ तर तिम्रा पापहरू पहिलेका शासकहरूका भन्दा धेरै छन्। तिमीले तिम्रो आफ्नै निमित्त अन्य देवताहरूका मूर्ति बनायौ अनि यस द्वारा तिमीहरूले मलाई एकदमै क्रोधित बनायौ, तिमीहरूले मलाई तिमीहरूको पीठ पछि राखेका छौ। १० यस कारण, यारोबाम, म तिम्रो परिवारमाथि बिपत्ति ल्याउने छु। म तिम्रो परिवारका सबै पुरुष मानिसहरू, चाहे तिनीहरू तिम्रा नाताका हुन अथवा नोकरहरू मारिदिनेछु। आगोमा गोबर बले भैं म तिम्रो परिवारलाई सम्पूर्ण रूपले सर्वनाश गर्नेछु। ११ शहरमा तिम्रो परिवारको कोही पनि मर्दा त्यसलाई कुकुरले खानेछ। तिम्रो परिवारको कोही व्यक्ति चऊरमा मरेको खण्डमा उसलाई चराहरूले खाने छन्। यी सबै कुराहरू परमप्रभुले बोल्नु भएको हो।”

१२ तब अगमवक्ता अहियाहले यारोवामकी पत्नीलाई भने। उनले भने, “अब तिमी घर जाऊ। तिमी शहरमा प्रवेश गर्ने बित्तिकै, तिम्रो छोरो मर्नेछ। १३ सम्पूर्ण इस्राएल उसको लागि रुनेछ अनि उसलाई गाडीने छ। यारोबामको परिवारमा तिम्रो छोरो मात्र यस्तो मानिस हुनेछ जसलाई चाहिँ गाडीने छ। यस्तो किन भयो भने ऊ मात्र यारोबामको परिवारमा यस्तो मानिस हो जसले इस्राएलका परमप्रभु परमेश्वरलाई प्रसन्न पारेकोछ। १४ परमेश्वरले इस्राएलमा नयाँ राजा राख्नु हुनेछ। त्यस नयाँ राजाले यारोबामको परिवारलाई नष्ट पार्नेछ। यो घटना चाँडै नै हुनेछ। १५ तब परमप्रभुले इस्राएललाई हिकाउनु हुनेछ। इस्राएलका मानिसहरू भयभीत हुनेछन्। तिनीहरू पानीको अग्लो अग्लो घाँस जस्तै काम्नेछन्। परमप्रभुले इस्राएलीहरूलाई त्यो असल भूमिबाट निकाल्नु हुनेछन जो तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिनु भएको थियो। उनले तिनीहरूलाई यूफ्रेटिस नदीको पारि तितर-बितर पारिदिनुहुनेछ। यो यस्तो घटना हुनेछ किनभने परमप्रभु मानिसहरूसँग रिसाउनु भएकोछ। किनकि तिनीहरूले पवित्र खामाहरू निर्माण गरे। १६ यारोबामले पाप गरे अनि यारोबामले इस्राएलका मानिसहरूलाई पाप गर्न लगाए। यस कारण परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूलाई पराजित गराउनु हुन्छ।”

१७ यारोबामकी पत्नी तिसाको शहरमा फर्केर गइन्। तिनी तिनको घरमा पस्न साथ साथै तिनका छोराको मृत्यु भयो। १८ सबै इस्राएलीहरूले उसलाई गाडे अनि उसका लागि रोए। यो घटना त्यसरी नै भयो जसरी

परमप्रभुले हुन्छ भन्नुभएको थियो। परमप्रभुले आफ्नो सेवक अगमवक्ता अहियाहलाई यी कुराहरू भन्न प्रयोग गर्नु भएको थियो।

१६राजा यारोबामले अरु धेरै कामहरू गरेका थिए। उनले युद्धहरू लडे अनि जनगणमाथि शासन गरिरहे। उनले गरेको सबै कामहरू 'इस्त्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा' लेखिएका छन्। २०यारोबामले २२ वर्ष सम्म राजाको रूपमा शासन गरे। तब तिनी मरे अनि उनलाई उनका पुर्खाहरूसँगै गाडियो। उनीपछि उनका छोरा नादाब नयाँ राजा भए।

२१त्यस समयमा सुलेमानका छोरा रहबाम यहूदाका राजा भए। तिनी ४१ वर्षका थिए। रहबामले यरूशलेम शहरमा १७ वर्षसम्म शासन गरे। यो त्यही शहर हो जसमा परमप्रभुले सम्मा नगर्न चाहनुभएको थियो। उहाँले इस्त्राएलका सबै शहरहरू मध्ये यस शहरलाई चुन्नु भएको थियो। रहबामकी आमा नाउँ थिइन्। तिनी अम्मोनी स्त्री थिइन्।

२२यहूदाका मानिसहरूले परमप्रभुको विरुद्ध पाप गरे अनि परमप्रभुलाई ईष्यालु बनाए। यी मानिसहरूले तिनीहरूको पिता-पुर्खाहरूले भन्दा धेरै पाप गरे। २३मानिसहरूले अग्ला ठाउँहरू, ढुङ्गाका स्मारकहरू अनि अपवित्र स्तम्भहरू बनाए। तिनीहरूले ती चीजहरू प्रत्येक अग्ला पहाड अनि हरियो रुखतल बनाए। २४त्यस भूमिमा पुरुष वेश्यालय भवनहरू पनि थिए। मानिसहरूले राष्ट्रमा जम्मै घृणित कर्महरू गरिरहेका थिए जसको लागि परमप्रभुले तिनीहरू भन्दा अधिका मानिसहरूलाई खेदनु भएको थियो। यस कारण यहूदाका मानिसहरूले धेरै भूल कामहरू गरे। तिनीहरूभन्दा अधि त्यस पनि भूमिमा बस्ने मानिसहरूले त्यस्तै नै नराप्नो काम गरे। अनि परमेश्वरले ती मानिसहरूबाट भूमि फिर्ता लिनुभयो अनि त्यसलाई इस्त्राएलका मानिसहरूलाई दिनुभयो।

२५रहबामको शासनकालको पाँचौं वर्षमा मिश्रका राजा शीशकले यरूशलेमको विरोधमा आक्रमण गरे। २६शीशकले परमप्रभुको मन्दिर र राजाको महलबाट ढिकुटि लगे। तिनीहरूले सुनका ढालहरू पनि लगे, जो सुलेमानले बनाएका थिए। २७यसकारण रहबामले ती ठाउँहरूमा राख्न धेरै ढालहरू बनाए। तर यी ढालहरू काँसाका थिए, सुनका थिएनन्। उनले महलको ढोकामा रक्षाकालागि राखिएका मानिसहरूलाई ढालहरू दिए। २८हरेक समय राजा परमप्रभुको मन्दिरमा जाँदा रक्षकहरू उनीसँग जाने गर्दथे। तिनीहरू ढाल बोक्नेगर्दथे। जब तिनीहरू काम पूरा गरिसक्थे, रक्षक कक्षको भित्तामा ढालहरू राख्नेगर्दथे।

२९राजा रहबामले जे कामहरू गरे त्यो सबै 'यहूदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा' लिखित छ। ३०रहबाम र यारोबाम सधैं नै एका अर्कासँग युद्ध गरिरहन्थे।

३१रहबामको मृत्यु भयो अनि उनलाई पिता-पुर्खाहरू सँगै नै गाडियो। उनलाई उनका पिता-पुर्खाहरूको चिहानमा दाऊदको शहरमा गाडियो। उनकी आमा नामा थिइन्। तिनी एक जना अम्मोनी थिइन्। रहबामका छोरा अबियाम उनको मृत्यु पछि राजा भए।

यहूदाका राजा अबियाम

१५ अबियाम यहूदाका नयाँ राजा भए। नाबातका छोरा यारोबामले इस्त्राएलमा शासन गर्दा अठारहऔं वर्षमा यस्तो भयो। २अबियामले यरूशलेममा तीन वर्ष शासन गरे। उनकी आमाको नाउँ माका थियो। तिनी अब्शालोमकी छोरी थिइन्।

३उनले त्यस्तै सबै पापका कामहरू गरे जस्तो उनका पिताले गरेका थिए। अबियाम परमप्रभु आफ्नो परमेश्वर प्रति विश्वासी थिएनन्। यसकारण उनी आफ्नो हजूरबा दाऊद जस्तो विश्वासी थिएनन्। ४दाऊदको खातिर परमप्रभुले उसलाई एउटा सन्तान यरूशलेमा दिनुभयो। परमप्रभुले दाऊदका सन्तानलाई यरूशलेममाथि शासन गर्न दिनुभयो अनि यसलाई रक्षा गर्ने प्रतिज्ञा गर्नु भयो। ५दाऊदले सधैं नै सही काम गरे जो परमप्रभुले चाहानु हुन्थ्यो। उनले साँधै नै परमप्रभुको आदेश पालन गरे। एक पटक दाऊदले परमप्रभुको आदेश पालन गरेनन् जुन समयमा दाऊदले हिती उरीयाहको विरोधमा पाप गरेका थिए। ६रहबाम र यारोबामको बिचमा युद्ध अबियामको जीवन भरी नै चलिरह्यो। ७अबियामले जे काम गरे सबै नै 'यहूदाका राजाहरूको इतिहासको' पुस्तकमा लेखिएको छ।

अबियाम राजा भएको समयमा अबियाम र यारोबामबीच युद्ध भइरह्यो। ८जब अबियामको मृत्यु भयो उसलाई दाऊदको शहरमा गाडियो। अबियामको छोरा आसा नयाँ राजा भए।

यहूदाका राजा आसा

९इस्त्राएलमा यारोबाम राजा भएको बिसौं वर्षमा आसा यहूदाका राजा भए। १०आसाले यरूशलेममा ४१ वर्ष शासन गरे। उनकी हजूरआमाको नाउँ माका थियो। अनि माका अब्शालोमकी छोरी थिइन्।

११आसाले आफ्ना पिता-पुर्खा दाऊदले गरे जस्तै परमप्रभुले जे स्वीकृत गर्नु भएको त्यो कामहरू मात्र गरे। १२त्यस समयमा यस्ता मानिसहरू थिए जो आफ्नो शरीर यौनका लागि बेचेर अरु देवताहरूको सेवा गर्दथे। आसाले ती मानिसहरूलाई देश छोड्न बाध्य गराए। आसाले ती मूर्तिहरू पनि हटाए जो उनका पुर्खाहरूले बनाएका थिए।

१३आसाले उसको आमा माकालाई पनि रानीको पदबाट हटाईदिए। माकाले अशेरा देवीको पूजा गर्न घृणित खाम्बाहरू बनाएकी थिइन्। आसाले ती खाम्बाहरू

ढालिदिए अनि तिनीहरूलाई किदरोन बेसीमा जलाईदिए। १४उसले अग्ला ठाउँको पूजास्थानहरू भत्काएनन् तर उनी आफ्नो जीवनभरी परमप्रभु प्रति सम्पूर्ण हृदयले विश्वासी रहे। १५आसा र उनका पिताले परमेश्वरलाई केही चीजहरू दिए। तिनीहरूले सुन, चाँदी र अरु चीजहरूको उपहार दिए। आसाले ती सबै चीजहरू मन्दिरमा राखे। १६राजा आसा यहूदाका राजा भएको समयमा उनी सधैं इस्राएलका राजा बाशाको विरोधमा लडिरहेको हुन्थे। १७इस्राएलका राजा बाशा यहूदाको विरुद्धमा लडे। बाशाले उसका मानिसहरूलाई आसाको देश यहूदा जाने देखि रोक्न चाहन्थे। यसकारण उनले रामा शहरलाई साह्रै सुदृढ बनाए। १८यसकारण आसाले परमप्रभुको मन्दिर अनि राजाको महलबाट सबै चाँदी र सुन निकाले। उनले सुन-चाँदी आफ्ना सेवकहरूलाई दिए अनि तिनीहरूलाई अरामका राजा बेनहदद कहाँपठाए। बेनहदद तब्रिमोनका छोरा थिए। तब्रिमोन हेज्योनका छोरा थिए। दमिश्क बेनहददको रजधानी शहर थियो। १९आसाले यो संदेश पठाए, “मेरा पिता र तिम्रा पिता माभक शान्ति सम्भौता भएको थियो। अहिले म तिमीसित शान्ति सम्भौता गर्न चाहन्छु। म तिम्रो लागि सुन-चाँदीको उपहार पठाइरहेको छु। इस्राएलका राजा बाशासित कृपया शान्ति सम्भौता भंग गर्नुहोस जसले गर्दा ऊ मेरो देशबाट बाहिर जानेछ अनि हामी लाई अलग छोड्नेछ।”

२०राजा बेनहददले राजा आसासँग सम्भौता गरे। तिनले उसको सेनापतिहरू अनि सेनाहरू इस्राएली शहरहरू इयोन, दान, आबेल-बेतमाका; गलील पोखरीको वरिपरिका शहर अनि नप्तालीका इलाकामा लड्न पठाए। २१बाशाले यी आक्रमणको बारेमा सुने। यसकारण उनले रामालाई सुदृढ बनाउन छोडिदिए। उनले त्यो शहर त्याग गरे अनि तिसाँतिर फर्किए। २२तब राजा आसाले यहूदाका जम्मै मानिसहरूलाई आदेश दिए। कसैलाई पनि माफी भएन। तिनीहरू रामा गए अनि सबै ढुङ्गा र काठहरू बोके जसद्वारा बाशा तो शहरलाई सुदृढ बनाउँदै थिए। तिनीहरूले ती सामानहरू बिन्यामीनको भूमिमा गेबा अनि मिसपा पुर्‍याए। तब राजा आसाले ती दुइ शहरहरूलाई अभै दरिलो बनाए।

२३राजा आसाले गरेका त्यो प्रत्येक कुरा उसको सैनिक शक्तिको विषयमा अनि उसले स्थापित गरेका त्यो शहरहरू यहूदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ। जब आसा बूढा भए, उनी कुँजा भएका थियो। २४तिनी मरे अनि उनलाई उनका पुर्खा दाऊदको शहरमा गाडियो। तब आसाका छोरा यहोशापात उनीपाछि नयाँ राजा भए।

इस्राएलका राजा नादाब

२५आसाको शासनकालको दोस्रो वर्षमा यारोबामका

छोरा नादाब इस्राएलका राजा भए। नादाबले इस्राएलमा दुइ वर्ष शासन गरे। २६नादाबले परमप्रभुले जे नराम्रो सम्भे त्यही गरे। उनले पापका कामहरू त्यसरी गरे जसरी उनका पिता यारोबामले गरेका थिए। यारोबामले पनि इस्राएल मानिसहरूलाई पाप गर्न लगाए।

२७बाशा अहियाहका छोरा थिए। तिनीहरू इस्राएलका कुल समूहका थिए। बाशाले राजा नादाबलाई मार्ने योजना बनाए। नादाबको शासनकालमा सम्पूर्ण इस्राएल गिब्तोन शहर को विरुद्ध लडिरहेको थियो। यो एउटा पलिशतीहरू शहर थियो। त्यस ठाउँमा बाशाले नादाबलाई मारे। २८आसा यहूदाका राजा भएको समय तेस्रो वर्षमा यो घटना भयो। अनि आशा इस्राएलका अर्का राजा भए।

इस्राएलका राजा बाशा

२९बाशा जब नयाँ राजा भए, उनले यारोबामको परिवारको प्रत्येक सदस्यलाई मारे। बाशाले यारोबामको परिवारको कसैलाई पनि जिउँदो छोडेनन्। परमप्रभुले जसरी हुनुपर्छ भन्नुभएको थियो यो घटना त्यसरी नै भयो। परमप्रभुले शीलोबाट आफ्नो सेवक अहियाह मार्फत भन्नुभएको थियो। ३०यस्तो भयो किन यारोबामले धेरै पापका कामहरू गरेका थिए। अनि यारोबामले इस्राएलका मानिसहरूलाई धेरै पाप गर्न लगाए। यारोबामले परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरलाई रीस उठाए।

३१अरु कार्यहरू जे जति नादाबले गरे इस्राएलका ‘राजाहरूको इतिहासको’ पुस्तकमा लेखिएको छ। ३२बाशाले इस्राएलमा शासन गरेको समयमा उनी यहूदाका राजा आशाको विरोधमा युद्ध गरिरहन्थे।

३३आसाले यहूदामा शासन गरेको तेस्रो वर्षमा अहियाहका छोरा बाशा इस्राएलका राजा भए। बाशाले तिसाँमा २४ वर्ष शासन गरे। ३४तर बाशाले त्यही सब कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले भूल कामहरू थिए भनि भनेको थियो। उनले पनि ती पापहरू गरे जो यारोबामले गरेको थियो। यारोबामले पनि इस्राएलीहरूलाई पाप गर्न लगाए।

१६ तब परमप्रभुले हनानीका छोरा यह सित बोल्नु भयो। परमप्रभु राजा बाशाको विरोधमा बोल्दै हुनुहुन्थ्यो। १“बाशा, मैले तिमीलाई धूलोबाट माथि उठाए अनि मैले तिमीलाई मेरो इस्राएलका मानिसहरूको राजकुमार बनाएँ। तर तिमीले यारोबामको बाटो पहिल्यायौ। तिमीले मेरा इस्राएली मानिसहरूलाई पाप गर्न लगायौ। तिनीहरूले आफ्नो पापद्वारा मलाई रीस उठायौ। ३यस कारण नै म तिमी, बाशा र तिम्रो परिवारलाई नष्ट पार्नेछु। म तिमी सित त्यस्तै व्यवहार गर्नेछु जस्तो मैले नबानतका छोरा यारोबामको परिवार सित गरेको थिएँ। ४तिम्रो परिवारका मानिसहरू शहरका बाटोहरूमा मर्नेछन्। अनि कुकुरहरूले तिनीहरूको लाश खानेछन्। तिम्रो

परिवारका केही मानिसहरू चक्रमा मर्नेछन् अनि तिनीहरूको लाशलाई चराहरूले खानेछन्।”

५बाशाको विषयमा सबै जानकारीहरू अनि उनले गरेको महान् कार्यहरूको विवरण 'इस्त्राएलका राजाहरूको इतिहासको' पुस्तकमा लेखिएको छ। ६बाशा मरे अनि उनलाई तिस्रामा गाडियो। उनका छोरा एला उनीपछि नयाँ राजा भए।

७यसकारण परमप्रभुले हनानीका छोरो येहू अगमवक्तालाई बोलाई पठाउनुभयो। उहाँले उसलाई बाशा अनि उसको परिवारको विरुद्धमा एउटा वचन दिनुभयो। बाशाले परमप्रभुको विरोधमा धेरै अशुभकाम गरे। यसले गर्दा परमप्रभुलाई रिस उठ्यो। बाशाले त्यही काम गरे जस्तो यारोबामको परिवारले पहिला गरेका थिए। परमप्रभु साहै नै रिसाउनु भएको थियो। किन भने बाशाले यारोबामको परिवारलाई मारेका थिए।

इस्त्राएलका राजा एला

८आसा यहूदाका राजा भएको समय छब्बीसौं वर्षमा एला राजा भए। एला बाशाका छोरा थिए। उनले तिस्रामा दुइ वर्ष शासन गरे।

९राजा एलाका अधिकारीहरू मध्ये एक जना जिम्मी थिए। जिम्मी एलाका आधी रथहरूको सञ्चालन गर्दथे। तर जिम्मीले एलाको विरोधमा षड्यन्त्र रचे। राजा एला तिस्रामा थिए। तिनी अर्साको घरमा मद्यपान गर्दै थिए अनि मदमत्त भएका थिए। अर्सा तिस्राको राजमहलको प्रभारी थियो। १०जिम्मी घरभित्र पसे अनि राजा एलाको हत्या गरे। आसा यहूदाको राजा भएको समयमा सत्ताइसौं वर्षमा यस्तो घटना भयो। तब जिम्मी एलापछि इस्त्राएलका राजा भए।

इस्त्राएलका राजा जिम्मी

११जिम्मी नयाँ राजा भएपछि उनले बाशाको परिवारका सबैलाई मारे। उनले बाशाको परिवारका मानिसहरूमा एक जनालाई पनि जिउँदो छोडेनन्। जिम्मीले बाशाका साथीहरूलाई पनि मारे। १२यसकारण जिम्मीले बाशाको सम्पूर्ण परिवारलाई नष्ट पारिदिए। यो घटना त्यसरी नै भयो जसरी परमप्रभुले हुन्छ भन्नु भएको थियो जति बेला परमप्रभुले अगमवक्ता येहू मार्फत, बाशाको विरोधमा बोल्नु भएको थियो। १३बाशा र उनको छोरा एलाको पापले गर्दा यस्तो भयो। तिनीहरूले पापको काम गरे अनि इस्त्राएली मानिसहरूलाई पनि पाप गर्न लगाए। परमप्रभु रिसाउनु भयो किनभने तिनीहरूसँग देवमूर्तिहरू थिए।

१४अरु कामहरू, जे एलाले गरे 'इस्त्राएलका राजाहरूको इतिहासको' पुस्तकमा लेखिएका छन्।

१५आसा यहूदाका राजा भएको सत्ताइसौं वर्षमा जिम्मी इस्त्राएलका राजा भए। जिम्मीले तिस्रामा सात दिनसम्म

शासन गरे। त्यस समयमा इस्त्राएलको सेनाले गिबबतोनमा जो पलिशितहरूको थियो पाल लगाई रहेका थिए।

१६शिविरमा मानिसहरूले सुने, जिम्मीले राजाको विरोधमा गोप्य षड्यन्त्र रचेको छ। तिनीहरूले सुने, उनले राजालाई मारे। यस कारण सबै इस्त्राएलीहरूले त्यस दिन शिविरमा ओम्नीलाई इस्त्राएलको राजा बनाए। ओम्नी सेनाका सेनापति थिए। १७यस कारण ओम्नी र सबै इस्त्राएलीहरूले गिबबतोन छोडे अनि तिस्रामाथि आक्रमण गरे। १८जब जिम्मीले शहरमा आक्रमण गरिएको देखे। उनी महलभित्र पसे अनि आगो सल्काए। उनले महल र आफूलाई जलाए। १९यसकारण जिम्मी मरे किनभने उनले पाप गरेका थिए। जिम्मीले त्यो काम गरे जसलाई परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो। उनले त्यसरी नै पाप काम गरे जसरी यारोबामले गरेका थिए। अनि यारोबामले इस्त्राएलीहरूलाई पाप गर्न लगाए।

२०जिम्मीको गोप्य षड्यन्त्र अनि अरु कार्यहरू जो जिम्मीले गरे, त्यो कथा 'इस्त्राएलका राजाहरूको इतिहासको' पुस्तकमा लेखिएका छन्।

ओम्नी इस्त्राएलका राजा

२१इस्त्राएली मानिसहरू दुइ दलमा विभाजित भएका थिए। आधी मानिसहरूले गीनतका छोरा तिब्नीको अनुसरण गरे अनि उनलाई राजा बनाउन चाहे। अरु आधी मानिसहरूले ओम्नीको अनुसरण गरे। २२तर ओम्नीका अनुसरण कर्ताहरू गीनतको छोरो तिब्नीका अनुसरण कर्ताहरू भन्दा बलिया थिए। यस कारण तिब्नीलाई मारियो अनि ओम्नी राजा भए।

२३आसा यहूदाको राजा भएको समय एकतीसौं वर्षमा ओम्नी इस्त्राएलका राजा भए। ओम्नीले इस्त्राएलमा १२ वर्ष शासन गरे। १२ वर्षहरू मध्ये छ: वर्ष उनले तिस्रा शहरमा शासन गरे। २४तब ओम्नीले सामरियाको पहाड किने। उनले यसलाई दुइ तोडा चोँदीमा शेमेरबाट किने। ओम्नीले पहाड माथि एउटा शहर बनाए। उनले पहाडको मालिक शेमेरको नाउँमा शहर को नाउँ सामरिया राखे।

२५ओम्नीले त्यही काम गरे जसलाई परमप्रभुले भूल भन्नु भएको थियो। ओम्नी उनीभन्दा पहिलेका सबै राजाहरू भन्दा दुष्ट थिए। २६उनले त्यही पाप गरे जुन नबातका छोरा यारोबामले गरेका थिए। यारोबामले इस्त्राएली मानिसहरूलाई पाप गर्न लगाए। यसकारण तिनीहरूले इस्त्राएलका परमप्रभु परमेश्वरलाई रिस उठाए। परमप्रभु रिसाउनुभो किनभने तिनीहरूले अर्थहीन मूर्तिहरूको पूजा गरे।

२७ओम्नीको विषयमा अरु जानकारीहरू तथा उनले गरेको महान् कार्यको बारेमा 'इस्त्राएलका राजाहरूको इतिहासको' पुस्तकमा लेखिएको छ। २८ओम्नी मरे अनि उनलाई सामारियामा गाडियो। उनका छोरा आहाब उनीपछि नयाँ राजा भए।

इस्त्राएलका राजा आहाब

२६आसा यहूदाका राजा भएको समयमा अठतीसौं वर्षमा ओम्रीका छोरा आहाब इस्त्राएलका राजा भए। आहाबले सामरिया शहरमा बसेर २२ वर्ष इस्त्राएलमा शासन गरे। ३०आहाबले त्यही काम गरे जसलाई परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो। अनि आहाब अधिका राजाहरू भन्दा दुष्ट थिए। ३१आहाबका लागि त्यही पापको गर्न पर्याप्त थिएन जुन नाबातका छोरा यारोबामले गरेका थिए। यसकारण आहाबले एतबालकी छोरी ईजेबेललाई पनि विवाह गरे। एतबाल सीदोनका राजा थिए। तब आहाबले बालको सेवा र पूजा शुरु गरे। ३२आहाबले बालको पूजा गर्नका लागि सामरियामा एउटा मन्दिर बनाए। त्यस मन्दिरमा उनले एउटा वेदी बनाए। ३३आहाबले अशोरा देवीको पूजा गर्नका लागि एउटा विशेष स्तम्भ पनि स्थापित गरे। आहाबले उनी भन्दा अधिका सबै राजाहरू भन्दा बढी काम इस्त्राएलका परमप्रभुलाई रीस उठाउन गरे।

३४आहाबको शासनकालमा हीएलले जो बेतेलका थिए यरीहो शहर फेरि बसाए। त्यस समय हीएलले शहरमा काम शुरु गर्दा उनको ठूलो छोरा अबीरामको मृत्यु भयो। अनि जब हीएलले शहरको फाटक बनाए, उनको सानो छोरो सगूब मर्यो। यो त्यसरी नै भयो जसरी परमप्रभुले यस्तो हुन्छ भनी नूनको छोरा यहोशूद्धार बोल्नु भएको थियो।

एलिया र खडेरीको समय

१७ एलिया तिश्बी गिलाद शहरको अगमवक्ता थिए। एलियाले राजा आहाबलाई भने, “म इस्त्राएलका परमप्रभु परमेश्वरको सेवा गर्छु। साच्चै नै परमप्रभु जीवित रहनु भए जस्तै, म प्रतिज्ञा गर्छु आउँदो केही वर्ष न ता पानी पर्छ न शीत नै पर्छ। जब म आदेश दिन्छु तब मात्र पानी पर्नेछ।”

रतब परमप्रभुले एलियालाई भने, ३“यो ठाउँ छोड अनि पूर्वतिर लाग। केरीतको सांघुरो घाटी छेउ लूक। यो घाटी यर्दन नदीको पूर्वमा छ। ४तिमी त्यस नदीको पानी पिउन सक्छौ। मैले कागहरूलाई त्यस ठाउँमा तिम्रो लागि खाद्य ल्याउने आदेश दिएको छु।” ५यसकारण एलियाले त्यसै गरे जस्तो परमप्रभुले उनलाई गर्नु भन्नुभएको थियो। उनी यर्दन नदीको पूर्व तिर करीत खोलामा बस्न गए। ६कागहरूले एलियाका निम्ति प्रत्येक साँझ र विहान मासु र रोटी ल्याए। एलियाले त्यस नदीबाट पानी पिउथ्ये।

७पानी नपरेकोले गर्दा धेरै समय पछि नाला सूखा भयो। ८रतब परमप्रभुले एलियालाई भन्नुभयो, ९“सीदोनमा सारपत जाऊ। त्यही बस। त्यस ठाउँमा एउटी आइमाई छ जसको पति मरेको छ। मैले उसलाई तिम्रो लागि खाद्य दिनु भनी आदेश दिएको छु।”

१०यसकारण एलिया सारपत गए। उनी शहरको फाटकमा पुगे अनि त्यहाँ एक जना स्त्रीलाई देखे। उसको पति मरेको थियो। आइमाई आगोको निम्ति दाउरा जम्मा गर्दै थिई। एलियाले उसलाई भने, “के तिमी मेरो निम्ति एउटा लोटामा अलि कति पानी ल्याउन सक्छौ म पिउन सक्छु?” ११जब स्त्री पानी लिन जान लागेकी थिईन, एलियाले भने, “कृपया, मेरो निम्ति केही रोटी पनि ल्याऊ।”

१२स्त्रीले भनिन्, “जीवित परमप्रभु तपाईंको परमेश्वर समक्ष मैले शपथ गरिभन्छु म सित रोटी छैन। म सित भाइँमा अलिकति पीठो मात्र छ। अनि म सित दुंग्रोमा अलिकति अंडीरको तेल छ। म यस ठाउँमा आगोको निम्ति केही दाउराका टुक्रा जम्मा गर्न आएकी हुँ। म यसलाई घर लिएर जानेछु अनि हाम्रो निम्ति भोजन पकाउने छु। मेरो छोरा र म यसलाई खाने छौं अनि त्यसपछि भोकले मर्नेछौं।”

१३एलियाले स्त्रीलाई भने, “फिक्री नगर। घर जाऊ अनि तिमीले भने जस्तै गरेर तिम्रो भोजन पकाऊ। तर पहिला तिमीसँग भएको पीठोबाट सानो रोटी बनाऊ। त्यो रोटी मेरो निम्ति ल्याऊ। त्यसपछि आफ्नो अनि छोराका लागि पकाऊ। १४परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर भन्नु हुन्छ, ‘त्यो भाँडोको पिठो कहिले रित्तो हुनेछैन। दुंग्रोको तेल कहिले कमि हुने छैन। परमप्रभुले वर्षा नपठाएको दिनसम्म यो चलि रहने छ।”

१५यसकारण स्त्री आफ्नो घर गइन्। एलियाले उनलाई जे गर्नु भनेका थिए तिनले त्यसै गरिन्। एलिया, स्त्री र उनको छोराको लागि धेरै दिनको खाद्य थियो। १६पीठोको भाँडो अनि तेलको दुंग्रो कहिले रित्तो भएन। यो यस्तो भयो जस्तो परमप्रभुले हुन्छ भन्नुभएको थियो। परमप्रभुले एलिया मार्फत बोल्नु भएको थियो।

१७केही समयपछि स्त्रीको छोरा बीरामी भयो। ऊ साह्रै नै भयो। अन्तमा उसले सांस फेर्न नै छोड्यो। १८रतब त्यस स्त्रीले एलियालाई भनिन्, “तपाईं परमेश्वरका जन तपाईंसित मेरो विरोधमा के छ? के तपाईं यहाँ मैले गरेको पाप कामहरूको सम्भना गराउन आउनु भएको हो? के तपाईं यहाँ मेरो छोराको मृत्यु गराउन आउनु भएको हो?”

१९एलियाले उनलाई भने, “तिम्रो छोरा मलाई देऊ।” एलियाले तिनीबाट बालकलाई लिए अनि बोकेर त्यसलाई माथिल्लो तलामा लगे। उनले कोठामा ओछ्यान माथि उसलाई सुताए जहाँ उनी बस्ने गर्दथे। २०त्यसपछि एलियाले प्रार्थना गरे, “परमप्रभु मेरा परमेश्वर! यी विधवाले आफ्नो घरमा बस्न दिएकी छिन्। के तपाईं उसका लागि अशुभ घटना गर्नु हुन्छ त? के उनको छोरालाई मर्नदिनु हुन्छ?” २१रतब एलिया आफै बालकमाथि तीन पल्ट पसिए। एलियाले प्रार्थना गरे, “हे

परमप्रभु मेरो परमेश्वर। यस बालकलाई फेरि जीवन दिनु होस्।”

२२परमप्रभुले एलियाको प्रार्थनाको उत्तर दिनुभयो। बालक फेरि सास फेर्न थाल्यो। ऊ जीवित भयो! २३एलियाले बालकलाई बोकेर तल्लो तालामा ल्याए। एलियाले बालकलाई तिनकी हातमा सोम्पीदिए र भने, “हेर, तिम्रो छोरा जिउँदो छ!”

२४स्त्रीले भनिन्, “अहिले मलाई थाह भयो तपाईं साँच्चै नै परमेश्वरबाटको मानिस हुनु हुन्छ। परमप्रभु तपाईं माफत बोल्नुहुँदो रहेछ मलाई थाह भयो!”

एलिया र बालका अगमवक्ताहरू

१८ खडेरी परेको तेस्रो वर्ष परमप्रभुले एलियालाई भन्नुभयो, “जाऊ र राजा आहाबसँग भेंट गर। म चाँडै पानी पठाउने छु।” यस कारण एलिया आहाब सँग भेंट गर्न गए।

त्यस समयमा सामरियामा खाद्य थिएन। यसकारण राजा आहाबले ओबद्यालाई आफ्नो समक्ष बोलाए। ओबद्या राजाको महलको दायित्वमा थिए। ओबद्या परमप्रभुको साँचो भक्त थिए। एक समय जब ईजेबेल सबै परमप्रभुका अगमवक्ताहरूको हत्या गरिहेकी थिई, त्यस बेला ओबद्याले १०० अगमवक्ताहरूलाई लिएर गए अनि तिनीहरूलाई दुइवटा ओद्वारमा लुकाए। ओबद्याले ५० जना अगमवक्ताहरूलाई एउटा ओद्वारमा अनि अरु ५० जनालाई अर्को ओद्वारमा लुकाए। तब ओबद्याले तिनीहरूका लागि खाद्य र पानी ल्याए। ५राजा आहाबले ओबद्यालाई भने, “म सित आऊ। हामीले प्रत्येक पानीको मुहान र नदीको किनार पाउनेछौं। हुनु सक्छ हाम्रा घोडाहरू र गधाहरू जीवित राख्नुलाई प्रशस्त मात्रमा घाँस पाउनु सक्छौं। होइन भने, हामी तिनीहरूलाई गुमाउने छौं।” ६प्रत्येक मानिसले देशको एउटा अंश छाने जहाँ तिनीहरू पानी खोज्न जाने छन्। तब दुइ जना मानिसहरूले सम्पूर्ण देश भ्रमण गरे। आहाब एउटा दिशातिर एकलै हिँडे। ओबद्या अर्को दिशातिर एकलै हिँडे। ७ओबद्या भ्रमण गरिरहेको बेला उनले एलियालाई भेटे। ओबद्याले एलियालाई चिने जब उनले उनलाई देखे। ओबद्याले एलिया अघि टाउको निहुराए। उनले भने, “एलिया? के तिमी साँच्चै मालिक हौ?”

८एलियाले उत्तर दिए, “हो म नै हुँ। जाऊ अनि आफ्नो मालिक राजालाई भन, म यहाँ छु।”

९तब ओबद्याले भने, “यदि मैले आहाबलाई तिमी कहाँ छौं बताएँ भने उनले मलाई मार्नेछन। मैले तिमी प्रति कुनै भूल गरेको छैन! तिमी किन मलाई मार्न चाहन्छौ? १०परमप्रभु जस्तै तिम्रा परमेश्वर निश्चित रूपले जीवित हुनुहुन्छ राजा हरेक ठाउँमा तिमीलाई खोजी रहेका छन्! उनले तिमीलाई खोज्न प्रत्येक देशमा मानिसहरू पठाए। यदि एउटा देशका शासकले भने,

तिमी यस देशमा छैनौ, तब आहाबले शासकलाई तिमी यहाँ छैनौ भनी प्रतिज्ञा गर्न लगाए। ११अहिले तपाईं चहानुहुन्छ म त्यहाँ जाऊँ अनि उसलाई तपाईं यहाँ हुनुहुन्छ भनी बताऊँ। १२यदि म राजा आहाबलाई तपाईं यहाँ हुनुहुन्छ भनेर बताउन गएँ भने, परमप्रभुको आत्माले तपाईंलाई अन्य कही पुर्‍याउनेछ। राजा आहाब यहाँ आउने छन् अनि उसले तपाईंलाई पाउने छैनन्। तब उहाले मलाई मार्ने छन्! जब म बालक थिए त्यस बेलादेखि नै परमप्रभुको अनुसरण गरें। १३तिमीले थाह पायो मैले के गरें! ईजेबेलले परमप्रभुका अगमवक्ताहरूलाई मारिरहेकी थिई अनि मैले १०० अगमवक्ताहरूलाई ओद्वारमा लुकाएँ। मैले ५० जना अगमवक्ताहरूलाई एउटा ओद्वारमा अनि अरु ५० अगमवक्ताहरूलाई अर्को ओद्वारमा राखें। मैले तिनीहरूका लागि खाद्य र पानी ल्याएँ। १४अहिले तपाईं चहानुहुन्छ म त्यहाँ गएर तपाईं यहाँ हुनुहुन्छ भनी भन्दा राजाले मलाई मार्नेछन्।”

१५एलियाले उत्तर दिए, “परमप्रभु सर्वशक्तिमानको नाउँमा निश्चित रूपमा रहे भैं जसको म सेवा गर्छु। म शपथ खाएर भन्दछु कि आज म राजा अघि उभिनेछु।”

१६यसकारण ओबद्या राजा आहाब कहाँ गए। उनले एलिया कहाँछन् भनी उनलाई बताए। राजा आहाब एलियालाई भेट्न गए।

१७जब आहाबले एलियालाई देखे उनले भने, “के यो तिमी नै हौ? तिमी नै त्यो मानिस हौ जसले इस्राएलमा संकट सृष्टि गरेको छ।”

१८तब एलियाले उत्तर दिए, “मैले इस्राएलमा संकट सृष्टि गरेको होइन। तपाईं र तपाईंका परिवारले यो संकट सृष्टि गरेको हुन्। तपाईंले संकट त्यस बेला सृष्टि गर्नुभएन जति बेला तपाईंले परमप्रभुको आदेश पालन गर्नुभएन अनि बालको अनुसरण गर्नुभयो।

१९अहिले, सबै इस्राएलीहरूलाई डाँडामाथि मलाई भेट्न भन्नुहोस। त्यस ठाउँमा बालका ४५० जना अगमवक्ताहरूलाई पनि ल्याउनुहोस। अनि असत्य देवी अशेरका ४०० अगमवक्ताहरूलाई पनि ल्याउनुहोस। रानी इजेबेलले ती अगमवक्ताहरूको समर्थन गर्छन्।”

२०यसकारण आहाबले सबै इस्राएलीहरू र अगमवक्ताहरूलाई कर्मेल डाँडामा बोलाए। २१एलिया ती मानिसहरू समक्ष आएर। उनले भने, “तिमीहरू कसलाई अनुसरण गर्ने हौ यसको निर्णय कहिले लिनेहो। यदि परमप्रभु नै सत्य परमेश्वर हुनुहुन्छ भने तिमीहरू उहाँलाई नै अनुसरण गर। यदि बाल नै सत्य देवता हो भने तब उनैलाई अनुसरण गर।”

मानिसहरूले केही बोलेनन्। २२एलियाले भने, “म परमप्रभुको एक मात्र अगमवक्ता हुँ! यहाँ म एकलै छु। तर यहाँ बालका ४५० जना अगमवक्ताहरू छन्। २३यसकारण दुइवटा साँढे ल्याऊ। बालका अगमवक्ताहरूले एउटा साँढे लिऊन्। तिनीहरूले त्यसलाई मारुन् र काटेर

टुक्रा-टुक्रा पारुन्। त्यसपछि तिनीहरूले मासु दाउरमाथि राखून्। तर तिनीहरू आगो बाल्न पाउने छैनन्। त्यसपछि अर्का साँढेलाई म त्यसै गर्छु। म पनि आगो बाल्न शुरु गर्दिन। २४ बालका अगमवक्ताहरूले उनीहरूको देवतालाई प्रार्थना गर्नेछन् अनि म मेरा परमप्रभुलाई प्रार्थना गर्नेछु। जुन परमेश्वरले प्रार्थना सुनेर दाउरा बल्न शुरु गर्छन्, तिनै सत्य परमेश्वर हुनेछन्।” सबै मानिसहरूले यसलाई राम्रो विचार भनेर समर्थन गरे।

२५ तब एलियाले बालका अगमवक्ताहरूलाई भने, “तिमीहरू धेरै छौ। यसकारण पहिला तिमीहरूनै शुरु गर। एउटा साँढे छान अनि तयार गर। तिम्रा देवतालाई पुकार तर आगो बाल्न पाइनेछैन।”

२६ यसकारण अगमवक्ताहरूले साँढे लिए, जो उनीहरूलाई दिइएको थियो। तिनीहरूले त्यसलाई तयार बनाए। तिनीहरूले विहान देखि मध्यानसम्म प्रार्थना गरे। तिनीहरूले प्रार्थना गरे, “हे बाल, कृपया हामीलाई उत्तर देऊ!” तर कुनै आवाज आएन। कसैले उत्तर दिएन। अगमवक्ताहरू वेदीको वरिपरि नाचे जसलाई तिनीहरूले बनाएका थिए। तर आगो बल्न बलेन।

२७ दिउँसोतिर एलियाले तिनीहरूको खिसी गरे। एलियाले भने, “यदि बाल साँच्चे नै देवता हुन् भने हुन्छ, जोडसित प्रार्थना गर्नुपर्छ! हुन सक्छ, उनी सोच्दै छन्! अथवा हुन सक्छ उनी व्यस्त छन्! अथवा हुन सक्छ उनी भ्रमण गर्दैछन्! उनी सुती रहेको हुन सक्छ। हुन सक्छ तपाईंहरूले जोरसित प्रार्थना गर्दा उनी उठ्न सक्छन्!” २८ अनि ती अगमवक्ताहरूले जोरसित प्रार्थना गरे। तिनीहरूले तरवार र भालाले काटे। (तिनीहरूले पूजा गर्ने यस्तै तरीका थियो।) तिनीहरूले आफूमाथि प्रहार गरिरहे जबसम्म तिनीहरूको शरीर रक्ताम्ल भएन। २९ मध्यदिन बित्यो तर आगो बलेको थिएन। अगमवक्ताहरू बेलुकीको बलिदान चढाउने समयसम्म तिनीहरूको व्याकुलता कार्यहरू गरिरहे, तर केही पनि भएन। बालबाट कुनै उत्तर आएन। कुनै आवाज थिएन। कसैले पनि सुनेको थिएन।

३० तब एलियाले मानिसहरूलाई भने, “अब मेरो सामु आओ।” यसकारण सबै मानिसहरू एलियाको वरिपरि थुप्रिए। परमप्रभुको वेदी भत्किएको थियो। यसकारण एलियाले ठीक पारे। ३१ एलियाले १२ वटा ढुङ्गाहरू पाए। पत्येक ढुङ्गा याकूबका सन्तानबाटका त्यो एउटा कुल समूहको निमित्त खडा थियो। याकूब त्यो मानिस थियो जसलाई परमप्रभुले इस्त्राएल नाउ दिनुभएको थियो। ३२ एलियाले परमप्रभुको वेदी स्थापित गर्न यी ढुङ्गाहरू उपयोग गरे। उनले वेदीको वरिपरि एउटा खाडल खने। त्यो खाडल दुइ माना पानी राख्नका लागि पर्याप्त चौडा र गहिरा थियो। ३३ तब एलियाले वेदीमाथि दाउरा राखे। उनले साँढेलाई टुक्रा-टुक्रा पारेर काटे। उनले टुक्राहरू दाउरामाथि राखे। ३४ तब एलियाले भने,

“चारैवटा भाँडाहरूमा पानी भर। पानी मासुका टुक्रा र दाउरामा खँन्याऊ।” फेरि एलियाले भने, “फेरि यसै गर।” तब उनले भने, “फेरि यस्तै तेस्रो पटक गर।” ३५ पानी वेदीबाट तल बग्यो अनि खाडलमा भरियो।

३६ यो बेलुकीपरखको बलिदानको समय भएको थियो। त्यसपछि अगमवक्ता एलिया वेदी समक्ष गए अनि प्रार्थना गरे, “हे परमप्रभु, अब्राहाम, इसहाक र इस्त्राएलका परमेश्वर। म तपाईंलाई इस्त्राएलका परमेश्वर हुनुहुन्छ भनी प्रमाणित गर्ने बिन्ती गर्छु। अनि प्रमाणित गर्नुहोस् म तपाईंको सेवक हुँ। मानिसहरूलाई देखाउनुहोस्, यी सब काम गर्नका लागि तपाईंले मलाई आदेश दिनुभएको हो। ३७ मेरो परमप्रभु, मेरो प्रार्थनाको उत्तर दिनहोस्। मानिसहरूलाई देखाइ दिनुहोस्, परमप्रभु तपाईं नै परमेश्वर हुनुहुन्छ। तब तपाईंले मानिसहरूलाई तपाईंतिर फर्काएर ल्याउनु सक्नु हुन्छ।”

३८ यसकारण परमप्रभुले आगो पठाउनुभयो। आगोले बलिदान, दाउरा, ढुङ्गा र वेदीको वरिपरिको भूमिलाई जलायो। आगोले खाडलको पानीलाई पनि सूखा बनायो। ३९ सबै मानिसहरूले यस्तो भएको देखे। मानिसहरू भूमिमा निहुरिए अनि भन्न थाले, “परमप्रभु नै परमेश्वर हुनु हुन्छ! परमप्रभु नै परमेश्वर हुनुहुन्छ!”

४० तब एलियाले भने, “बालका सबै अगमवक्ताहरूलाई पक्र। कसैलाई भाग्न नदोऊ!” यसकारण मानिसहरूले सबै अगमवक्ताहरूलाई पक्रिए। तब एलियाले तिनीहरूलाई कीशोन खोलामा लगे अनि त्यस ठाउँमा तिनीहरूलाई मारे।

पानी फेरि पछ

४१ तब एलियाले राजा आहाबलाई भने, “अब, जाऊ खान-पीन गर। मूसलाधार पानी परेको आवाज सुन्छु।” ४२ यसकारण राजा आहाब खान गए। त्यस बेला एलिया कर्मेल डाँडा माथि चढे। पर्वतको चुचुरामा पुगेर तिनी निहुरिए। उनले आफ्नो टाउको दुइवटा घुँडाबीच राखे। ४३ तब एलियाले आफ्नो सेवकलाई भने, “समुद्रतिर हेर।”

सेवक त्यस ठाउँमा गयो जहाँबाट ऊ समुद्र हेर्न सक्थ्यो। तब सेवक फर्कियो अनि भन्यो, “मैले केही देखिन।” एलियाले उसलाई फेरि जानु र हेर्नु भने। यस्तो सात पटक भयो। ४४ सातौं पटक सेवक फर्कियो अनि भन्यो, “मैले मानिसको मुठीको आकार जस्तै सानो बादल देखें। बादल समुद्रबाट आउँदै थियो।”

एलियाले सेवकलाई भने, “राजा आहाब कहाँ जा अनि उनलाई आफ्नो रथ लिनु अनि अहिले घर जानु भन। यदि उनी अहिले जाँदैनन् भने पानीले उनलाई रोक्नेछ।”

४५ केही छिनपछि आकाश कालो बादलले ढाकियो। हावा बहनु थाल्यो अनि मूसलाधारे पानी पर्न थाल्यो।

आहाब आफ्नो रथमा चढे अनि यीजेरलतिर यात्रा शुरु गरे। ४६ परमप्रभुको शक्ति एलियामाथि आएको थियो। एलियाले आफ्नो चारैतिर लुगा कसे जसले गर्दा ऊ दगुर्न सकोस्। तब एलिया राजा आहाबभन्दा अघि यीजेरलतिर दगुरे र पुगे।

सीनै पर्वतमाथि एलिया

१९ राजा आहाबले ईजेबेललाई सबै थोक बताए जो एलियाले गरे। आहाबले उनलाई कसरी एलियाले तरवारले सबै अगमवक्ताहरूलाई मारेको बताए। यसकारण ईजेबेलले एलिया समक्ष एकजना स्वर्गदूत पठाइन्। ईजेबेलले भनिन, “म कसम खान्छु भोलि यस बेलाको पहिले म तिमीलाई त्यसरी नै मार्नेछु जसरी तिमीले ती अगमवक्ताहरूलाई माखौं। यदि मैले सकिन्न भने तब देवताहरूले मलाई मार्नेछन्।”

३जब एलियाले यो सुने, उनी डराए। त्यस कारण उनी आफ्नो जीवन बचाउन भागे। उनले आफ्नो सेवक सँगै लगे। तिनीहरू बेशेबा, यहूदा गए। एलियाले सेवकलाई बेशेबामा छोडे। ४त्यसपछि एलिया दिनभरि नै मरुभूमिमा हिँडे। एलिया एउटा पोथ्राको तल बसे। उनले मर्न चाहे। एलियाले भने, “परमप्रभु, मैले धेरै गरेँ! मलाई मर्न दिनुहोस्। म मेरा पुर्खाहरू भन्दा राम्रो छुइन।”

५तब एलिया रुखको तल सुते अनि निदाए। एउटा स्वर्गदूत एलिया कहें आए अनि उनलाई छोए। स्वर्गदूतले भने, “उठ! खाऊ!” ६एलियाले आफ्नो छेवैमा कोइलामा पकाएको केक र एउटा दुंग्रोमा पानी देखे। एलियाले खाई-पिई गरेर तब तिनी फेरि सुते।

७त्यसपछि परमप्रभुका स्वर्गदूत उनीकहाँ फेरि आए। स्वर्गदूतले भने, “उठ! खाऊ! यदि तिमीले खाएनौ भने लामो यात्रा गर्नका लागि तिमी बलियो हुँदैनौ।” ८यसकारण एलिया उठे। उनले खाए अनि पिए। खाद्यले एलियालाई चालीस दिन र चालीस रात होरेब पुगुञ्जेल हिँड्नु पर्याप्त बलियो बनायो, परमेश्वरको पर्वत होरेबतिर हिँडेर गए। ९त्यहाँ एलिया एउटा ओद्वारमा गए अनि रातभरि बसे। तब परमप्रभु एलिया सँग बोल्नु भयो। परमप्रभुले भन्नुभयो, “एलिया, तिमी किन यहाँ छौ?”

१०एलियाले उत्तर दिए, “परमप्रभु, सर्वशक्तिमान परमेश्वर, सधैं मैले सकेसम्म तपाईंको सेवा गरेको छु। तर इस्त्राएलका मानिसहरूले तपाईंसित भएको करार तोडेका छन तिनीहरूले तपाईंका वेदीहरू भत्काए। तिनीहरूले तपाईंका अगमवक्ताहरूलाई मारे। म मात्र यस्तो अगमवक्ता हुँ जो अहिलेसम्म जिउँदै छु अनि अहिले तिनीहरू मलाई मार्ने प्रयास गर्दैछन्।”

११तब परमप्रभुले एलियालाई भन्नुभयो, “जाऊ अनि पर्वत माथि मेरा सामु खडा होउ। म तिम्रो छैवैबाट जानेछु।” तब प्रचण्ड हुरी चल्यो। हुरीले पर्वतहरूलाई

भत्कायो। परमप्रभुको अघि ठूलूला चट्टानहरू फोस्यो। तर त्यो हुरीमा परमप्रभु हुनुहुन्न थियो। त्यस हुरी पछि एउटा भूईँचालो शुरु भयो तर त्यो भूईँचालोमा पनि परमप्रभु हुनुहुन्न थियो। १२भूईँचालो पछि आगो दन्कियो। तर त्यो आगोमा पनि परमप्रभु हुनुहुन्न थियो। आगो पछि त्यहाँ मधुरो कानेरखुसी आए।

१३जब एलियाले आवाज सुने उनले उसको अनुहार उसको खास्टोले छोपे। तब उनी गए अनि ओद्वारको मुखमा उभिए। तब ध्वनिले उनलाई भन्यो, “एलिया, तिमी किन यहाँ छौ?”

१४एलियाले भने, “परमप्रभु, हे सर्वशक्तिमान परमेश्वर, मैले सके सम्म सधैं तपाईंको राम्रो सेवा गरेको छु। तर इस्त्राएली मानिसहरूले तपाईंको करारलाई पालन गरेनन्। तिनीहरूले तपाईंको वेदी भत्काए। तिनीहरूले तपाईंका अगमवक्ताहरूलाई मारे। अहिले सम्म बाँच्ने अगमवक्ता मैँ मात्र हुँ। अनि अहिले तिनीहरू मलाई मार्ने चेष्टा गर्दैछन्।”

१५परमप्रभुले भन्नुभयो, “दमीशकको वरिपरि मरुभूमिसम्म जाने बाटो भएर फर्क। दमीशक जाऊ अनि अरामका राजाको रुपमा हजाएललाई अभिषेक गर। १६तब निम्शीका छोरा येहूलाई इस्त्राएलका राजाको रुपमा अभिषेक गर। त्यसपछि अबेल महोलाको शापातको छोरा एलीशालाई अभिषेक गर। तिनी तिम्रो ठाउँमा अगमवक्ता हुनेछन्। १७हजाएलले धेरै व्यक्तिहरूलाई मार्नेछन्। हजाएलको तलवारबाट बाँचेकहरूलाई येहूद्वारा मार्नेछन्। तीजो येहूबाट बाँचेकोलाई एलीशा द्वारा मार्नेछन्। १८म सित अभैँ पनि इस्त्राएलमा ७,००० मानिसहरू छन् जसले अभैँसम्म बालको अघाडी निहुरिएको छैन अथवा बालको मूर्तिलाई चुम्ब गरेको छैन।”

एलीशा एक अगमवक्ता बनिन्छन्

१९यसकारण एलियाले त्यो ठाउँ छोडे अनि शापातका छोरा, एलीशालाई खोज्न गए। एलीशाले हलो जोतिरहेका थिए। त्यहाँ तिनको अघि बाहा जोडी गोरुहरू थिए अनि बाहौँ जोडी चाँहि तिनीसित थियो। एलिया एलीशा सामु गए। एलियाले आफ्नो खास्तो एलीशालाई दिए। २०तत्कालै एलीशाले गोरुहरू छोडे अनि एलियाको पछि लागे। एलीशाले भने, “मलाई मेरी आमालाई म्वाईखान बाबुलाई खान देऊ अनि तिनीहरूलाई विदा लिनु देऊ। तब म तिम्रो अनुसरण गर्नेछु।”

एलियाले उत्तर दिए, “तिमी त्यसो गर्नु सक्छौ, म तिमीलाई रोक्दिन।”*

२१तब एलीशाले आफ्नो परिवारसँग बसेर विशेष भोजन गरे। एलीशा गए अनि आफ्ना गोरुहरू मारे।

म तिमीलाई रोक्दिन “सहायतिक रूपले, तिमीलाई मैले के गरेको छु?” अथवा “मैले तिम्रो निम्ति के गर्न सक्छु र?”

उनले हलोको काठको उपयोग दाउराको रूपमा गरे अनि मासु पकाए। तब उनले यसलाई मानिसहरूमा भुँ बाँडि अनि तिनीहरूले मासु खाए। त्यसपछि एलीशाले एलियालाई अनुसरण गर्न थाले। एलीशा एलियाका सहायक बने।

बेन-हदद र आहाब लड़ाईमा जान्छन्

२० बेन-हदद अरामका राजा थिए। उनले आफ्नो सबै सेनाहरू जम्मा गरे। उनीसँग ३२ जना राजाहरू थिए। तिनीहरूसँग घोडा अनि रथहरू थिए। तिनीहरूले सामरिया माथि आक्रमण गरे अनि त्यसको विरोधमा लड़ाई गरे। २राजाले इस्त्राएलका राजा आहाब कहाँ शहरमा राजदूतहरू पठाए। संदेश यस्तो थियो, “बेन-हदद भन्दछन्, ‘तिमीले मलाई तिम्रो चाँदी र सुन दिनु पर्छ।’ तिमीले आफ्ना स्वस्नीहरू र नानीहरू पनि मलाई दिनु पर्छ।”

इस्त्राएलका राजाले उत्तर दिए, “महाराज, मेरा मालिक म सहमत छु कि म अहिले तिम्रो हुँ अनि मसित भएको प्रत्येक वस्तु तिम्रो हो।”

५तब स्वर्गदूत फर्केर आहाब कहाँ आए। तिनीहरूले भने, “बेन-हदद भन्दछन्, ‘मैले तिमीलाई पहिले भनेको थिएँ। तिमीले तिम्रो सबै सून, चाँदी तथा पत्नीहरू र नानीहरू मलाई दिनु पर्छ। ६भोलि म तिम्रो घर र तिम्रा अधिकारीहरूको घर खोजीनिधि गर्न मानिसहरू पठाउँदछु। तिमीले मेरा मानिसहरूलाई सबै बहुमूल्य वस्तुहरू दिनु पर्छ अनि तिनीहरूले ती वस्तुहरू म कहाँ ल्याउनेछन्।”

७यस कारण राजा आहाबले देशका सबै प्रमुख अगुवाहरूको सभा बोलाए। आहाबले भने, “हेर, बेन-हदद संकट खोजिरहेका छन्। पहिला उनले मलाई भने मैले उनलाई मेरा पत्नीहरू, मेरा नानीहरू, मेरो चाँदी र मेरो सुन दिनु पर्छ। ती वस्तुहरू उनलाई दिन म राजी भएँ। अनि अहिले उनी सबै वस्तुहरू लिन चाहन्छन्।”

८तर सबै बूढा-प्रधानहरू र मानिसहरूले भने, “उनको आज्ञा नमान। उनी जे भन्दछन् त्यो नगर।”

९यसकारण आहाबले एक जना स्वर्गदूत बेन हदद समक्ष पठाए। आहाबले भने, “म त्यही गर्नेछु जो तिमीले पहिला भनेका थियौ। तर म तिम्रो दोस्ती आदेश पालन गर्ने छैन।”

राजा बेन-हददका मानिसहरूले संदेश राजाकहाँ पुर्याए। १०तब दूत राजा बेन-हददबाट अर्को संदेश लिएर फर्किए। संदेश थियो, “म सामरियालाई सम्पूर्ण रूपले नष्ट पार्नेछु। म कसम खान्छु, त्यहाँ मेरा प्रत्येक मानिसका निमित्त एक मुठी धूलो पनि रहने छैन। मेरा देवताले मलाई नष्ट पारुन् यदि मैले यस्तो गर्न सकिन भने!”

११राजा आहाबले उत्तर दिए, “बेन-हददलाई भन जुन

मानिसले कवच धारण गर्छ, त्यसले त्यस मानिसको जस्तो गर्व नगरोस्, जो त्यसलाई खोल्न मानिसले भैं घमण्ड गर्नु हुँदैन।”

१२राजा बेन-हदद अरु शासकहरू सँग आफ्नो पालमा मद्यपान गरिरहेका थिए। त्यस बेला संदेशवाहकहरू आए अनि उनलाई राजा आहाबको संदेश दिए। राजा बेन-हददले आफ्ना मानिसहरूलाई आहाबको शहरलाई आक्रमण गर्न तयार हुने आदेश दिए। उनका मानिसहरू तिनीहरू आफै युद्धका निमित्त तयार भए।

१३त्यसै बेला एक जना अगमवक्ता राजा आहाबकहाँ गए। अगमवक्ताले भने, “राजा आहाब, परमप्रभुले तिमीलाई भन्नुहुन्छ, ‘के तिमीले विशाल सेना देखेका छौ? म, तिमीलाई तिनीहरूलाई परास्त पार्ने शक्ति दिइरहेकोछु। तब तिमी जान्ने छौ म परमप्रभु हुँ।”

१४आहाबले भने, “तिनीहरूलाई परास्त गर्नका लागि तपाईं कसलाई उपयोग गर्न हुनेछ?”

अगमवक्ताले भने, “परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘सरकारी अधिकारीका साना सहायकहरू।”

तब राजाले सोधे, “मुख्य सेनालाई कसले नियन्त्रण गर्छ?”

अगमवक्ताले उत्तर दिए, “तपाईंले।”

१५यसकारण आहाबले सरकारी अधिकारीका तरुण सहायकहरूलाई भेला गरे। ती जम्मा २३२ जना तन्देरी मानिसहरू थिए। तब राजाले इस्त्राएलका सेनाहरूलाई एकसाथ बोलाए। जम्मा संख्या ७,००० पुग्यो।

१६राजा बेन-हदद अनि ३२ जना राजाहरू जो उनलाई सघाउथे तिनीहरू आ-आफ्नो पाल भित्र मद्यपान गरिरहेका थिए। यसै बेला राजा आहाबको आक्रमण शुरु भयो। १७तन्देरी सहायकहरूले पहिला आक्रमण गरे। राजा बेन-हददका मानिसहरूले उनलाई भने, सैनिकहरू सामरियाबाट बाहिर निस्किए। १८यसकारण बेन-हददले भने, “तिनीहरू लड़ाई गर्न आइरहेका हुनेछन्। अथवा तिनीहरू शान्तिको कुरा गर्न आइरहेकाछन्। तिनीहरूलाई जिउँदै पक्र।” १९राजा आहाबका तन्देरी अधिकारीहरूले आक्रमणको नेतृत्व गरिरहेका थिए। इस्त्राएलका सेनाहरूले तिनीहरूलाई अनुसरण गरिरहेका थिए। २०तब इस्त्राएलीहरूले प्रत्येकलाई मारे जो तिनीहरूको बाटोमा खडा थिए। यसकारण अरामका सेनाहरू भाग्न थाले। इस्त्राएलका सेनाहरूले तिनीको पछि लाग्ने काम गरे। राजा बेन-हदद एउटा रथको घोडामा चढेर भागे। २१राजा आहाबले सेनालाई नेतृत्व दिए अनि अरामको सैनिकहरूबाट सबै घोडाहरू अनि रथहरू कब्जा गरे। यसकारण राजा आहाबले अरामी सेनालाई परास्त गराए।

२२तब अगमवक्ता राजा आहाब समक्ष गए र भने, “अरामका राजा, बेन-हदद, आउंदो बसन्तमा तिमीसित लड़ाई गर्न फेरि आउनेछ। यसकारण तिमीले अहिले

आफ्नो घर जानुपर्छ अनि आफ्नो सैनिकलाई बलियो बनाउनु पर्छ। अनि उनलाई परास्त गर्नका लागि सचेत योजनाहरू बनाऊ।”

बेन-हदद फेरि आक्रमण गर्छन्

२३ राजा बेन-हददका अधिकारीहरूले उनलाई भने, “इस्राएलका देवताहरू ता पहाडहरूका देवता हुन्। हामीले पर्वतीय क्षेत्रमा लडाइँ गर्छौं। यसकारण इस्राएलका मानिसहरूले जीते। यसकारण हामी उनीहरू सँग त्यस ठाउँमा लडाइँ गर्छौं। तब हामी जित्ने छौं। २४ तिमीले यही काम गर्नु पर्नेछ। सैनिकहरूलाई आदेश दिने अनुमति ३२ जना राजाहरूलाई नदिनु। तिनीहरूको सैनिकहरूलाई सेनापतिहरूले नै नियन्त्रण गर्नु।

२५ “अब तिनी मासिएको सैनिक जस्तै सैनिक गठन गर। त्यस सेनाका जस्तै घोडाहरू र रथहरू भेला गर। त्यसपछि हामीले सम्मो भूमिमा इस्राएलीहरू सँग लडाइँ गर्नु पर्छ। तब हामी जित्ने छौं।” बेन-हददले तिनीहरूको सल्लाह माने। उनले त्यही गरे जो तिनीहरूले भने।

२६ यसकारण बेनहददले बसन्तमा अरामीहरूलाई भेला गरे। उनी इस्राएलीहरू सँग युद्ध गर्न अपेक गए।

२७ इस्राएलीहरू युद्धका लागि तयार भए। इस्राएली मानिसहरू अरामी सैनिकसित युद्ध गर्न हिँडे। तिनीहरूले अराम शिविरको पछाडि तिर आफ्नो शिविर बनाए। शत्रुको तुलनामा इस्राएलीहरू बाखाका दुइवटा साना बथानहरू जस्ता देखिन्थे तर अरामेली सैनिकहरूले सबै इलाकाहरू ढाकेका थिए।

२८ परमेश्वरका जन इस्राएलका राजाकहाँ आए र भने: “परमप्रभुले भन्नुभएको छ, ‘अरामका मानिसहरूले त्यो सोच्छन्, म, परमप्रभु हुँ पर्वतहरूका मात्र परमेश्वर हुँ, अनि म सम्म भूमिको पनि परमेश्वर होइन्। यसकारण म तिमीलाई यो विशाल शत्रुलाई परास्त गर्ने शक्ति दिन्छु। तब तिमी जान्ने छौ, कि म नै परमप्रभु हुँ।”

२९ सात दिनसम्म सैनिकहरू एका-अर्काको सामु शिविरमा बसिरहे। सातौं दिन लडाइँ शुरु भयो। एक दिनमा इस्राएलीहरूले १,००,००० अरामका सैनिकहरू मारे। ३० बाँचेकाहरू अपेक शहरतिर भागे। शहरको पर्खाल ती सैनिकहरू मध्ये २७,००० माथि ढल्यो। बेन-हदद पनि शहरतिर भागे। उनी एउटा कोठामा लुके। ३१ उनका सेवकहरूले उनलाई भने, “हामीले सुनेका थियौं, इस्राएलका राजाहरू दयालु छन्। हामी खस्त्रो लुगा लगाऔं अनि टाउकोमा डोरी बाँधौं। त्यसपछि इस्राएलका राजा कहों जाऔं। हुन सक्छ उनीले हामीलाई जिउँदो बस्न दिने छन्।”

३२ तिनीहरूले खस्त्रो लुगा लगाएर टाउकोमा डोरी बाँधे। तिनीहरू इस्राएलका राजाकहाँ गए। तिनीहरूले

भने, “तिम्रो सेवक, बेन-हदद भन्दछन्, ‘कृपया मलाई बाँच्न देऊ।”

आहाबले भने, “के उनी अभै जिउँदै छन्? उनी मेरा भाइ हुन।”

३३ बेन-हददका मानिसहरूले आहाबको शब्दको संकेत सुन्ने आशा गरेका थिए त्यो उसले बेन-हददलाई मार्ने छैन। जब राजा आहाबले भन्यो त्यो बेन-हदद उसको भाइ थियो, सल्लाहकारले लगत्तै भने, “हो, बेन-हदद तपाईंका भाई हुन्।”

आहाबले भने, “उनलाई मकहाँ ल्याऊ।” यसकारण बेन-हदद राजा आहाब समक्ष आए। राजा आहाबले उनलाई उ सितै रथमा बस्नभने।

३४ बेन-हददले उनलाई भने, “आहाब, म तिमीलाई शहरहरू दिनेछु जो मेरा पिताले तिम्रा पिताबाट लिएका थिए। अनि तिमी दमीशकमा पसलहरू खोल्न सक्ने छौ जसरी मेरा पिताले सामरियामा गरेका थिए।”

आहाबले उत्तर दिए, “यदि तिमी यसमा सहमत हुन्छौ भने म तिमीलाई मुक्त रुपमा जान दिने छु।” यसकारण दुइजना राजाहरूले शान्ति सम्भौता गरे। त्यसपछि राजा आहाबले राजा बेनहददलाई मुक्त गरे।

एउटा अगमवक्ता आहाबको विरुद्धमा बोल्छन्

३५ एक जना अगमवक्ताले अर्का अगमवक्ताहरूलाई भने, “म माथि प्रहार गर!” उनले भने परमप्रभुले यसो गर्न भनी आदेश दिनुभएको थियो। तर अर्का अगमवक्ताले उनी माथि प्रहार गर्न मानेनन्। ३६ यसकारण पहिला अगमवक्ताले भने, “तिमीले परमप्रभुको आदेश पालन गरेनौ। यसकारण एउटा सिंहले तिमीलाई मार्नेछ जब तिमी यो ठाउँ छोड्ने छौ।” अर्का अगमवक्ता त्यो ठाउँ छोडे अनि एउटा सिंहले उनलाई मार्यो।

३७ पहिलो अगमवक्ता अर्को मानिस समक्ष गए अनि भने, “ममाथि प्रहार गर!”

यस मानिसले उनी माथि प्रहार गर्‍यो अनि अगमवक्ताहरूलाई घाइते बनायो। ३८ यसकारण अगमवक्ताले आफ्नो अनुहार एउटा लुगाले छोपे। यस प्रकार उनी को हुन भनी कसैले पनि थाह पाउन सकेन। अगमवक्ता गए अनि बाटोमा राजाको प्रतीज्ञा गर्न थाले। ३९ जब राजा आए अनि अगमवक्ताले उनलाई बोलाए र भने, “म युद्धमा लडाइँ गर्न हिँडे। हाम्रा चार जना मानिसहरू मध्ये एक जनाले एक जना शत्रुको सैनिक मकहाँ ल्यायो। मानिसले भन्यो, ‘यस मानिसलाई हेरिराख। यदि यो मानिस भाग्यो भने तैले आफ्नो जीवन यसको ठाउँमा दिनु पर्छ अथवा तैले एक तोडा सुन दण्ड तिर्नु पर्नेछ।’ ४० तर म अरु नै काममा व्यस्त भएँ। यस कारण त्यो मानिस भाग्यो।”

इस्राएलका राजाले भने, “तिमीले आफैले भनी सकेकाछौ तिमीलाई सजाय हुनु पर्छ।”

४१तब अगमवक्ताले आफ्नो अनुहारबाट लुगा निकाल्यो। इस्त्राएलका राजाले उनलाई हेरे अनि उनी एक जना अगमवक्ता हुन भनी थाह पाए। ४२तब अगमवक्ताले राजालाई भने, “परमप्रभु भन्नु भएकोछ, ‘तपाईंले त्यस मानिसलाई मुक्त गराउनु भयो जसलाई मैले भनेथे त्यो मर्नु पर्छ। यसकारण उसको सट्टामा तिमी मर्ने छौ अनि तिम्रा सैनिकहरू उसको सैनिकहरूको सट्टामा मर्नेछन्।”

४३तब राजा आफ्नो घर सामरिया फर्किए। उनी चिन्तित र उदास थिए।

नाबोतको दाखबारी

२१ राजा आहाबको महल सामरिया शहरमा थियो। महलको छेवैमा दाखबारी थियो। नाबोत नाउँ भएको मानिस यस बारीको मालिक थियो। यिज्जेलबाट आएको थियो। एक दिन आहाबले नाबोतलाई भने, “तिम्रो दाखबारी मलाई देऊ। म यसलाई सब्जीको बगैँचा बनाउन चाहन्छु। तिम्रो बारी मेरो महलको छेउमा छ। म यसको बदलीमा राम्रो दाखबारी दिनेछु। अथवा, यदि तिमी चाहन्छौ भने यसको दाम रुपिया दिनेछु।”

नाबोतले उत्तर दिए, “परमप्रभुले यस्तो हुन रोक्नु म यसो गर्नेछु। म मेरो भूमि तपाईंलाई दिने छैन किनभने यो मेरो पिता-पुर्खाको सम्पत्ति हो।”

४यसकारण आहाब घर फर्किए। उनी नाबोतसित रिसाएका थिए अनि उदास थिए। यिज्जेलको मानिसले भनेको कुरा उनलाई मन परेनन्। (नाबोतले भनेका थिए, “म मेरो परिवारको जग्गा दिने छैन।”) आहाब आफ्नो ओछ्यानमा पल्टिएका थिए। उनले आफ्नो मुख अर्कोतिर पारे अनि केही नखाने भए।

५आहाबकी पत्नी ईजेबेल उनी समक्ष गइन्। ईजेबेलले उनलाई भनिन्, “तिमी किन उदास छौ? तिमीले किन खान मानेनौ?”

६आहाबले उत्तर दिए, “यिज्जेलबाट आएको मानिस नाबोतलाई मैले उसको बारी दिनु भनी बिन्ती गरें। उसलाई मैले भने, म उसलाई भनेको दाम दिनेछु। अथवा उसले चाहेको खण्डमा उसलाई म अर्को बारी दिनेछु। तर नाबोतले बारी मलाई दिन मानेन।”

७ईजेबेलले भनिन्, “तर तिमी इस्त्राएलका राजा हौ! ओछ्यानबाट उठ। केही खाऊ अनि तिमीलाई राम्रो लाग्ने छ। नाबोतको बारी म तिमीलाई उपलब्ध गराउने छु।”

८तब ईजेबेलले केही पत्रहरू लेखिन्। उनले पत्रमा आहाबको नाउँमा सही गरिन्। उनले पत्रहरू बन्द गर्नका लागि आहाबको मोहर उपयोग गरिन्। त्यसपछि उनले अगुवाहरू र विशेष मानिसहरूलाई पत्र पठाइन जो नाबोत बसेकै शहरमा बस्ने गर्दथे। ९पत्र यस्तो लेखिएको थियो। घोषणा गर एउटा यस्तो हुनेछ जब मानिसहरूले केही खाने छैनन्। तब शहरका सबै

मानिसहरूलाई एउटा सभामा बोलाऊ। सभामा नाबोतलाई मानिसहरूको अधि इज्जतको स्थान देऊ। १०केही यस्ता मानिसहरू खोज जो नाबोतका लागि असत्य बोल्नेछन्। ती मानिसहरूले भन्ने छन्, तिनीहरूले नाबोतले राजा र परमेश्वरको विरोधमा बोलेको सुनेका छन्। तब नाबोतलाई शहरदेखि बाहिर निकाल अनि उसलाई ढुङ्गाले हिकारिए मार।

११यसकारण बूढा-प्रधानहरू अनि मुख्य मानिसहरूले ईजेबेलले तिनको पत्रमा बताए जस्तै गरे। १२अगुवाहरूले घोषणा गरे, एक दिन यस्तो हुनेछ जब सबै मानिसहरूले केही खाने छैनन्। त्यस दिन तिनीहरूले सबै मानिसहरूलाई एउटा सभामा बोलाए। तिनीहरूले नाबोतलाई मानिसहरूको अधि विशेष स्थानमा राखे। १३तब दुइ जना बेइमान मानिसहरूले जनगणलाई भने, तिनीहरूले नाबोतलाई परमेश्वर र राजाको विरोधमा बोलेको सुनेका थिए। यसकारण मानिसहरूले नाबोतलाई शहर बाहिर लगे। तब तिनीहरूले उसलाई ढुङ्गाले मारे। १४तिनीहरूले ईजेबेललाई एउटा खबर पठाए। खबर थियो: “नाबोत ढुङ्गाले हानेर मारियो।”

१५जब ईजेबेलले यो सुनिन्, तिनले आहाबलाई भनिन्, “यिज्जेलीबाटका मानिस नाबोत जसले तपाईंलाई उसको भूमि बेचन इन्कार गरेका थिए मर्यो। अब तपाईं हुन्छ जानु सक्छौ अनि तपाईंले चाहेको दाखबारी अधिकार लिनु सक्नुहुन्छ।” १६जब आहाबले भनेको नाबोत मर्यो सुन्यो ऊ नाबोतको दाखबारीम गयो जुन दाखबारी यिज्जेलीबाट पाएको थियो अनि त्यसको मालिक बनियो।

१७त्यस समयमा परमप्रभुले एलियासंग बोल्नु भयो। (एलिया तिश्बीका अगमवक्ता थिए।) १८“इस्त्राएलको राजा आहाब कहाँ जाऊ। उनी नाबोतको दाखबारीमा हुनेछन्। उसले त्यहाँ बारीको आफ्नो अधिकार लिइरहेको हुनेछु। १९आहाबलाई भन, म परमप्रभु उसलाई भन्छु, ‘आहाब! तिमीले’ नाबोत नाउँ भएको मानिसलाई मार्यौ। अहिले तिमी उसको भूमि लिइरहेका छौ। यसकारण म तिमीलाई भन्दैछु! त्यही ठाउँमा तिमी पनि मर्ने छौ जहाँ नाबोत मरे। त्यही ठाउँमा कुकुरहरूले जसरी नाबोतको रगत चाटेका थिए, त्यसरी नै तिम्रो रगत पनि चाट्ने छन्।”

२०यसकारण एलिया आहाब भए कहाँ गए। आहाबले एलियालाई देखे र भने, “मेरा शत्रु! तिमीले फेरि मलाई भेट्यौ।”

एलियाले उत्तर दिए, “हो, मैले फेरि तपाईंलाई भेटाएको छु। तपाईंले तपाईंको सम्पूर्ण जीवन परमप्रभुको विरुद्ध पापहरू गरेर विताउनु भयो। २१यसकारण परमप्रभुले तिमीलाई भन्नुभएको छ, ‘म तिमीलाई नष्ट पार्ने छु। म तिम्रो परिवारको परुष सदस्य सबैलाई नष्ट गर्ने छु, चाहे तिनीहरू तपाईंका आफान्ताहरू हुन

अथवा तपाईंका दासहरू। २२म तिम्रो परिवारलाई नबातको छोरा यारोबामको परिवार जस्तै अनि अहियाका छोरा बाशाको परिवार जस्तै बनाउनेछु। म तिमीलाई यस्तो गर्नेछु किनभने तिमीले मलाई रीस उठाएकाछौ। तिमीले इस्राएलका मानिसहरूलाई पाप गर्न लगायौ। २३अनि ईजेबेलको विषयमा परमप्रभुले यसो भन्नुभयो, 'कुकुरहरूले यिज्रेलको किल्लाको घेरा-भित्तानेर ईजेबेललाई खानेछ। २४अनि परमप्रभुले यस्तो पनि भन्नुभएको छ, "तिम्रा परिवारका सदस्यहरूमा कोही शहरमा मरे उसको लाश कुकुरहरूले खानेछन्। यदि कोही खेतमा मरे चरा-चुरुङ्गीले उसको लाश खानेछ।"

२५तिम्रो परिवारमा कुनै पनि मानिस मर्दा त्यसलाई कुकुरले खाने छ। कोही मानिस चऊरमा मर्दा त्यसलाई चराहरूले खानेछन्। २६आहाबले बेकामे मूर्तिहरू पूजेर नराम्रो पाप गरे। यो आम्पारीहरूले गरेकै व्यवहार हो। यसर्थ परमप्रभुले तिनीहरूबाट भूमि लिए अनि यसलाई इस्राएलका मानिसहरूलाई दिए।

२७जब एलियाले उसको माषण शेष गरे, आहाबले उसको खिन्नता प्रगट गर्नका निम्ति आफ्नो वस्त्रहरू च्याते। तब उनले विशेष शोकको लुगा लगाए। उसले उपवास गरे अनि ती विशेष लुगाहरूमा सुते। आहाब साँच्चै साहै खिन्न अनि उदास थिए।

२८परमप्रभुले अगमवक्ता जो तिस्बेबाट आएका थिए एलियालाई भन्नुभयो, २९"के तिमी देख्छौ, आहाब मेरो सामु कति विनम्र भएको छ। किनभने उसले आफैलाई मेरो अधि नम्र बनाएको हुनाले, उसको जीवन कालमा ऊ माथि कष्ट ल्याउदैन। उसको छोरा राजा नहुञ्जेलसम्म म पखिने छु। तब आहाबको परिवारमा म कष्ट ल्याउनेछु।"

मीकाया आहाबलाई चेताउनी दिन्छन्

२२ दुइ वर्षको अवधिमा इस्राएल र अराम बीच शान्ति थियो। २तब, तेस्रो वर्षमा यहूदाका राजा यहोशापात इस्राएलका राजालाई भेट्न गए।

३यसै समयमा इस्राएलका राजाले उसका अधिकारीलाई सोधे, "अरामको राजाले हामीबाट रामोत गिलादमा लगेका थिए सम्भन्ना छ? हामीले रामोतलाई फिर्ता लिनका लागि केही किन गरेनौ? यो हाम्रो शहर हुनुपर्छ।" ४यसकारण राजाले राजा यहोशापातलाई सोधे, "तपाईं हामीसित सहभागी हुनुन्छ अनि अरामका सैनिकहरूको विरुद्ध रामोता युद्ध गर्ने छौ?"

यहोशापातले उत्तर दिए, "हो, म तिमीसँग मिल्नेछु। मेरा सैनिकहरू अनि मेरा घोडाहरू तिम्रो सेनामा सामेल हुनेछन्। ५तर पहिला हामी परमप्रभुसित सल्लाह गरौं।"

६यसकारण इस्राएलका राजाले अगमवक्ताहरूको एउटा सभा बोलाए। त्यस बेला प्रातः ४०० अगमवक्ताहरू थिए। राजाले अगमवक्तालाई सोधे, "के म लड्नु रामोत

जानु पर्छ? अथवा के मैले अर्को मौकाका लागि पखिनु पर्छ?"

अगमवक्ताहरूले उत्तर दिए, "तिमीले जानु पर्छ अनि अहिले लडाइँ गर्नु पर्छ। परमप्रभुले राजालाई जिताउनु हुनेछ।"

७तर यहोशापातले भने, "के यहाँ अरु परमेश्वरका अगमवक्ताहरू छन्? यदि छन् भने हामीले सोध्नु पर्छ परमेश्वर के भन्नुहुन्छ।"

८इस्राएलका राजाले उत्तर दिए, "एक जना अरु अगमवक्ता छन्। उनको नाउँ मीकाया हो, इम्लाहाका छोरा हुन्। तर म उनलाई घृणा गर्दछु। जब उसले अगमवाणी बोल्दछन् उनी मेरो विषयमा राम्रो कुरा भन्दैनन्, तर खालि दुभाग्यको विषयमा भन्दाछन्।"

यहोशापातले भने, "एकजना राजाले त्यस्ता कुराहरू भन्नु हुँदैन!"

९यसकारण राजाले उसका अधिकारीहरू मध्ये एक जनालाई इम्लाहाका छोरो मीकायाहलाई ततकालै खोज्नु भनी अह्नाए।

१०त्यस समयमा इस्राएलका राजा र यहूदाका राजा यहोशापात राजकीय पोषाकमा त्यहाँ थिए। तिनीहरू सिंहासनहरूमा बसिरहेका थिए। यो सामरियाको प्रवेशद्वारको छेउ न्याय-आसनमा थियो। सबै अगमवक्ताहरू तिनीहरूको सामु उभिएका थिए अनि अगमवाणी गरिरहेका थिए।

११अगमवक्ताहरू मध्ये एकजना सिद्किया नाउँ भएका मानिस थिए। तिनी केनानीका छोरा थिए। सिद्कियाले केही फलामका सींगहरू बनाए। तब उनले आहाबलाई भने, "परमप्रभुले भन्नु भएकोछ, 'तिनी यी फलामका सींगहरू अरामका सेनाको विरोधमा लडाइँ गर्नमा उपयोग गर्ने छौ। तिमीले तिनीहरूलाई परास्त गर्ने छौ अनि नष्ट पार्ने छौ।'" १२सबै अरु अगमवक्ताहरू सिद्कियाले भनेको कुरासित सहमत भए। अगमवक्ताहरूले भने, "गिलादको रामोतमा जाऊ र लडाइँमा विजयी हौऊ। अहिले प्रस्थान गर्नु पर्छ। तिनीहरूले रामोतमा अरामका सेनाको विरोधमा लडाइँ गर्नुपर्छ। तिमीले लडाइँ जित्ने छौ। परमप्रभुले राजालाई विजयी गराउनुहुनेछ।"

१३यस्तो भइरहेको बेला अधिकारीहरू मीकायालाई खोज्न गए। अधिकारीहरूले मीकायालाई भेटे अनि भने, "अरु सबै अगमवक्ताहरूले भविष्यवाणी गरेका छन्, राजाको जीत हुनेछ। तिमीले पनि राजाको निम्ति असल कुराहरूका भविष्यवाणी गर्नु पर्छ।"

१४तर मीकायाले उत्तर दिए, "होइन, म परमप्रभुको जीवनको शपथ खाएर भन्दछु म त्यो कुराहरू मात्र भन्छु परमप्रभुले मलाई आज्ञा गर्नु हुन्छ।"

१५तब मीकाया राजा आहाब सामु उभिए। राजाले सोधे, "मीकाया, के हामी रामोत गिलादमा गाएर युद्ध गर्नु अथवा नगर्नु?" मीकायाले उत्तर दिए, "हो, तपाईं

भट्टै जानु पर्छ अनि अहिले तिनीहरूसँग युद्ध गर्नु पर्छ। परमप्रभुले राजालाई विजय गराउनु हुनेछ।”

१६तर आहाबले उत्तर दिए, “तिमी परमप्रभुको शक्तिले वोलि रहेका छैनौ। तिमी आफ्नै शब्दहरू भनिरहेका छौ। यसकारण मलाई साँचो भन! कति पटक मैले तिमीलाई भन्नु पर्छ र भन, मलाई भन परमप्रभु के भन्नुहुन्छ!”

१७यसकारण मीकायाले उत्तर दिए, “म देख्न सक्छु के हुनेछ। इस्राएलका सेनाहरू पर्वत माथि छरिनेछन्। तिनीहरू हेरचाह गर्ने नभएको भेइहरू जस्तै हुनेछन्। यही कुरा परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘यी मानिसहरूको कोही अगुवा छैन। तिनीले घर जानु पर्छ अनि लडाइँ गर्नु हुदैन।”

१८तब इस्राएलका राजाले यहोशापातलाई भने, “सुनहोस, मैले तपाईंलाई भने कि यी अगमवक्ताले कहिले पनि मेरो विषयमा राम्रो कुराहरू भन्दैनन्। उसले मेरो निम्ति विपदको विषयमा मात्र अगमवाणी गर्छ।”

१९तब मीकाले भने, “सुनहोस, यी सबै परमप्रभुका वचनहरू हुन्। मैले परमप्रभुलाई स्वर्गमा सिंहासनमा बसिरहनु भएको देखें। उहाँका स्वर्गदूतहरू उहाँको वरिपरि उभिरहेका थिए। २०परमप्रभुले भन्नुभयो, ‘तिमीहरूमध्ये कसले राजा आहाबलाई फसाउने? म चाहन्छु ऊ गिलादको रामोतमा जाओस् अनि त्यहाँ मारियोस्।’ विभिन्न स्वर्गदूतहरूले अलग अलग सुभाऊहरू पेश गरे। २१तब परमप्रभुका आत्मा आए र भने, ‘म उनलाई फसाउने छु।’ परमप्रभुले उत्तर दिनुभयो, ‘तिमीले राजा आहाबलाई कसरी फसाउछौ?’ २२स्वर्गदूतले उत्तर दिए, ‘म आहाबका सबै अगमवक्ताहरूलाई अलमलाउनेछु। म अगमवक्ताहरूलाई राजा आहाब समक्ष भूठो बोल्न लाउनेछु। सबै अगमवक्ताहरूको वचनहरू भूठो हुनेछ।’ यसकारण परमप्रभुले भन्नुभयो, ‘सही हो, जाऊ राजा आहाबलाई फसाऊ। तिमी सफल हुनेछौ।”

२३मीकायाले आफ्नो कथा पूरा गरे। तब उनले भने, “यसकारण यहाँ त्यस्तै कुराहरू भए। परमप्रभुले तिम्रो सबै अगमवक्ताहरूलाई तिम्रो सामु भूठो बोल्न लगाउनुभयो। परमप्रभुले आफै नै निर्णय लिनुभएकोछ। तिम्रो अघि ठूलो संकट आउँछ।”

२४तब केनानियाहका छोरा सिदिकिया मीकाया कहाँ गए। उसले मीकायाको अनुहारमा हिक्राए अनि भने, “साँच्चै विश्वास गर्छौ परमप्रभुका शक्ति म देखि गयो अनि मबाट तिमीसँग बोल्नलाई जानुभयो?”

२५मीकाया उत्तर दिए, “त्यहाँ एक समय आउनेछ जतिबेला तिमी एउटा सानो कोठा भित्र जानेछौ अनि तिमी आफै लुक्ने छौ। त्यस समयमा तिमीले थाह पाउनेछौ, कि म साँचो बोलिरहेको छु।”

२६तब इस्राएलका राजाले मीकायालाई पक्रिनु भनी

उसका अधिकारीहरू मध्ये एक जनालाई आदेश दिए। राजाले भने, “उनलाई पक्राउ गर अनि शहरका राजपाल अमोन अनि राजकुमार योआश समक्ष लिएर जाऊ। २७तिनीहरूलाई भन मीकायालाई जेलमा थुन्नु। उनलाई रोटी र पानी मात्र खान देऊ। म लडाइँबाट नफर्किञ्जेल सम्म उनलाई त्यही राख।”

२८तब मीकायाले ठूलो स्वरमा भने, “यदि तपाईं लडाइँबाट सुरक्षित फर्केर आउनु भयो भने यो प्रमाण हुन्छ कि परमप्रभुले म द्वारा बोल्नु भएको होइन। उसले यो पनि भने, “मानिसहरू तिमीहरू सबैले सुन।”

२९तब इस्राएलका र यहोशापात यहूदाका राजा रामोत गिलादमा गए। ३०इस्राएलका राजाले यहोशापातलाई भने, “हामी लडाइँका निम्ति तयारी गर्ने छौं। म यस्तो लुगा लगाउने छु जसले गर्दा म राजा जस्तो देखिन्छ। तर तपाईंले विशेष लुगा लगाऊ जसले गर्दा तपाईं राजा जस्तो देखिनुहुन्छ।” यसकारण इस्राएलका राजाले राजा जस्तो नदेखिने लुगा लगाएर लडाइँ शुरु गरे।

३१त्यहाँ अरामको राजासित ३२ जना रथ सेनापतिहरू थिए। राजाले इस्राएलको राजा बाहेक, तिनीहरूको उच्चापदको वास्ता नगर्ने कसैसित पनि युद्ध नलडने आज्ञा दिनु भएको थियो। ३२यसकारण युद्धका समयमा यी सेनापतिहरूले राजा यहोशापातलाई देखे। सेनापतिहरूले सोचे, उनी नै इस्राएलका राजा हुन्। यसकारण तिनीहरू उनलाई मार्न हिँडे। यहोशापात चिच्याउन थाले। ३३सेनापतिहरूले देखे कि ऊ त्यो इस्राएलको राजा होइनन्। यसकारण तिनीहरूले उनलाई मारेनन्। ३४तर एक जना सैनिकले हावामा वाण हान्यो-उसले कुनै मानिस तिर लक्ष्य गरेको थिएन। तर उसको वाणले इस्राएलका राजामाथि प्रहारभयो। वाणले राजालाई सानो ठाउँमा लाग्यो जहाँ उसको कवचले छोपेको थिएन। यसकारण इस्राएलका राजाले उसको रथ सारथीलाई भने, “एउटा वाणले मलाई चोट पार्यो। रथलाई यस क्षेत्रबाट बाहिर हँक। हामीले लडाइँ मैदानबाट टाढा जानु पर्छ।”

३५डरलागदो लडाइँ भइरहेको थियो। इस्राएलका राजा आफ्नो रथमा नै रहे। उनी रथको एकतिर ढल्कि रहेका थिए। उसले अरामका सेनाहरूलाई हेरिरहेका थिए। उनको रगत तलतिर बगिरहेको थियो अनि रथको तल्लो भागलाई ढाकिरहेको थिए। त्यही दिन बेलुकी तिर राजाको मृत्यु भयो। ३६सूर्यास्त भए पछि एउटा आवाजले भन्यो इस्राएलीहरूका प्रत्येक सैनिक आ-आफ्नो शहर र भूमिमा जाने आदेश भयो।

३७यसकारण यस प्रकार राजा आहाबको मृत्यु भयो। केही मानिसहरूले उनको लाशलाई बोकेर सामरिया ल्याए। तिनीहरूले उनलाई त्यही गाडे। ३८मानिसहरूले आहाबको रथलाई सामरियाको पोखरीमा धोए। कुकुरहरूले रथबाट राजा आहाबको रगत चाटे। अनि वेश्याहरूले

पानीको उपयोग नुहाउनमा गरे। यी घटनाहरू त्यसरी नै भए जसरी परमप्रभुले हुन्छ भन्नु भएको थियो।

३६सबै कामहरू जो राजा आहाबले आफ्नो शासन कालमा गरेका थिए 'इस्त्राएलका राजाहरूको इतिहासको, पुस्तकमा लेखिएको छ। अनि त्यस किताबले हातीको दाँतको विषयमा बताउँद जसद्वारा राजाले महललाई अभै सुन्दर बनाएका थिए। पुस्तकले त्यस शहरको वर्णन छ जसलाई राजाले बनाएका थिए। ४०आहाबको मृत्यु भयो अनि उनलाई पुर्खाहरू सँगै गाडियो। उनका छोरा अहज्याह उनी पछि राजा भए।

यहूदाका राजा यहोशापात

४१आहाब इस्त्राएलका राजा भएको समयमा चौथो वर्षमा यहोशापात यहूदाका राजा भए। यहोशापात आसाका छोरा थिए। ४२जब यहोशापात ३५ वर्षका थिए ऊ राजा भएका थिए। उसले येरूशलेममा २५ वर्ष शासन गरे। यहोशापातकी आमाको नाउँ अजूबा थियो। अजूबा शिल्हीकी छोरी थिइन्। ४३यहोशापातले आफ्ना पिता आसाको उदाहरण अनुशरण गरे। उनले सबै आदेशहरू पालन गरे जो परमप्रभुले चाहानु भएको थियो।

४४तर यहोशापातले अग्ला स्थलहरूलाई नष्ट गरेनन्। मानिसहरूले लगातार ती ठाँउहरूमा बलि दिने अनि धूप बाल्ने काम गरिरहेका थिए। ४५यहोशापातले इस्त्राएलका राजासँग शान्ति सम्भ्रौता गरे। यहोशापात साह्रै वीर थिए अनि धेरै युद्धहरू गरे। यी सबै कुराहरू जो उनले गरे "यहूदाका राजाको इतिहासको" पुस्तकमा लेखिएको छन्। ४६यहोशापातले सबै मानिस र स्त्रीहरूलाई पूजाको स्थान छोड्न वाध्य गराए जसले यौन सम्बन्धका लागि आफ्नो शरीर बेच्ने गर्दथे। ती मानिसहरू ती पूजा-स्थलमा त्यस समय देखि सेवा गर्दै आएका थिए जति बेला उनका पिता आसा राजा थिए।

४७त्यस समयमा एदोमको भूमिमा कोही राजा थिएनन्। भूमि राजपाल द्वारा शासन गरिएको थियो।

यहोशापातको समुद्री जहाज

४८राजा यहोशापातले केही समुद्री जहाज बनाएका थिए। उनी ती जहाजहरू ओपीर सम्म त्यहाँबाट सुन ल्याउनका लागि चलाउन चाहन्थे। तर कहिल्यै त्यहाँ गएनन् एस्योन गेबेरमा आफ्नै बन्दरगाहमा तिनीहरूलाई नष्ट गरियो। ४९अहाबका छोरो अहज्याहले यहोशापातलाई सहायता गर्न चहान्थे। अहज्याहले उसका केही नाविकहरू यहोशापातका नाविकहरूलाई सहायता गर्न पठाए तर यहोशापातले अहज्याहका नाविकहरूलाई ग्रहण गर्न अस्वीकार गरे।

५०यहोशापातको मृत्यु भयो अनि उनलाई आफ्ना पुर्खाहरूको छेउमा गाडियो। उनलाई आफ्ना पुर्खाहरू सँग दाऊदको शहरमा गाडियो। तब उनका छोरा योराम राजा भए।

इस्त्राएलका राजा अहज्याह

५१अहज्याह आहाबका छोरा थिए। तिनी राजा यहोशापातले यहूदामा शासन गरेको सत्रौँ वर्षमा इस्त्राएलका राजा भए। अहज्याहले सामरियामा दुइ वर्ष शासन गरे। ५२अहज्याहले परमप्रभुको विरोधमा पाप गरे। उनले त्यस्तै कामहरू गरे जस्तो उनका पिता आहाब, आमा इजेबेल अनि नबातका छोरा यारोबामले गरेका थिए। यी सबै शासकहरूले इस्त्राएली मानिसहरूलाई पापतिर बढी लगे। ५३अहज्याहले उनका पिता जस्तै बालको पूजा अनि सेवा गरे। यसकारण अहज्याहले परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरलाई रिस उठ्ने बनाए। परमप्रभु ऊ माथि रिसाउनु भयो, जसरी उहाँ उसका पितासित ऊ भन्दा पहिला रिसाउनु भएको थियो।

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>